

Vypořádání připomínek

V.

k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

V souladu s Legislativními pravidly vlády byl materiál rozeslán do meziresortního připomínkového řízení dopisem ministra práce a sociálních věcí z 25. února 2011, s termínem dodání stanovisek do 25. března 2011.

Bez připomínek: ERÚ, ÚOHS, SSHR, ÚPV, KUK, ÚNMZ, MZV, SÚJB, MD, Olomoucký kraj, ÚZSI, MZd, MŽP, Pardubický kraj, Kraj Vysočina.

Doporučující připomínky zaslala tato připomínková místa podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) Legislativních pravidel vlády: ČTÚ, MSp, ČNB, NBÚ, Plzeňský kraj, Zlínský kraj, Mze, VÚV, NKÚ, Agentura Pancěr, MMR, MŠMT, Svaz paraplegiků, Paracentrum Fenix, OS ASN, ČÚZK, MK.

Zásadní připomínky zaslala tato připomínková místa podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) Legislativních pravidel vlády: ČBÚ, Královéhradecký kraj, MPO, MHMP, OKOM, MF, ČSÚ, KLP, ÚOOÚ, BIS, MO, Moravskoslezský kraj, MV, AVČR, Liberecký kraj, Jihočeský kraj, Jihomoravský kraj, SMOČR, Středočeský kraj. Připomínky označené jako zásadní zaslaly dále OSZSP ČR, NSSoud, KVOP, NRZP ČR, SPČR, APSS, SPS, KZPS, SČMVD, APPS, HKČR, VVZ, AKV, ČAP, ČMKOS, ASO.

Ostatní připomínková místa podle čl. 5 odst. 1 písm. a) až c) Legislativních pravidel vlády nezaslala žádné stanovisko.

Zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „ZoZ“

Připomínky neoznačené jako zásadní byly posouzeny jednotlivě a v případě oprávněnosti byly zapracovány.

Vyhodnocení připomínkového řízení je uvedeno v následující tabulce (Z – připomínky označené jako zásadní, D – připomínky neoznačené jako zásadní):

Novelizační bod	Připomínkové místo	Druh připomínky	Připomínka	Vypořádání připomínky
Legislativní připomínka	OSZSP ČR (Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR)	Z	Upozorňujeme na vysoce nestandardní proces přijímání zákonů, kdy do připomínkového řízení je dán předpis, který v téže době prochází novelizací v zákonodárných tělesech a jehož text dosud nebyl publikován ve Sbírce zákonů. Znění zákonů nabývá platnosti až jejich vyhlášením ve Sbírce zákonů. K rozsáhlé novelizaci zákona o zaměstnanosti dojde zákonem o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů. Avšak tento návrh zákona byl vrácen prezidentem republiky a až do 14. března nebylo jasné, zda a kdy nabyde účinnosti. V rámci připomínkového řízení jsou tak připomínková místa nucena pracovat s textem zákona, který není ještě ani platný. V době, kdy nebyl dokončen legislativní, rozuměj zákonodárný, proces, posuzovat další novelu ještě „neznovelizovaných“ ustanovení, je velmi legislativně náročné, ale především nekorektní ze strany navrhovatele. Poukazujeme na podstatné ztížení možnosti seznámení se s měněnou a změněnou materií, na pracné dohledávání platného a schváleného znění zákonů v jiných dokumentech než ve Sbírce zákonů, na nepřehlednost záměrů, na novelizaci ještě nepublikovaných ustanovení. Vezmeme-li do úvahy, že podstatná část ustanovení se	Připomínce nelze vyhovět, a to vzhledem k Plánu legislativních prací na rok 2011 a návrhům více novel zákona o zaměstnanosti, které jsou v legislativním procesu na základě zadání věcných útvarů MPSV. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			týká osob se zdravotním postižením, jejichž zdravotní znevýhodnění ještě všechny uvedené komplikace násobí, nezbývá než se proti legislativní práci MPSV ohradit a označit ji za nesystémovou nebo uvažovat o záměru znepréhlednit právní úpravu s nejasným cílem. Obojí považujeme za odsouzení hodné, netransparentní, nedemokratické a velmi důrazně proti takovému postupu ze strany státu protestujeme. <u>Tuto připomínku považujeme za velmi zásadní.</u>	
obecně	OSZSP ČR	Z	OSZSP ČR zásadně odmítá záměry Ministerstva práce a sociálních věcí založené na asociálních pohnutkách a chaotický a netransparentní způsob legislativní práce. V předloženém materiálu je opomenut jeden z velmi významných dopadů převedení agend na Úřad práce, a sice analýza personálního zabezpečení nové struktury a změny právních vztahů pracovníků dosud zajišťujících příslušné agendy, včetně vyčíslení dopadů. Ministerstvo práce pomíjí skutečnost, že dojde ke zrušení stovek nebo tisíců (?) pracovních míst a lze očekávat nárůst počtu nezaměstnaných. Požadujeme dopracování důvodové zprávy o pasáž analyzující a vyčísľující personální dopady a souvislosti. <u>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</u>	Připomínce nelze vyhovět – převedení agend na Úřad práce České republiky (dále jen „Úřad práce“) podle zákona č. 73/2011 Sb. o Úřadu práce České republiky nesouvisí věcně s touto novelou ZoZ. Připomínkové místo trvá na připomínce.
obecně	OSZSP ČR	Z	K oblasti zprostředkování zaměstnání Odborový svaz nesouhlasí s uvolněním zprostředkovatelské činnosti agenturám práce. Nepovažujeme za správné přenášet činnosti vyhrazené státu a jeho institucím na soukromé subjekty. Dosud všechny zkušenosti s takovým vyčleněním agend, s outsourcingem, se ukázaly jako podstatně dražší varianty řešení údajných problémů. Kromě úhrady za činnost, která je takové firmě, v tomto případě agentuře práce, svěřena a která by se měla rovnat nákladům státu (veřejných rozpočtů), se musí uhradit i další aparát dodavatelské firmy – manageři, účetní práce, administrativně technické práce, atd. Celkové náklady, bez ohledu na to, z jaké položky jsou nakonec uhrazeny, jsou v případě outsoursovaných činností vždy několikanásobně vyšší, kvalita prováděných činností nižší a objednatel nemá možnost operativně podle potřeby ovlivňovat provádění činností. Vyvstává zde také otázka případných veřejných zakázek – rozhodování o výši přidělovaných prostředků z veřejných rozpočtů. Předpokládané „odlehčení“ Úřad práce by jen vedlo k přelítí	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Za zprostředkování zaměstnání bude agentuře práce vyplacena paušální částka stanovená prováděcím předpisem, která nebude vyšší než náklady spojené se zprostředkováním zaměstnání Úřadem práce. Další, finančně nevyčíslitelná úspora bude spočívat v uvolnění prostoru pro zprostředkování zaměstnání ostatním uchazečům o zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			kapacit (hlavně finančních) do soukromých rukou agentur. <u>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</u> K oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením	
K bodu 6	OSZSP ČR	Z	<u>K JEDNOTLIVÝM NOVELIZAČNÍM BODŮM</u> K novelizačnímu bodu 6. – § 14 odst. 6 Požadujeme ponechání tohoto ustanovení v původním znění. <u>Odůvodnění:</u> Nesouhlasíme navrženým s doplněním činností agentur práce. <u>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</u>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Převedením určitých skupin uchazečů o zaměstnání na určitou dobu k agentuře práce dojde k uvolnění prostoru pro zprostředkování zaměstnání ostatním uchazečům o zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodům 8 a 9	OSZSP ČR	Z	K novelizačním bodům 8. a 9. – § 25 odst. 1, § 25 odst. 4 Požadujeme ponechání tohoto ustanovení v původním znění. Nesouhlasíme s tím, aby studenti denního studia VŠ byli považováni za řádné zaměstnance a mohli být současně vedeni jako uchazeči o zaměstnání s možností pobírání státní podpory. Nepovažujeme za správné ani žádoucí míchat statuty osob, buď je někdo studentem, nebo uchazečem o zaměstnání. V případě připuštění možnosti navrhovaného dvojediného postavení by docházelo k několikerému čerpání veřejných prostředků – školských, sociálních i „zaměstnanostních“. <u>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</u>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Do evidence uchazečů o zaměstnání budou moci být zařazeni jen ti studenti denního studia, za které byl v rozhodném období 2 let před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání odváděn příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodu 18	OSZSP ČR	Z	K novelizačnímu bodu 18. – § 53 odst. 1 Nesouhlasíme s tím, aby Úřad práce určoval, jakým způsobem bude vyplácet podporu v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci. Je na příjemcích, aby Úřadu sdělili, jakým způsobem chtějí a mohou vyplacenou podporu dostat. Mohlo by se stát, že Úřad práce, z důvodu úspory prostředků na platbách, by preferoval elektronické bankovníctví převodem u té banky, u které má zřízený účet. Nutil by tak nepřímo příjemce podpory zřídit si účet u téže banky a na základě zkušeností nelze ani vyloučit, že by Úřad byl touto bankou zvýhodněn za „nábor“ nových klientů. V době, kdy i vedení účtu bankou je zpoplatněno, zůstávala by nemalá část prostředků určených příjemcům podpory jako poplatek bankám. Je nutné zohlednit i dostupnost poštovních přepravek (včetně trendu omezování poboček České pošty) a poboček peněžních ústavů a bank pro příjemce v těch nejvzdálenějších obcích. Není možné, aby vynakládali nemalé finanční prostředky na to, aby si mohli dojet do banky nebo bankomatu vyzvednout své prostředky nebo aby tak byli (byť opět nepřímo) nuceni zřídit si elektronické bankovníctví, ač by o ně jinak neměli zájem. Požadujeme, aby to byl uchazeč, příjemce podpory, kdo	Vysvětleno. Tato situace nemůže nastat, protože Úřad práce má účet vedený u ČNB, která osobní účty fyzických osob nevede.

			bude určovat, zda obdrží podporu v hotovosti, poukázkou, převodem na účet či jiným způsobem. Obdobně i v návrhu novely zákona o sociálních službách měněném v souvislosti se sjednocením výplaty nepojistných sociálních dávek, v ustanovení § 18 odst. 2 se navrhuje, aby příspěvek byl vyplácen „podle příkazu příjemce“. Požadujeme přeformulovat § 53 odst. takto: <i>„Podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci se vyplácí podle příkazu příjemce v české měně, a to bezhotovostním způsobem prostřednictvím elektronického platebního prostředku určeného ministerstvem, převodem na účet u banky nebo u spořitelního nebo úvěrového družstva určený uchazečem o zaměstnání, peněžní poukázkou anebo v hotovosti.“</i> <u>Tuto připomínku považujeme za zásadní.</u>	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 42	OSZSP ČR	Z	K novelizačnímu bodu 42. – § 109a Z navrženého textu vyplývá, že Úřad práce bude moci uhradit 100 % – 90 % z ceny rekvalifikace. Není jasné, kdo a podle jakých kritérií nebo podmínek bude rozhodovat o tom, kdy a komu bude uhrazeno 100 %, komu 99,9 % a komu jen 90 %. Požadujeme jednoznačné nastavení rovných podmínek pro všechny uchazeče. <u>Tuto připomínku považujeme za zásadní</u>	Připomínce se vyhovuje. Finanční spoluúčast uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání nebude do zákona o zaměstnanosti vložena.
K bodu 45	OSZSP ČR	Z	K novelizačnímu bodu 45. – § 119a Požadujeme vyjasnit a precizovat náležitosti dohody o sdíleném zprostředkování. Není jasný rozdíl mezi ustanovením navrhovaného odst. 3 písm. b) a písm. d). Požadujeme vyjasnit, jak se agentura může dopustit porušení rozpočtové kázně nevrácením příspěvku – viz odst. 4. <u>Tyto připomínky považujeme za zásadní.</u>	Vysvětleno. V odst. 3 písm. b) je celkový počet uchazečů o zaměstnání, kteří budou svěřeni do péče agentury práce, v písm. d) je potom počet uchazečů o zaměstnání, kterým bude muset agentura práce zprostředkovat nástup do pracovněprávního vztahu. Případy, kdy agentura práce bude povinna vrátit, jsou uvedeny v odst. 3 písm. j). Pokud ve lhůtě stanovené Úřadem práce tuto povinnost nesplní, bude se jednat o porušení rozpočtové kázně. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodu 18	NSS (Nejvyšší správní soud ČR)	Z	<u>k bodu 18 (§ 53 odst. 1)</u> Navrhovaný text v sobě skrývá donucování uchazečů o zaměstnání ke zřizování bankovních účtů, případně donucování k účasti v systému elektronického platebního prostředku. Takové	Připomínce se vyhovuje.

			donucení je bez řádného zakotvení zákonné povinnosti mít bankovní účet či být účasten v systému elektronického platebního prostředku (podobně, jak bylo pro právnické - nikoli fyzické ! - osoby uzákoněno pro systém datových schránek) ústavně nepřipustné (srov. čl. 2 odst. 4 Ústavy ČR, čl. 4 Listiny základních práv a svobod). Nejvyšší správní soud proto navrhuje vypustit z navrhovaného textu poslední větu: „<i>Způsob výplaty určuje Úřad práce.</i>“ Tuto připomínku považujeme za zásadní.	
K bodu 59	NSS	Z	<u>k bodu 59 (§ 141 odst. 2)</u> Uvedené ustanovení zakotvující presumpci odpovědnosti za umožnění výkonu nelegální práce zakotvuje odpovědnost fyzických nebo právnických osob za skutečnosti, které z povahy věci zpravidla nejsou schopny ovlivnit. Půjde pravidelně např. o pracovníky subdodavatelů při větších stavebních akcích. Žádný právní předpis přitom neumožňuje generálnímu dodavateli, aby kontroloval legálnost výkonu práce pracovníky subdodavatele a suploval tak kontrolní činnost příslušných státních orgánů. Navrhovaným zněním se zakotvuje sankční odpovědnost za porušení povinností uložených jinému, což je v rozporu s veškerými předpisy o trestání, ať již na poli trestního či správního práva. Podle Nejvyššího správního soudu je navrhovaná úprava v rozporu s čl. 2 odst. 4 Ústavy České republiky, č. 7 Úmluvy o ochraně lidských práv a svobod (publ. pod č. 209/1992 Sb.). Sankční odpovědnost nelze vůči nikomu prezumovat, je třeba mu ji vždy prokázat; trestán může být jen za vlastní jednání či opomenutí. Nejvyšší správní soud proto navrhuje vypustit z návrhu zákona celý bod 59. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	Připomínce se vyhovuje.
Obecně	ČBÚ (Český báňský úřad)	Z	Obecně V předloženém návrhu chybí text stávající právní úpravy s vyznačením navrhovaných změn tak, jak tuto povinnost ukládají Legislativní pravidla vlády. Patrně tím asi i došlo na několika místech k tomu, že text, který má být novelizován, neodpovídá dnes platnému znění zákona – namátkou § 8a, odlišný text § 9 odst. 2, § 38, § 78 odst. 4. apod. Formálně je proto třeba návrh opravit. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět, a to vzhledem k Plánu legislativních prací na rok 2011 a návrhům více novel zákona o zaměstnanosti, které jsou v legislativním procesu na základě zadání věcných útvarů MPSV.
Obecně	ČBÚ	Z	Novela umožňuje, aby příslušný Úřad práce uzavřel dohodu o zprostředkování s příslušnou Agenturou zprostředkování práce, tzv. “sdílené zprostředkování zaměstnání” – § 119a návrhu.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Sdílené zprostředkování zaměstnání bude pro uchazeče o zaměstnání bezplatné. Úřad práce bude agentuře práce poskytovat paušální částku

			To znamená, že jak stát – pobočka Úřadu práce, tak uchazeč, budou příslušné agentuře na základě smluvního vztahu přispívat na její činnost. Tento zásah prvku soukromoprávního do jinak veřejnoprávní povinnosti státu na trhu práce se může stát nejen destabilizujícím ve vztahu k uchazečům o zaměstnání, ale ve svém důsledku může být podstatně nákladnější než dosavadní systém ve vztahu ke státnímu rozpočtu. Uchazeč o zaměstnání se tak může dostat do situace, kdy uhradí příslušnou částku za svoji rekvalifikaci Agentuře, ta zároveň vyinkasuje od Úřadu práce na základě dohody finanční prostředky za zprostředkování zaměstnání a uchazeči může být podle navrhované právní úpravy nabídnuto fiktivní pracovní místo – ruší se totiž povinnost zaměstnavatelů hlásit svá uvolněná místa a sankce s tím spojené. Může nastat i další možnost, že bude uchazeči nabídnuto místo u subjektu, který je v konkursu – ze zákona se totiž ruší dovětek o tom, že nemohou být nabízena místa u uživatelů v konkursu – viz § 58a – novelizační bod 19. Jsme toho názoru, že zprostředkující agentura, pokud bude dostávat prostředky státu i uchazečů o zaměstnání, na svoji činnost, by měla mít jasně stanovená pravidla činnosti i odpovědnosti v zákoně. Tato připomínka je zásadní.	na náklady spojené se zprostředkováním zaměstnání. Pokud agentura práce posoudí, že pro umístění uchazeče o zaměstnání je vhodná rekvalifikace, bude záležet na rozhodnutí Úřadu práce, zda s rekvalifikačním zařízením uzavře dohodu o rekvalifikaci. Tu bude hradit Úřad práce, nikoliv uchazeč o zaměstnání. Umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou bude pro agenturu práce spojeno s určitou bonifikací, tím se vylučuje možnost nabízení fiktivního místa. Novelizační bod 19, kterým se upravuje obsah povinného pojištění agentury práce v případě zprostředkování zaměstnání formou dočasného přidělení zaměstnanců k výkonu práce u uživatele, nemá vliv na sdílené zprostředkování zaměstnání. Za umístění uchazeče o zaměstnání tímto způsobem se nebude považovat uzavření pracovněprávního vztahu s agenturou práce.
K bodu 18 – § 53 odst. 1	ČBÚ	Z	Novelizační bod 18 - § 53 nový odstavec 1 – jsme toho názoru, že by mělo být doplněno, k jakému dni jsou podpora v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci poukazovány na účet a rovněž by mělo být umožněno, s ohledem na narůstající poplatky bank za vedení účtu a manipulaci s ním, aby si příjemci podpory mohli zvolit i způsob výplaty přímo u přepážky. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. 1. Splatnost podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci je upravena v současném § 53 odst. 1, který se po vložení nového odstavce 1 stává odstavcem 2. Způsob výplaty v hotovosti není vyloučen.
K bodu 45	ČBÚ	Z	Novelizační bod 45 – ponechává „způsob informování o průběhu zprostředkování“ na podzákoném předpisu. Toto vymezení zmocnění považujeme za nedostatečné. Navíc jsme toho názoru, že vzhledem k tomu, že zprostředkující agentura bude plnit úkoly pro stát a za finanční úhradu od státu, měl by být přímo v zákoně stanoven právní režim dozoru a kontroly nad její činností a sankce za případné neplnění těchto úkolů nebo chybné plnění. Považujeme za klíčové stanovit rámec těchto povinností v návrhu, a to s ohledem na to, že povinnosti lze ukládat pouze zákonem a v jeho mezích. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Podzákonná forma je dostačující, kontrolní mechanismy a sankce jsou upraveny v části sedmé zákona o zaměstnanosti.

K § 76	Královéhradecký kraj	Z	• K § 76 Nesouhlasíme s návrhem zrušit samostatný institut chráněné pracovní dílny a pracovní místa v dosavadních chráněných pracovních dílnách považovat za chráněné pracovní místo. Chráněné pracovní místo jako sjednocený institut by byl zacílen zejména na podporu začlenění osob se zdravotním postižením na volný pracovní trh.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Institut chráněné pracovní dílny se transformuje do jednotného institutu chráněných pracovních míst, na nichž bude podporováni zaměstnávání osob se zdravotním postižením nejen na volném trhu práce, ale i na chráněném trhu práce. Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením bude poskytován zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50 % osob se zdravotním postižením právě na chráněných pracovních místech.
K § 81	Královéhradecký kraj	Z	K § 81 Nesouhlasíme s návrhem na zrušení možnosti plnění povinného podílu odběrem výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením.	Připomínce se vyhovuje. Plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb.
K bodu 12	Veřejný ochránce práv	Z	K bodu 12 Navrhují uvedený bod vypustit Odůvodnění: Nesouhlasím se záměrem předkladatele změnit stávající znění ustanovení § 35 odst. 1 zrušením povinnosti zaměstnavatelů hlásit uvolněná nebo nově vytvořená pracovní místa do 10 kalendářních dnů od jejich uvolnění nebo vytvoření. Předkladatel navrhovanou změnu odůvodňuje tím, že plnění této povinnosti je velmi těžko kontrolovatelné a sankce za její nesplnění nemá proto dostatečný preventivní účinek. Zaměstnavatelé tak velmi často uvolněná nebo vytvořená pracovní místa krajské pobočce Úřadu práce nehlásí a v případě kontroly argumentují tím, že v daném okamžiku neuvažují o jejich obsazení. Jsem přesvědčen, že stav nedodržování zákonných povinností ze strany zaměstnavatelů či jejich obtížná vynutitelnost, nemůže být řešen tím, že povinnost bude zcela zrušena a ohlašování volných pracovních míst bude postaveno na principu dobrovolnosti. Již za stávající situace v některých okresech připadá na jedno místo více než 17 uchazečů o zaměstnání. Dojde-li ke zrušení ohlašovací	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Pro plnění své základní funkce, kterou je zprostředkování zaměstnání, bude Úřad práce se zaměstnavateli aktivně spolupracovat a volná pracovní místa vyhledávat. Některá další připomínková místa, např. SP ČR a AKV, naopak návrh MPSV podporují. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			povinnosti zaměstnavatelů, povede toto logicky i k úbytku pracovních míst, která by mohla být evidovaným uchazečům o zaměstnání zprostředkována. Navrhovaný stav zcela odporuje účelu státní politiky zaměstnanosti a popírá funkci úřadů práce, jejíž těžiště tkví ve zprostředkování zaměstnání uchazečům o zaměstnání a zájemcům o zaměstnání. Ve svém důsledku by navrhovaný stav mohl vést k redukci úřadů práce na pouhá výplatní místa dávek v nezaměstnanosti. Tato připomínka je zásadní.	
K bodu 42	Veřejný ochránce práv	Z	K bodu 42 Navrhuji v nastíněném směru text návrhu upravit. Odůvodnění: Souhlasím s cílem navrhovatele zavést možnost volby rekvalifikace uchazečem o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání a jejího následného částečného financování úřadem práce. Upozorňuji však na možné úskalí při aplikaci navrhovaného ustanovení § 109 a odst. 2, které zakotvuje možnost velmi širokého správního uvážení úřadu práce při rozhodování o financování uchazečem zvolené rekvalifikace úřadem práce. Již nyní se při řešení podnětů stěžovatelů opakovaně setkávám s případy, kdy uchazeči namítají, že jim ze strany úřadu práce nebyla umožněna rekvalifikace, o kterou žádali. Pokud by navrhovaná právní úprava vstoupila v účinnost, lze očekávat masový nárůst těchto stížností, zejména ve vztahu k těmto doplňkovým rekvalifikacím, neboť uvedená kritéria – vhodnost z hlediska zdravotního stavu a přispění k uplatnění uchazeče o zaměstnání budou splnitelná pro převážnou většinu evidovaných uchazečů. Navrhované znění tak ponechává úřadu práce velmi široký prostor pro správní uvážení. Důsledkem může poté být nejednotný přístup jednotlivých poboček a nepředvídatelnost rozhodnutí ze strany správního orgánu, což může vést k popření základních zásad činnosti správních orgánů vyjádřených mimo jiné v ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu a principů dobré správy. Celý koncept se tak jeví jako poněkud nedomyšlený, proto bych uvítal zpřesnění podmínek, za jakých budou mít uchazeči nárok na úhradu nákladů na rekvalifikaci tak, aby byla respektována jednak zásada legitimního očekávání, tak i principy předvídatelnosti a přesvědčivosti, které patří mezi základní principy dobré správy, nad jejichž dodržováním ze zákona bdím. Další úskalí spatřuji v tom, že uchazeči o zaměstnání, nacházející se v tíživé finanční situaci, často nemají dostatek finančních prostředků,	Připomínce se vyhovuje. Finanční spoluúčast uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání nebude do zákona o zaměstnanosti vložena.

			aby si zvolenou rekvalifikaci předem financovali sami. To by však nemělo být důvodem pro to, aby jim tato možnost byla odepřena. Domnívám se, že navrhovaná právní úprava může vést k neodůvodněnému znevýhodnění uchazečů o zaměstnání nacházejících se v hmotné nouzi oproti ostatním uchazečům o zaměstnání. Navrhuji proto doplnění možnosti předběžného financování rekvalifikace úřadem práce ještě před jejím zahájením (za podmínky, že úřad práce uzná rekvalifikaci za vhodnou z hlediska zdravotního stavu a možného uplatnění na trhu práce). V případě této varianty by bylo vhodné zakotvit povinnost vrácení poskytnutých finančních prostředků v případě, nebude-li rekvalifikace bez vážných důvodů dokončena. Tato připomínka je zásadní.	
Nad rámec navrhované úpravy	Veřejný ochránce práv	Z	1. navrhuji v textu ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) za slova „uchazeč o zaměstnání“ vložit slova „bez vážných důvodů“. Odůvodnění: V současné době je dle ustanovení § 30 odst. 1 písm. b) úřad práce povinen vyřadit uchazeče o zaměstnání, aniž by mohl zohlednit vážné důvody, pro které uchazeč o zaměstnání neoznámil ve stanovené lhůtě rozhodné skutečnosti (např. nastoupí-li k práci v rámci nekolidujícího zaměstnání, zraní se, a jeho zdravotní stav mu po dobu 8 dnů neumožňuje komunikovat s okolím, tedy ani informovat úřad práce). Uvedený právní stav nastal s účinností od 1. 1. 2009 tím, že vyřazení z evidence z důvodu neoznámení rozhodných skutečností bylo systematicky přefazeno z § 30 odst. 2 do § 30 odst. 1. Z toho důvodu již nyní nelze použít institut vážných důvodů, tj. úřad práce nemůže v rámci správního uvážení (v odůvodněných případech) nevyřadit uchazeče, který neoznámí rozhodné skutečnosti ve stanovené lhůtě. Tento stav vnímám jako nežádoucí, neboť institut vážných důvodů je v podstatě jedinou možností, jak v odůvodněných případech odstranit nepřiměřenou tvrdost zákona. Vážné důvody by dle mého názoru měly být aplikovány nejen v případech vymezených v ustanovení § 30 odst. 2, ale i při neoznámení rozhodných skutečností, aby tak byl umožněn individuální přístup k uchazečům o zaměstnání, jež je v souladu se smyslem zákona o zaměstnanosti. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. K doplnění požadovaných slov již došlo novelou zákona o zaměstnanosti přijatou zákonem č. 347/2010 Sb., účinnou od 1. 1. 2011.
Nad rámec navrhované úpravy	Veřejný ochránce práv	Z	2. navrhuji do textu ustanovení § 31 odst. c) vložit slova „se opakovaně“, tak, že ustanovení § 31 odst. c) by pak znělo takto: „se opakovaně nedostaví na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů § 5 písm. c)“.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Návrh situaci neřeší, jen to problém odkládá. Nedostavení se na Úřad práce je možno omluvit vážnými důvody.

			Odůvodnění: Převážná většina stížností, které obdržím v souvislosti s vyřazením uchazeče z evidence, se dotýká nedostavení se na schůzku s úřadem práce ve stanoveném termínu. Setkávám se s případy velmi tvrdého dopadu zákona na sociální situaci uchazeče o zaměstnání, často v důsledku nedorozumění, důkazní nouze při telefonické omluvě či telefonické změně termínu, s komplikovanou průkazností vážných důvodů, např. situace v dopravě. Pohlížíme-li na situaci analogicky k pracovnímu poměru, lze dospět k závěru, že v rozhodovací praxi vyšších soudů převládá názor, že pozdní příchod do zaměstnání bez závažných následků představuje pouze méně závažné porušení pracovní kázně (povinností zaměstnance). Dle ustanovení § 52 písm. g) je v případě soustavného méně závažného porušování pracovních povinností zaměstnavatel oprávněn ukončit pracovní poměr až poté, byl-li zaměstnanec v uplynulých 6 měsících upozorněn na možnost výpovědi. S přihlédnutím k výše uvedenému navrhuji vymezit důvod vyřazení jako „opakované nedostavení se na úřad práce ve stanoveném termínu bez vážných důvodů.“ Tato připomínka je zásadní.	
Nad rámec navrhované úpravy	Veřejný ochránce práv	Z	3. navrhuji v textu ustanovení § 44a nahradit slovo „přísluší“ slovem „bylo vyplaceno“. Odůvodnění: Zákonem č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, došlo s účinností k 1. lednu 2011 ke změně zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, tak, že do něj bylo doplněno ustanovení § 44a tohoto znění: „Uchazeči o zaměstnání, kterému přísluší podle jiných právních předpisů z posledního zaměstnání odstupné, odbytné nebo odchodné), se podpora v nezaměstnanosti poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného, odbytného nebo odchodného; tato doba se určí podle příslušného násobku průměrného měsíčního výdělku nebo měsíčního služebního příjmu, kterým byla uchazeči o zaměstnání stanovena výše odstupného, odbytného nebo odchodného“. Po nabytí účinnosti příslušné novely jsem se opakovaně setkal s absurdními dopady výše uvedené právní úpravy. V praxi dochází k tomu, že podpora v nezaměstnanosti není poskytována ani v případech, kdy došlo k okamžitému zrušení pracovního poměru ze strany zaměstnance z důvodu nevyplácení mzdy. Zaměstnanci sice	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Bylo by v praxi velmi obtížné zjišťovat, zda skutečně došlo k výplatě odstupného, odchodného nebo odbytného. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			vznikne zákonný nárok na odstupné, ale bylo by naivní se domnívat, že zaměstnavatel, který nevyplácel mzdu, vyplatí odstupné. Vznik zákonného nároku na odstupné je však ze strany úřadů práce důvodem k posunutí výplaty podpory v nezaměstnanosti o tři měsíce. Přijatá právní úprava popírá dle mého názoru smysl a účel odstupného. Tím je v první řadě určitá satisfakce za nesnáze (a někdy až trauma), které ztráta zaměstnání přináší. Pokud ponecháme stranou tuto skutečnost, jsem přesvědčen, že zákonodárce jistě nemohl předpokládat, že uchazeči o zaměstnání zůstanou v případě nevyplacení odstupného zcela bez prostředků. V současné době účinná právní úprava neposkytování podpory v nezaměstnanosti po dobu nároku na odstupné má poměrně tvrdé důsledky pro uchazeče, kterým nebylo odstupné vyplaceno, a kteří právem očekávají v souvislosti se ztrátou zaměstnání pomoc od státu. Tato připomínka je zásadní.	
Nad rámec navrhované úpravy	Veřejný ochránce práv	Z	4. Vztah zákona o zaměstnanosti a antidiskriminačního zákona Za účelem zabránění duplicit v zákoně č. 198/2009 Sb. o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon) a v zákoně o zaměstnanosti, navrhuji změnu ustanovení § 4 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů takto: I.) V § 4 odst. 1 se část věty za středníkem včetně středníku zrušuje. II.) § 4 odstavec 2 včetně poznámky pod čarou č. 7a zní: „(2) Při uplatňování práva na zaměstnání je zakázána jakákoliv diskriminace z důvodů uvedených v antidiskriminačním zákoně a dále z důvodu státního občanství, sociálního původu, rodu, jazyka, majetku, manželského a rodinného stavu nebo povinností k rodině, politického smýšlení, členství a činnosti v politických stranách nebo politických hnutích, v odborových organizacích nebo organizacích zaměstnavatelů. Pojmy přímá diskriminace, nepřímá diskriminace, obtěžování, sexuální obtěžování, pronásledování, pokyn k diskriminaci a navádění k diskriminaci, případy, kdy je rozdílné zacházení přípustné, a další právní prostředky ochrany před diskriminací upravuje antidiskriminační zákon.“ III.) V § 4 odst. 4 se slova „zákonem stanovená opatření, jejichž cílem je předcházení nebo vyrovnání nevýhod, které vyplývají z příslušnosti fyzické osoby ke skupině	Připomínce se vyhovuje.

			vymezené některým z důvodů uvedených v odstavci 2 a“ zrušují. IV.) V § 4 se odstavce 5 až 12 zrušují. Odůvodnění: Antidiskriminační zákon (dále také „ADZ“) vymezuje oblasti, v kterých je diskriminace zakázána, definuje základní pojmy, vymezuje zakázané důvody diskriminace a zakotvuje právní prostředky ochrany před diskriminací. Ustanovení o diskriminaci v ostatních právních předpisech jsou k ADZ ve vztahu lex specialis, a v případě rozporu se proto použijí přednostně. Jednou z oblastí, v níž je podle ADZ diskriminace zakázána, je oblast práva na zaměstnání. Co se týče úpravy zákazu diskriminace, je proto zákon o zaměstnanosti ve vztahu k ADZ zvláštním zákonem. Za účelem zabránění duplicit navrhuji vypuštění definice přímé a nepřímé diskriminace a nároků vyplývajících z porušení práva na rovné zacházení. Bylo by vhodné nahradit je v zákoně o zaměstnanosti odkazem na antidiskriminační zákon, který obsahuje definice pojmů a právní prostředky ochrany před diskriminací. Vzhledem k tomu, že se výčet zakázaných diskriminačních důvodů v antidiskriminačním zákoně a v zákoně o zaměstnanosti liší (a nebylo by vhodné snížit úroveň ochrany před diskriminací jen na taxativní výčet diskriminačních důvodů v ADZ), považuji za vhodné ponechat v zákoně o zaměstnanosti i další důvody, v ADZ neuvedené. Tyto připomínky jsou zásadní.	
K bodu 31	MPO (Ministerstvo průmyslu a obchodu)	Z	<u>Zásadní připomínka:</u> Část první, Změna zákona o zaměstnanosti, bod 31, str. 5 Předkladatel navrhuje v § 78 odst. 2 úpravu – se za slovo „výši“ vkládají slova „90 %“, částka „8 000 Kč“ se nahrazuje částkou „6 000 Kč“. Požadujeme toto nově navrhované ustanovení vypustit. Odůvodnění: V souvislosti s principem ochrany zdravotně znevýhodněných osob je nyní zaměstnavateli zaměstnávajícím více než 50% osob se zdravotním postižením z celkového počtu svých zaměstnanců poskytován příspěvek ve výši skutečně vynaložených mzdových nákladů, nejvýše však 8000 Kč. Jelikož expertní odhad celkového vyčíslení přínosu tohoto opatření uvádí pouze částku cca 0,5 mld. Kč, nabízí se logická kompenzace ze zdrojů určených na aktivní politiku	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Spoluúčast zaměstnavatele je nezbytně nutná jako opatření proti zneužívání příspěvku. Zaměstnavatelům, kteří nebudou příspěvek zneužívat, se toto snížení vykompenzuje nastavením příspěvku na další náklady jako nárokového.

			zaměstnanosti. Například čerpání v roce 2009 činilo 4,953 mld. Kč a v roce 2008 přes 6 mld. Kč. Zkušenosti z praxe potvrzují, že tyto prostředky nejsou vždy efektivně a spravedlivě poskytovány. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	
K bodu 11	NROZP ČR (Národní rada osob se zdravotním postižením ČR)	Z	K bodu 11: Navrhujeme bod vypustit. Odůvodnění: S ohledem na současný vývoj v oblasti nezaměstnanosti považují za nutné udržet byť příkladný výčet osob, jimž je věnována ze strany úřadů práce zvýšená péče při zprostředkování zaměstnání.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Navrhované znění umožňuje ve větším rozsahu aplikovat individuální posuzování potřebnosti jednotlivých uchazečů o zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodu 12	NROZP ČR	Z	K bodu 12: Navrhujeme vypustit. Odůvodnění: Počet volných míst je jedním ze základních ukazatelů trendu ve vývoji ekonomiky. Je používán ve velké většině zemí, přesto, že ne všude je zakotvena povinnost hlásit volná místa v zákoně. Převedením na dobrovolný základ by tento ukazatel v naší zemi pozbyl prakticky jakoukoliv vypovídací hodnotu. Již v době přípravy a sestavování státního rozpočtu na rok 2009 vykazoval tento ukazatel silný pokles. Pokud by příslušné orgány věnovaly této skutečnosti pozornost, nemohlo by dojít k takové disproporci mezi rozpočtem a skutečností. Za počtem volných pracovních míst jsou peníze podnikatelů a je třeba sledovat vývoj investičních trendů, což tento ukazatel plní. K 28. 2. 2011 evidovaly úřady práce 32 164 volných pracovních míst. Tento počet byl o 771 vyšší než v předchozím měsíci a o 44 vyšší než v únoru 2010. Pro srovnání k 28. 2. 2009 bylo evidováno celkem 64 881 volných pracovních míst, což bylo o 3 613 míst méně než v předchozím roce a o 85 447 míst méně než v únoru 2008. Vazba s vývojem ekonomiky je očividná.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Zrušením povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa nedojde k situaci, že by Úřad práce nemohl sledovat vývoj situace na trhu práce. Naopak bude posílena aktivní úloha Úřadu práce jako partnera zaměstnavatelů. Některá další připomínková místa, např. SP ČR a AKV, naopak návrh MPSV podporují. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodu 13	NROZP ČR	Z	K bodu 13: Navrhujeme vypustit. Odůvodnění: Obdobně jako jsou sledovány ukazatele celkového počtu volných pracovních míst, jsou sledována i místa vyčleněná pro osoby se zdravotním postižením a místa pro absolventy a mladistvé. S ohledem na požadavek zachování výčtu osob, jimž je věnována zvýšená pozornost, trváme i na zachování tohoto ukazatele, který umožňuje sledovat aktuální stav těchto osob.	Viz vysvětlení k připomínce uváděné k novelizačnímu bodu 12. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodu 16 a 17	NROZP ČR	Z	K bodu 16 a 17: Požadujeme vypustit. Odůvodnění: S ohledem na situaci v oblasti nezaměstnanosti a její vývoj je zkrácení rozhodného období pro nárok na podporu v nezaměstnanosti ze 3 na 2 roky nepřijatelné.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Přibližujeme právní úpravu okolním státům, které navíc do doby potřebné pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti na rozdíl od ČR nezapočítávají tzv. náhradní doby. Zkrácení rozhodného období je opatřením pro

				větší aktivizaci uchazečů o zaměstnání při hledání nového zaměstnání, a rovněž se jedná i o motivační prvek směřující k udržení dosavadního zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodu 25	NROZP ČR	Z	K bodu 25: Požadujeme vypustit. Odůvodnění: Trváme na zachování stávajícího znění. Jedná se o vypuštění z podpory osob zdravotně znevýhodněných	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, je transformována do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní. Připomínkové místo trvá na připomínce.
K bodu 27	NROZP ČR	Z	K bodu 27: Navrhované znění se nahrazuje tímto textem: „ Chráněné pracovní místo (červeně změny) § 75 (1) Chráněné pracovní místo je pracovní místo zřízené zaměstnavatelem pro osobu se zdravotním postižením na základě písemné dohody s Úřadem práce. Na zřízení chráněného pracovního místa poskytuje Úřad práce zaměstnavateli příspěvek. Chráněným pracovním místem může být i pracovní místo, které je obsazeno osobou se zdravotním postižením, pokud je vymezeno v písemné dohodě mezi zaměstnavatelem a Úřadem práce. Chráněné pracovní místo musí být obsazeno po dobu 3 let ode dne sjednaného v dohodě o jeho zřízení nebo vymezení. (2) Příspěvek na zřízení chráněného pracovního místa pro osobu se zdravotním postižením může činit maximálně osminásobek a pro osobu s těžším zdravotním postižením maximálně dvanáctinásobek průměrné mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předchozího kalendářního roku. Zřizuje-li zaměstnavatel na základě jedné dohody s Úřadem práce 10 a více chráněných pracovních míst, může příspěvek na zřízení jednoho chráněného pracovního místa pro osobu se zdravotním postižením činit maximálně desetinásobek a pro osobu s těžším zdravotním postižením maximálně čtrnáctinásobek výše uvedené průměrné mzdy.	Akceptováno ve znění dohodnutém se zástupci Charty sociálního podnikání.

			(3) Příspěvek se poskytuje za podmínky, že zaměstnavatel nemá ke dni podání žádosti v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky, nemá nedoplatek na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění nebo na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, s výjimkou případů, kdy bylo povoleno splácení ve splátkách a není v prodlení se splácením splátek nebo povoleno posečkání daně. (4) Žádost o zřízení chráněného pracovního místa nebo žádost o vymezení chráněného pracovního místa obsahuje a) identifikační údaje zaměstnavatele, b) místo a předmět podnikání, c) charakteristiku chráněných pracovních míst a jejich počet. (5) K žádosti o zřízení chráněného pracovního místa je nutné přiložit doklad o zřízení účtu u peněžního ústavu a potvrzení o splnění podmínky uvedené v odstavci 3, pokud zaměstnavatel nedá souhlas k tomu, aby si údaje o splnění této podmínky zjistil podle § 147b Úřad práce sám. Úřad práce může požadovat předložení i jiných dokladů, pokud jsou potřebné k posouzení žádosti. (6) Dohoda o zřízení chráněného pracovního místa obsahuje a) identifikační údaje účastníků dohody, b) charakteristiku chráněného pracovního místa, c) závazek zaměstnavatele, že chráněné pracovní místo bude obsazováno pouze osobami se zdravotním postižením, d) den, od kterého bude chráněné pracovní místo obsazeno osobou se zdravotním postižením, e) dobu, po kterou bude chráněné pracovní místo obsazeno osobou se zdravotním postižením, včetně dne, do kterého musí být doba obsazení tohoto pracovního místa splněna, f) výši příspěvku, jeho specifikaci a způsob úhrady, g) podmínky, za kterých bude příspěvek poskytován, h) způsob kontroly plnění sjednaných podmínek, i) podmínky a termín zúčtování poskytnutého příspěvku, j) závazek zaměstnavatele vrátit příspěvek nebo jeho poměrnou část, pokud mu byl jeho zaviněním poskytnut neprávem nebo v částce vyšší, než náležel, a lhůtu pro vrácení příspěvku, k) ujednání o vypovězení dohody. V závislosti na charakteristice zřizovaného chráněného pracovního místa lze v dohodě sjednat i další ujednání, na kterých mají účastníci zájem.	
--	--	--	--	--

			(7) Úřad práce je povinen v dohodě rozlišit podmínky pro poskytnutí příspěvku na a) podmínky, jejichž porušení bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně podle zvláštního právního předpisu, ⁴⁴⁾ b) ostatní podmínky, jejichž porušení bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně podle zvláštního právního předpisu, ⁴⁵⁾ c) další podmínky, jejichž nedodržení není porušením rozpočtové kázně podle zvláštního právního předpisu ⁴⁶⁾. Nedojde-li v dohodě k rozlišení podmínek, má se za to, že se jedná o podmínky stanovené podle písmene a). (8) Nedodržení podmínek poskytnutí příspěvku podle odstavce 7 písm. a) nebo b) nebo nevrácení příspěvku ve stanoveném termínu je porušením rozpočtové kázně. ⁴⁶⁾ (9) Úřad práce může uzavřít dohodu o zřízení chráněného pracovního místa i s osobou se zdravotním postižením, která se rozhodne vykonávat samostatnou výdělečnou činnost. Pro poskytnutí tohoto příspěvku platí odstavce 1 až 7 obdobně s tím, že vrácení příspěvku nelze požadovat, pokud tato osoba přestane vykonávat samostatnou výdělečnou činnost ze zdravotních důvodů, nebo v případě jejího úmrtí. (10) Dohodu o vymezení chráněného pracovního místa může Úřad práce uzavřít se zaměstnavatelem nebo s osobou se zdravotním postižením, která vykonává samostatnou výdělečnou činnost. Dohoda mezi Úřadem práce a zaměstnavatelem obsahuje údaje uvedené v odstavci 6 písm. a) až c), e), h) a k), dohoda mezi Úřadem práce a osobou samostatně výdělečně činnou obsahuje údaje uvedené v odstavci 6 písm. a) a b), e), h) a k).	
K bodu 28	NROZP ČR	Z	6. Vkládá se nový bod 28 - § 76 zní: „§ 76 (1) Úřad práce může na zřízené nebo vymezené chráněné pracovní místo poskytnout na základě dohody se zaměstnavatelem nebo osobou samostatně výdělečně činnou, která je se zdravotním postižením, i příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa. Dohodu je možno uzavřít nejdříve po uplynutí 12 měsíců ode dne obsazení zřízeného chráněného pracovního místa nebo ode dne vymezení chráněného pracovního místa. (2) Příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa se poskytne pouze, je-li ke dni podání žádosti o příspěvek splněna podmínka uvedená v § 75 odst. 3. Roční výše příspěvku může činit maximálně 48 000 Kč.	Akceptováno ve znění dohodnutém se zástupci Charty sociálního podnikání.

			(3) Žádost o příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa obsahuje a) identifikační údaje zaměstnavatele, b) místo a předmět podnikání, c) seznam chráněných pracovních míst a jejich počet. (4) K žádosti o příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa je nutné přiložit doklad o zřízení účtu u peněžního ústavu a potvrzení o splnění podmínky uvedené v § 75 odst. 3, pokud zaměstnavatel nedá souhlas k tomu, aby si údaje o splnění této podmínky zjistil podle § 147b Úřad práce sám. Úřad práce může požadovat předložení i jiných dokladů, pokud jsou potřebné k posouzení žádosti. (5) Dohoda o poskytnutí příspěvku obsahuje údaje uvedené v § 75 odst. 6 písm. a) a f) až k) a v odstavci 7.“ V tomto případě by však bylo třeba do přechodných ustanovení zařadit: „Přechodná ustanovení: 1. Práva a povinnosti vzniklé z dohod o poskytnutí příspěvku na vytvoření nebo vymezení chráněné pracovní dílny a z dohod o poskytnutí příspěvku na částečnou úhradu provozních nákladů chráněné pracovní dílny, uzavřených do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se posuzují podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. 1. Pracovní místa pro osoby se zdravotním postižením v chráněné pracovní dílně, vytvořené nebo vymezené na základě dohody mezi zaměstnavatelem a úřadem práce, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považují za chráněná pracovní místa. 2. Doba 12 měsíců uvedená v § 76 odst. 1 se nevztahuje na zaměstnavatele, kteří ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona provozovali chráněné pracovní místo nebo pracovní místa v chráněné pracovní dílně alespoň 12 měsíců.“	
K bodu 29	NROZP ČR	Z	7. Bod 29 se vypouští. Odůvodnění: Ministerstvem navrhované znění předpokládalo zrušení ustanovení, které však bylo na jednání nahrazeno tímto textem.	Připomínce se vyhovuje.
K bodům 31,32,33,34	NROZP ČR	Z	8. Bod 31, 32, 33, 34 – Tyto body se nahrazují následujícím zněním: „§ 78 (červeně změny) Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném pracovním místě	Akceptováno ve znění dohodnutém se zástupci Charty sociálního podnikání.

			(1) Zaměstnavateli zaměstnávajícímu na chráněných pracovních místech (§ 75) více než 50 % osob se zdravotním postižením z celkového počtu svých zaměstnanců se poskytuje příspěvek na podporu zaměstnávání těchto osob formou částečné úhrady vynaložených mzdových a dalších nákladů. Příslušnou krajskou pobočkou Úřadu práce pro poskytování příspěvku je krajská pobočka Úřadu práce, v jejímž obvodu má sídlo zaměstnavatel, který je právnickou osobou, nebo v jejímž obvodu má bydliště zaměstnavatel, který je fyzickou osobou. (2) Příspěvkem jsou refundovány skutečně vynaložené mzdové náklady v měsíční výši 75 % skutečně vynaložených mzdových nákladů na zaměstnance v pracovním poměru, který je osobou se zdravotním postižením, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance, nejvýše však 6 000 Kč. Pro účely stanovení výše příspěvku se skutečně vynaložené mzdové náklady snižují o částku odpovídající výši a) poskytnuté naturální mzdy, b) srážek ze mzdy určených k uspokojení plnění zaměstnavatele podle § 327 zákoníku práce, s výjimkou srážek provedených k uhrazení škody, za kterou zaměstnanec odpovídá, nebo příspěvku zaměstnance na závodní stravování podle § 236 zákoníku práce, c) srážek ze mzdy určených k uspokojení závazků zaměstnance podle § 146 písm. b) zákoníku práce, je-li srážka ze mzdy v rozporu s dobrými mravy, nebo d) náhrady mzdy poskytnuté zaměstnanci při překážkách v práci na straně zaměstnavatele. (3) Po uplynutí 12 kalendářních měsíců ode dne obsazení zřízeného chráněného pracovního místa nebo ode dne vymezení chráněného pracovního místa může zaměstnavatel v žádosti o příspěvek za následující kalendářní čtvrtletí uplatnit nárok na zvýšení příspěvku o částku odpovídající prokázaným dalším nákladům vynaloženým zaměstnavatelem na zaměstnávání osob se zdravotním postižením v kalendářním čtvrtletí, za které o příspěvek žádá, nejvýše však o 4 000 Kč měsíčně na jednoho zaměstnance, který je osobu se zdravotním postižením. (4) Příspěvek se poskytuje čtvrtletně zpětně na základě písemné žádosti zaměstnavatele, která musí být krajské pobočce Úřadu	
--	--	--	---	--

			práce doručena nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po uplynutí příslušného kalendářního čtvrtletí. Příspěvek se poskytuje za podmínky, že k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí zaměstnavatel nemá v evidenci daní zachyceny daňové nedoplatky a nemá nedoplatek na pojistném a na penále na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a na pojistném a na penále na veřejné zdravotní pojištění, s výjimkou případů, kdy a) bylo povoleno splácení ve splátkách a zaměstnavatel není v prodlení se splácením splátek nebo bylo povoleno posečkání daně, anebo b) součet všech splatných nedoplateků zaměstnavatele k poslednímu dni příslušného kalendářního čtvrtletí nepřesáhl 10 000 Kč a zaměstnavatel tyto nedoplatky uhradil do 15. dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním čtvrtletí, za které o příspěvek žádá, nebo je uhradil do 5 pracovních dnů ode dne, kdy se o těchto nedoplatecích od krajské pobočky Úřadu práce dozvěděl v případě, že si údaje o nedoplatecích podle § 147b zjistila krajská pobočka Úřadu práce sama; uhrazení nedoplatku je zaměstnavatel povinen krajské pobočce Úřadu práce doložit. (5) Součástí žádosti je a) doložení celkového průměrného přepočteného počtu všech zaměstnanců, zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, a zaměstnanců, kteří jsou osobami s těžším zdravotním postižením, b) jmenný seznam zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, a zaměstnanců, kteří jsou osobami s těžším zdravotním postižením, s uvedením rodného čísla, data vzniku a skončení pracovního poměru, kódu zdravotní pojišťovny, vynaložených mzdových nákladů včetně odvedeného pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, c) doložení skutečnosti, že zaměstnanec, na kterého je příspěvek požadován, je osobou se zdravotním postižením (§ 67). Při opakovaném poskytování příspěvku je toto doložení součástí žádosti pouze v případě změny této skutečnosti. (6) Požádá-li o příspěvek více zaměstnavatelů, příspěvek se poskytne tomu zaměstnavateli, u něhož vznikl zaměstnanec, který je osobou se zdravotním postižením, pracovní poměr nejdříve. Skončí-li tento pracovní poměr v průběhu kalendářního čtvrtletí, poskytne se příspěvek v poměrné části dalšímu zaměstnavateli, který o něj požádal;	
--	--	--	--	--

			v případě, že požádalo více zaměstnavatelů, postupuje se podle věty první. Vznikne-li zaměstnanci, který je osobou se zdravotním postižením, ve stejný den pracovní poměr u více zaměstnavatelů, kteří o příspěvek žádají, příspěvek na tohoto zaměstnance nelze poskytnout žádnému z nich. Vznikne-li zaměstnanci, který je osobou se zdravotním postižením, více pracovních poměrů u téhož zaměstnavatele, náleží příspěvek měsíčně ve výši uvedené v odstavci 2. Pro účely stanovení výše příspěvku se skutečně vynaložené mzdové náklady včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance, ve všech pracovních poměrech tohoto zaměstnance sčítají. (7) Příspěvek nelze poskytovat na zaměstnance se zdravotním postižením a) za čtvrtletí, ve kterém je na tohoto zaměstnance Úřadem práce poskytován jiný příspěvek, jehož výše se stanoví na základě skutečně vyplacených mzdových nákladů na zaměstnance, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance, nebo příspěvek při přechodu na nový podnikatelský program (§ 117), b) za čtvrtletí, ve kterém byl zaměstnanec, který je osobou se zdravotním postižením, poživatелеm starobního důchodu, c) za čtvrtletí, ve kterém byl zaměstnanec zaměstnán na chráněném pracovním místě, na které je poskytován příspěvek na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa, d) za čtvrtletí, ve kterém zaměstnanec, s nímž nebylo v pracovní smlouvě sjednáno jako místo výkonu práce pracoviště zaměstnavatele, nesouhlasil s provedením kontroly v místě výkonu jeho práce (§ 126 odst. 3). (8) Krajská pobočka Úřadu práce vydá rozhodnutí o a) poskytnutí příspěvku, pokud zaměstnavatel splňuje podmínky pro poskytnutí příspěvku uvedené v odstavcích 1 a 4, b) neposkytnutí příspěvku, pokud nejsou splněny podmínky uvedené v písmenu a), nebo pokud zaměstnavatel v přiměřené lhůtě stanovené krajskou pobočkou Úřadu práce nedoloží součásti žádosti uvedené v odstavci 5,	
--	--	--	--	--

		c) neposkytnutí části příspěvku ve výši odpovídající mzdovým nákladům včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění těch zaměstnanců, u kterých zaměstnavatel nedoloží, že jsou osobami se zdravotním postižením, nebo na které nelze podle odstavce 6 nebo 7 příspěvek poskytnout; současně musí být splněny podmínky uvedené v písmenu a). d) neposkytnutí části příspěvku ve výši odpovídající nevyplacené mzdě a neodvedenému pojistnému ke dni podání žádosti, (9) Příspěvek je splatný nejpozději do 14 kalendářních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. (10) Poskytnutý příspěvek nebo jeho poměrnou část je zaměstnavatel povinen prostřednictvím Úřadu práce ve stanovené lhůtě odvést do státního rozpočtu, jestliže mu byl na základě nesprávných údajů vyplacen neprávem nebo v nesprávné výši; nesplnění této povinnosti je porušením rozpočtové kázně ⁴⁶⁾. (11) Pro zjištění splnění podmínky zaměstnávání více než 50 % osob se zdravotním postižením na celkovém počtu zaměstnanců podle odstavce 1 je rozhodný průměrný přepočtený počet zaměstnanců za kalendářní čtvrtletí. (12) Způsob výpočtu průměrného přepočteného počtu zaměstnanců a zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, za kalendářní čtvrtletí a druhy dalších nákladů, o které se příspěvek podle odstavce 3 zvyšuje, stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem. (13) Ministerstvo může na základě písemné a odůvodněné žádosti zaměstnavatele ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele prominout splnění podmínky uvedené v odstavci 3 písm. b), pokud jde o výši součtu všech splatných nedoplatků zaměstnavatele. Žádost musí být ministerstvu doručena nejpozději do konce druhého kalendářního měsíce následujícího po uplynutí kalendářního čtvrtletí, za které je o příspěvek žádáno. Proti rozhodnutí o prominutí nebo neprominutí splnění podmínky výše splatných nedoplatků není přípustný rozklad, přezkumné řízení, obnova řízení ani nové rozhodnutí, a rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu.“ V tomto případě by však bylo třeba do přechodných ustanovení zařadit: „Přechodná ustanovení: 1. Poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se	
--	--	--	--

			zdravotním postižením za poslední kalendářní čtvrtletí předcházející dni nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. 2. Řízení o poskytnutí příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, která nebyla pravomocně ukončena do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném v době podání žádosti o příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. 3. Pro vznik nároku na poskytnutí příspěvku podle § 78 odst. 2 za první kalendářní čtvrtletí následující po nabytí účinnosti tohoto zákona bude rozhodné uzavření dohod o vymezení chráněných pracovních míst v průběhu prvního kalendářního čtvrtletí následujícího po nabytí účinnosti tohoto zákona, tzn., že zaměstnavatelé zaměstnávající více než 50% osob se zdravotním postižením, budou muset v průběhu prvního čtvrtletí po nabytí účinnosti tohoto zákona požádat o vymezení těch pracovních míst, na kterých jsou zaměstnány osoby se zdravotním postižením, jako chráněných pracovních míst (pokud tento charakter nemají již na základě dříve uzavřené dohody o vytvoření chráněného pracovního místa nebo dohody o vytvoření nebo vymezení chráněné pracovní dílny). 4. Doba 12 měsíců uvedená v § 78 odst. 3 se nevztahuje na zaměstnavatele, kteří v posledních čtyřech kalendářních čtvrtletích před nabytím účinnosti tohoto zákona zaměstnávali v průměrném čtvrtletním přepočteném počtu více než 50% osob se zdravotním postižením. O zvýšení příspěvku podle § 78 odst. 3 budou moci požádat za první kalendářní čtvrtletí následující po nabytí účinnosti tohoto zákona. <u>Poznámka: Další náklady - § 78 odst. 3</u> Výčet by měl být ve vyhlášce č. 518/2004 Sb., musí být ale v kontextu s Nařízením Komise (ES) č. 800/2008 – obecné nařízení o blokových výjimkách.“	
K bodu 35	NROZP ČR	Z	9. Bod 35 – Požadují vypustit ustanovení. Odůvodnění: Jedná se o zachování osob se zdravotním znevýhodněním. Proto je třeba ponechat jak dosavadní znění § 67, tak znění § 80.	Viz vysvětlení k připomínce uváděné k novelizačnímu bodu 25. Připomínkové místo trvá na připomínce.

K bodům 36 a 37	NROZP ČR	Z	10. Bod 36, 37 – Navrhuji nahradit následujícím zněním – po dohodě s MPSV (změny červeně) „§ 81 (1) Zaměstnavatelé s více než 25 zaměstnanci v pracovním poměru jsou povinni zaměstnávat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu těchto osob na celkovém počtu zaměstnanců zaměstnavatele. Povinný podíl činí 4 %. (2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 zaměstnavatelé plní a) zaměstnáváním v pracovním poměru, b) odebíráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům, nebo odebíráním výrobků nebo služeb od osob se zdravotním postižením, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nezaměstnávají žádné zaměstnance, nebo zadáváním zakázek těmto osobám, nebo c) odvodem do státního rozpočtu, nebo vzájemnou kombinací způsobů uvedených v písmenech a) až c). (3) Zaměstnavatelé a osoby samostatně výdělečně činné uvedení v odstavci 2 písm. b) mohou pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 poskytnout v kalendářním roce své výrobky a služby nebo splnit zadané zakázky pouze v celkové výši odpovídající 35násobku průměrné mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku za každého přepočteného zaměstnance se zdravotním postižením zaměstnaného v předchozím kalendářním roce. O poskytnutém plnění jsou zaměstnavatelé povinni vést evidenci, která obsahuje identifikační údaje odběratele a cenu dodaných výrobků, služeb nebo zadaných zakázek (bez DPH). (4) Pro zjištění celkového počtu zaměstnanců, celkového počtu zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, a povinného podílu je rozhodný průměrný roční přepočtený počet zaměstnanců. (5) Způsob výpočtu průměrného ročního přepočteného počtu zaměstnanců, výpočtu plnění povinného podílu a způsob naplnění celkové výše poskytovaných výrobků a služeb nebo zadaných zakázek stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem.“ V tomto případě by však bylo třeba do přechodných ustanovení zařadit:	Akceptováno ve znění dohodnutém se zástupci Charty sociálního podnikání.
--------------------	----------	---	--	--

			„Přechodné ustanovení: Plnění povinného podílu za rok předcházející nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Vyhláška č. 518/2004 Sb. § 18a Zaměstnavatelé a osoby samostatně výdělečně činné uvedení v § 81 odst. 2 písm. b) zákona mohou do celkové výše stanovené v § 81 odst. 3 zákona započítávat cenu bez DPH, která jim byla za poskytnuté výrobky a služby nebo zadané zakázky v kalendářním roce zaplacená. „ Závěr: Po jednání s MPSV ČR se podařilo v řadě ustanovení dohodnout změnu. Tyto změny jsou zvýrazněny červeně. Zásadní otázkou je zachování osob zdravotně znevýhodněných. Požadujeme, aby byly zachovány podpory jako dosud. Další navrhované úpravy se týkají evidence nezaměstnaných z řad OZP.	
Obecně	MHMP (Magistrát hlavního města Prahy)	Z	Jednou z forem, kterou je možné v současné době plnit povinný podíl zaměstnáváných osob se zdravotním postižením, je odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům. Novela zákona navrhuje tuto možnost zrušit. V této souvislosti je však zřejmé, že se některým zaměstnavatelům sníží poptávka po jejich výrobcích nebo službách, a tato situace může vést i k propouštění osob se zdravotním postižením ze zaměstnání, což považujeme za nepřijatelné v kontextu s celkovou úsporou, které má být tímto opatřením dosaženo. Ministerstvo práce a sociálních věcí by mělo být naopak vedeno snahou maximálně podporovat zaměstnávání osob se zdravotním postižením a hledat jiné způsoby, jak postihnout nekalé praktiky některých zaměstnavatelů. Změny budou mít negativní vliv též na osoby zdravotně postižené, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými z důvodu náhradního plnění. Nesouhlasíme také s navrhovaným zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných a zrušením institutu chráněné pracovní dílny. V návaznosti na úpravu podmínek čerpání příspěvku na zaměstnávání	Připomínka se vyhovuje. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění. Vysvětleno – kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, ale transformují se do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se navíc odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 ZoZ rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které

			osob se zdravotním postižením lze podle důvodové zprávy očekávat snížení čerpání tohoto příspěvku cca o 20 %, tj. cca o 0,5 mld. Kč ročně. Přínosem dle návrhu by dále mohlo být zúžení okruhu osob se zdravotním postižením o osoby zdravotně znevýhodněné, a tím postupná úspora výdajů ze státního rozpočtu. Budeme-li vycházet z toho, že celá forma plnění povinného podílu formou odběru výrobků nebo služeb bude nahrazena odvodem do státního rozpočtu, pak by se jednalo o částku cca 3,5 mil. Kč za rok. Toto navýšení státního rozpočtu považujeme za zanedbatelné v porovnání s tím, že navrhované řešení bude mít za následek ukončení pracovního poměru určité skupiny osob se zdravotním postižením a plánované úspory se dotknou té nejzranitelnější skupiny obyvatel – zdravotně postižených občanů. Tato připomínka je zásadní.	přestaly být invalidní. Chráněné pracovní dílny se neruší, ale navrhuje se jejich transformace do chráněných pracovních míst, což znamená sjednocení a zjednodušení ve své podstatě duplicitní právní úpravy. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
Obecně	SP ČR (Svaz průmyslu a dopravy ČR)	Z	Obecně SP ČR při posuzování obsahu navrhované právní úpravy, která se týká zejména zákona o zaměstnanosti, vycházel především z poznatků aplikační praxe získaných u zaměstnavatelských subjektů. Proto již v úvodu svého stanoviska, k návrhu předmětné právní úpravy, se SP ČR důrazně ohrazuje proti těm uváděným částem textu, z nichž vyplývá, že zaměstnavatelé v oblasti zaměstnávání osob podvádějí, zneužívají dané instituty právní úpravy a obecně jsou označovány za subjekty s nemorálními praktikami. SP ČR proti těmto obecně uváděným tvrzením, se vši vahou instituce, která zastupuje zájmy zaměstnavatelů a to i v orgánech na úrovni vlády České republiky, vyslovuje zásadní nesouhlas. Zásadní nesouhlasné stanovisko v této věci SP ČR zdůrazňuje zejména proto, že tato uváděná tvrzení nejsou podložena žádnými číselnými údaji, o konkrétních příkladech „zneužívání institutů“ včetně uložených sankcí zjištěných v rámci kontrolní činnosti vykonávané příslušnými orgány. Vzhledem k tomu, že navrhované změny v převážné míře, jak z obsahu předmětného návrhu zákona vyplývá, nejsou podloženy žádnými kvalifikovaně provedenými zjištěními, jejich vyhodnocením, včetně celkové analýzy zmiňovaných „problémů“, kterou v mnoha případech nahrazují pouze jakési „fikce“, SP ČR takto zpracovaný návrh zákona zásadně odmítá. Tento odmítavý postoj SP ČR dále vychází též z toho, že z obsahu předloženého návrhu zákona vyplývá absolutní nedostatek koordinace při přípravě legislativních návrhů v oblasti řešení nelegálního	Připomínce vzhledem na zásadní nesouhlas s celým zákonem nelze vyhovět, doporučující připomínky vypořádány viz níže.

			zaměstnávání, k jejímuž řešení se vláda zavázala ve svém Programovém prohlášení. Dokladem toho je několik legislativních návrhů v různém stádiu legislativního procesu, které vždy určitým dílčím způsobem řeší problematiku nelegálního zaměstnávání (např. návrh zákona o některých opatřeních vůči právníkům a fyzickým osobám zaměstnávajícím neoprávněně pobývajícím státní příslušníky třetích zemí a o změně zákona č. 435/2004 sb., o zaměstnanosti). Nejsou ujasněny základní principy, věcná řešení ve všech souvislostech (např. nelegální zaměstnávání cizinců ze třetích zemí, neoprávněné zaměstnávání cizinců ze třetích zemí, nově navrhované vymezení nelegálního zaměstnávání ve vztahu k českým občanům a občanům ze zemí EU a na ně navazující sankce a pokuty). Pochybnosti rovněž vzbuzuje, nakolik budou agentury práce, na které se navrhuje delegovat činnosti v oblasti zprostředkování zaměstnání, schopny zprostředkovávat pro uchazeče o zaměstnání pracovní uplatnění na dobu neurčitou a jak vlastně bude v praxi fungovat příspěvek agenturám práce za zprostředkování zaměstnání a udržení uchazeče v zaměstnání v délce šesti měsíců. I kvalitně zpracovaný individuální akční plán k pracovnímu místu na dobu určitou nepomůže. V této souvislosti upozorňujeme, že velmi ohroženou skupinou na trhu práce se stane skupina osob, která ztratí podle navrhované úpravy statut osoby zdravotně znevýhodněné. Ti se zařadí mezi ostatní uchazeče o zaměstnání a rozšíří jejich řady, protože jejich pracovní uplatnění bylo nyní zabezpečováno ve značné míře zaměstnavateli, kteří si zaměstnáváním těchto osob naplňovali 4% podíl zaměstnanců se ZPS. Nemluvě o riziku zvýšených nákladů pro zaměstnavatele v podobě zvýšených odvodů do státního rozpočtu za nenaplnění stanoveného podílu. I další navrhované úpravy svědčí o celkové nekonceptnosti návrhu, kdy na jedné straně se ruší speciální ochrana pro majoritu uchazečů – statut uchazečů, kterým je věnována zvýšená pozornost při zprostředkování zaměstnání, na druhé straně zůstává zachována speciální úprava pro „zredukovanou“ skupinu občanů se ZPS, se všemi administrativními povinnostmi a následnými sankcemi za jejich porušení, popřípadě se zavádí zcela nová skupina uchazečů o zaměstnání se zvláštní ochranou – uchazeči připravující se na budoucí povolání. Vzhledem k výše uvedenému, SP ČR požaduje, aby předmětný návrh zákona byl přepracován tak, aby řešil situaci na trhu práce komplexně,	
--	--	--	---	--

			jednotně a pro uživatele jednoznačně srozumitelně, a to na základě analýzy současného stavu a jejího kvalifikovaného vyhodnocení. Návrh novelizace příslušné právní úpravy vychází ze stavu, kdy platná právní úprava v ČR neobsahuje úpravu a působnost orgánů, jichž se návrh dovolává. Tento přístup neodpovídá obecným principům přípravy legislativních změn a je i v rozporu s Legislativními pravidly vlády. To jsou rovněž důvody, proč SP ČR takto zpracovaný návrh zákona odmítá. <u>Tato připomínka je zásadní</u>	
Po stránce formální	OKOM (Odbor kompatibility Úřadu vlády ČR)	Z	Předkladatel s níže uvedenou výhradou splnil formální náležitosti týkající se vykazování slučitelnosti s právem EU, jak vyplývají zejména z Legislativních pravidel vlády, v platném znění, a z přílohy k usnesení vlády ze dne 12. října 2005 č. 1304, o Metodických pokynech pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii, v platném znění. Uvádí-li předkladatel na straně 35 důvodové zprávy, že návrh je slučitelný s právními akty EU, měl by rovněž uvést, se kterými předpisy je slučitelnost dovozována. Předkladatel měl zřejmě v záměru uvést, že návrh není s právem EU v rozporu. Upozorňujeme předkladatele, že směrnice Rady 86/378/EHS ze dne 24. července 1986 o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v systémech sociálního zabezpečení pracovníků, kterou na str. 35 důvodové zprávy uvádí, byla zrušena směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání. V této souvislosti by dále v důvodové zprávě nemělo být používáno pojmu „předpisy Evropských společenství“, jelikož z bývalých tří společenství zůstal již jen Euratom a Evropská unie je právním nástupcem Evropských společenství	Připomínce se vyhovuje.
K § 111 odst. 12	OKOM	Z	<u>Nad rámec předkládané novely:</u> <u>K § 111 odst. 12 zákona o zaměstnanosti</u> S ohledem na naše dřívější stanoviska a na příslib předkladatele, že v rámci této novely zákona o zaměstnanosti se již bude touto připomínkou zabývat, uvádíme, že v souvislosti s prováděcím předpisem k zákonu o zaměstnanosti, a to nařízením vlády č. 515/2004 Sb., o hmotné podpoře na vytváření nových pracovních míst a hmotné podpoře rekvalifikace nebo školení zaměstnanců v rámci investičních pobídek, již dlouhodobě upozorňujeme, že zmocňovací ustanovení v §	Připomínce se vyhovuje. Zmocnění pro vydání prováděcího předpisu bude rozšířeno.

			111 odst. 12 zákona o zaměstnanosti směřuje pouze vůči výši a formě hmotné podpory, která má být upravena v nařízení vlády. Beze změny zákona o zaměstnanosti tudíž není možné řádně znovelizovat nařízení vlády č. 515/2004 Sb. v části týkající se osobního rozsahu (viz jeho § 3 odst. 1 písm. b)) a zahrnout do okruhu oprávněných osob další kategorie osob, kterým dnes z důvodu posunu v právu EU vyplývá mj. v oblasti přístupu k zaměstnání právo na rovné postavení s občany ČR (viz zejména směrnice Rady 2003/109/ES o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími residenty). Vzhledem k tomu, že vymezení okruhu osob, které mohou být zaměstnány na „nových pracovních místech“ pro účely udělení hmotné podpory, by mělo mít oporu v zákoně, jsou možné dvě varianty řešení, a to buď výše zmiňované rozšíření zákonného zmocnění a následné úpravy v předmětném prováděcím předpise, anebo možnost provést příslušné úpravy přímo v zákoně o zaměstnanosti, tak, aby bylo možno udělit hmotnou podporu i na jiná pracovní místa, než jsou pracovní místa, na nichž jsou umístěni státní občané České republiky nebo státní příslušníci jiného členského státu Evropské unie nebo jejich rodinní příslušníci. Jedná se o: ▪ státní příslušníky členských států Dohody o Evropském hospodářském prostoru a Švýcarské konfederace, a jejich rodinné příslušníky (čl. 6 a 28 Dohody o Evropském hospodářském prostoru ze dne 3. ledna 1994 a čl. 16 a Přílohy č. 1 Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob), ▪ dlouhodobě pobývající rezidenty (čl. 11 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty), ▪ osoby s právem na sloučení rodiny, pokud má právo na rovné zacházení osoba usilující o sloučení rodiny (čl. 14 směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny), ▪ osoby, jimž byl udělen azyl nebo doplňková ochrana, a jejich rodinní příslušníci (čl. 26 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat	
--	--	--	---	--

			státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytované ochrany), ▪ výzkumné pracovníky v případě dotace na podnikatelskou činnost, nikoli na školení a rekvalifikaci a jejich rodinné příslušníky (čl. 12 směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu) a ▪ držitele modrých karet a jejich rodinné příslušníky (čl. 14 směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci).	
K § 67	APSS ČR (Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR)	Z	1) § 67 Stanovisko: Nesouhlasíme se zrušením statusu osoby zdravotně znevýhodněné. APSS ČR předpokládá, že tato změna ztíží osobám se zdravotním znevýhodněním uplatnění na trhu práce.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, je transformována do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 rozšiřuje v tom smyslu, že za OZP se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.
K § 76	APSS ČR	Z	2) § 76 Stanovisko: APSS ČR nesouhlasí se zrušením chráněných dílen. Tímto návrhem dojde ke zrušení chráněných dílen a v důsledku ztráty zaměstnání pro osoby zdravotně postižené.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Institut chráněné pracovní dílny se transformuje do jednotného institutu chráněných pracovních míst, na nichž bude podporováno zaměstnávání osob se zdravotním postižením nejen na volném trhu práce, ale i na chráněném trhu práce. Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením bude poskytován zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50 % osob se zdravotním postižením právě na chráněných pracovních místech.
K § 78 odst. 2	APSS ČR	Z	3) § 78 odst. 2 se za slovo „výši“ vkládají slova „90 %“, částka	Připomínce se částečně vyhovuje – vysvětleno.

			„8 000 Kč“ se nahrazuje částkou „6 000 Kč“. Stanovisko: APSS ČR navrhuje ponechat původní částku 8000 Kč. Komentář: Tento návrh může mít za následek snižování úvazků osob zdravotně postižených.	Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K § 81 odst. 2 písm. b)	APSS ČR	Z	4) V § 81 odst. 2 se písmeno b) včetně poznámek pod čarou č. 47 až 49 zrušuje a slova „až c)“ se nahrazují slovy „a b)“. Stanovisko: APSS ČR navrhuje ponechat původní znění § 81 odst. 2 písm. b). Komentář: Zrušením tzv. náhradního plnění může dojít k likvidaci zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají více jak 50% osob se zdravotním postižením.	Připomínce se vyhovuje. Plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb.
Obecně	Svaz podnikatelů ve stavebnictví	Z	Celkem chápeme důvody, které vedou autory návrhu k omezení možnosti kompenzace počtu zaměstnávání těchto osob odběrem dodávek, výrobků prací a služeb od podnikatelských subjektů, které zaměstnávají min. 50 % osob se zdravotním postižením. Uplatňujeme však opakovaně zásadní námitku proti tomu, aby povinnost zaměstnat osoby se zdravotním postižením, podle § 81 odst. 1, byla uložena firmám v jednotné výši 4 % z celkového počtu vlastních zaměstnanců (u podnikatelů s více než 25 zaměstnanci) a to bez ohledu na charakter jejich činnosti. Musí být každému zřejmé, že možnosti zaměstnávat osoby se zdravotním postižením jsou diametrálně odlišné v organizacích s převahou intelektuální činnosti (peněžní ústavy, poradenské firmy, projektové a výzkumné instituce atd.) a ve výrobních organizacích a ve stavebnictví zejména. V této souvislosti opět požadujeme, aby rozsah povinnosti v procentním vyjádření byl diferencován a respektoval charakter převažující činnost konkrétního subjektu v členění podle kódů CZ NACE. Stávající právní úprava zakládá prvky diskriminace jednotlivých subjektů podnikatelské sféry v dané oblasti a je z tohoto hlediska nepřijatelná Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. V zákoně o zaměstnanosti zůstávají všechny tři možnosti plnění povinného podílu, není proto důvodu měnit procentní výše povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením. Jakékoliv rozlišení výše povinného podílu podle charakteru převažující činnosti by mohlo být, na rozdíl od současné právní úpravy, považováno za diskriminační.
Obecně	KZPS (Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR)	Z	KZPS ČR chápe motiv MPSV k zefektivnění veřejných výdajů v této úvodní fázi – zejména omezením zneužívání nástrojů podpory zaměstnávání OZP, o které společně s MPSV ČR usilujeme již několik let. Přestože, jak deklarují i zástupci ministerstva, primárně není cílem návrhu úspora veřejných financí, z kontextu je zřejmé, že po jeho uplatnění dojde objektivně k poklesu počtu podporovaných pracovních míst u zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % OZP, a sice	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Vzhledem k tomu, že příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 ZoZ bude poskytován jen na zaměstnance se zdravotním postižením pracující na chráněných pracovních místech zřízených nebo vymezených v dohodě

			zánikem spekulativně uzavíraných pracovních smluv, později pak zánikem menších firem, založených za účelem přefakturace zboží formou náhradního plnění. Tedy i k úspoře veřejných výdajů. V tomto kontextu nerozumíme původnímu návrhu na absolutní snížení výše nárokového příspěvku zaměstnavatelům více než 50 % OZP. Část navrhovaných změn s uplatněním našich níže uvedených pozměňovacích návrhů a připomínek v zásadě považujeme za nezbytné ozdravné kroky (nikoli reformu), na které však bezpodmínečně musí navázat další etapy řešení (skutečná reforma), zahrnující zejména • Změny v systému hodnocení zbytkového pracovního potenciálu a klasifikace zdravotního postižení pro trh práce • Definování chráněného trhu práce a jeho oddělení od sociálně pracovní terapie (sociálních služeb), které jsou dnes zaměřovány • Zpracování nezbytných analýz potřebných k získání přehledu o potřebách a dopadech změn • Uplatnění transparentních kritérií pro hodnocení zaměstnavatelů (certifikace) • Uplatnění modernějších informačních technologií pro snížení administrativních nároků na státní správu i samotné podnikatele – zaměstnavatele OZP Všechna tato opatření a změny jsou natolik závažné, že není možné jejich uplatnění bez předchozích analýz a pilotních ověření, případně posouzení variant. Bez podložené kvantifikace dopadů na reálné prostředí nelze dělat nevratná rozhodnutí. Zásadní připomínka	s Úřadem práce, dostává se tento příspěvek do režimu Nařízení EK 800/2008.
K bodu 25	KZPS	Z	<u>K bodu návrhu č. 25 k § 67</u> V zásadě <u>nesouhlasíme s administrativním zrušením kategorie OZZ</u> dle původního návrhu <u>bez předchozích změn systému klasifikace a hodnocení zbytkového pracovního potenciálu pro trh práce</u> <i>Zásadní připomínka</i> <i>Odůvodnění:</i>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, transformuje se do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost právní úpravy se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67

			<i>System klasifikace OZP nerespektuje potřeby trhu práce, neměří zbytkový pracovní potenciál, ale úbytek schopností – to nevypovídá o skutečné potřebě pomoci a podpory pracovního místa OZZ. Zpřísnění kritérií, několik etap přehodnocení v letech 2006 - 2010 a zvyšující se nároky volného trhu práce povedou k sociálnímu vyloučení lidí, kteří mají objektivně vážná zdravotní znevýhodnění a nemají jiný zdroj příjmů, zrušení jejich podpory povede k jejich propouštění na volném i chráněném trhu práce.</i> <i>Řadě těchto lidí na chráněném trhu práce jsou poskytovány (z důvodu omezeného pracovního výkonu) doplatky do minimální mzdy.</i> <i>Neexistuje objektivní přehled o počtu a struktuře lidí se statutem OZZ a o dopadech navrhovaného zrušení podpory</i> <i>Odůvodnění návrhu MPSV obsahuje zobecněná a nepodložená tvrzení o tom, že kategorie OZZ nepotřebuje na trhu práce zvláštní úpravy ani podporu, tak zásadní rozhodnutí nelze dělat bez seriózní analýzy počtu a struktury osob a pracovních míst</i> <i>Pokud má dojít k systémovému řešení, je nutno jej založit na seriózních analýzách a předchozích změnách způsobu hodnocení zbytkového pracovního potenciálu u osob, u nichž bodové hodnocení invalidity se pohybuje mezi 20 – 34 %.</i>	rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.
K bodům 26 až 30	KZPS	Z	<u>K bodům návrhu č. 26. – 30. k §§ 75 - 77</u> <u>V případě spojení chráněného pracovního místa a chráněné pracovní dílny do jednoho nástroje</u>, částečně navázaného na nově koncipovaný § 76 a na § 78 <u>požadujeme současně s návrhem zákona předložit návrh novely prováděcího předpisu</u>, zahrnující nejen podmínky a techniku „vymezení pracovního místa“. <u>Zásadní připomínka</u> <u>Odůvodnění k bodům návrhu 26. – 30:</u> <i>Výrazně se rozšiřující struktura a mnohotvárnost charakteristik chráněných pracovních míst, přesahujících rámec dnešního okruhu míst v chráněných pracovních dílnách vyžaduje důkladnou přípravu a ověření parametrů, na základě kterých by úřad práce rozhodoval o vymezení. V důsledku zostřujících se tržních vztahů ubývá klasických dílenských míst a přibývá míst v okruhu služeb, což je celoevropský trend. Za situace, kdy „vymezení“ by rozhodovalo nejen o příspěvku na provoz, ale o celém nároku na příspěvek dle § 78, považujeme za nezbytné předem vyjasnit postup, parametry, kriteria – včetně změnového řízení (v praxi se na „vymezeném místě“ střídají lidé různého typu a kategorizace postižení, se změnami zakázek a náplně</i>	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Bylo dohodnuto, že na obsahu prováděcího předpisu bude MPSV spolupracovat se zástupci Charty sociálního podnikání.

			<i>práce dochází ke změně charakteristiky pracovních míst....)Do doby vyjasnění těchto podmínek by uplatnění tak zásadní změny mohlo mít existenční dopady na některé zodpovědné zaměstnavatele, aniž by se v jejich podnicích a personálním složení cokoli změnilo. Doporučujeme před uzavřením návrhu prováděcího předpisu ověřit praktickou aplikaci na hodnověrném a různorodém okruhu ZZP.</i>	
K bodům 31 až 33	KZPS	Z	<u>K bodům 31. – 33. návrhu k § 78</u> Nesouhlasíme s původně navrženým snížením limitu výše příspěvku. Navrhujeme ponechat ve stávajícím znění a řešit zneužívání stanovením kritérií a kontrolních mechanismů, které budou předem podloženy analýzou a ověřením v praxi. Pokud bude předkládán návrh tak zásadních změn, je nutné současně s tím předložit návrh prováděcího předpisu. Zásadní připomínka. <u>Odůvodnění:</u> Již v současné době jsou podmínky pro zaměstnávání zdravotně postižených lidí na hranici přípustného zatížení a jakákoliv rozhodnutí směrem ke snižování podpory by mohla být likvidační. Navrhujeme tedy ponechat stávající příspěvek ve výši 8 000,- Kč. Doporučujeme neupravovat výhody, ale zajistit kontrolní prostředky, tak aby stát nebyl obírán na finančních prostředcích nemorálními praktikami. Jakékoliv úpravy zaměřené směrem dolů budou pro poctivé zaměstnavatele zdravotně postižených lidí likvidační, což by se mohlo negativně promítnout ve zvýšené nezaměstnanosti. Uplatnění tak zásadní změny doby do doby vyjasnění podmínek bude mít existenční dopady na některé zodpovědné zaměstnavatele, aniž by se v jejich podnicích a personálním složení cokoli změnilo. Doporučujeme před uzavřením návrhu prováděcího předpisu ověřit praktickou aplikaci na hodnověrném a různorodém okruhu zaměstnavatelů.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K bodům 36 až 38	KZPS	Z	<u>K bodu 36. – 38. Návrhu k §81</u> Nesouhlasíme zásadně s navrženým zrušením písm. c) odst. (2) § 81. Podporujeme zachování náhradního plnění dle §81 odst. 2 b) za podmínky omezení celkového počtu vystavených potvrzení ročně jedním zaměstnavatelem více než 50% osob se ZP. Zásadní připomínka. <u>Odůvodnění:</u> <i>Zrušením možnosti plnit povinný podíl zaměstnávaných osob</i>	Připomínce se vyhovuje - akceptováno ve znění dohodnutém se zástupci Charty sociálního podnikání.

			<i>se zdravotním postižením formou odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením dojde nepochybně k nárůstu jejich finanční zátěže o odvod do státního rozpočtu, jelikož mnoho firem nemá možnost z provozních důvodů osoby se zdravotním postižením zaměstnávat. U firem, kde tato možnost byla (vrátnice, úklid, pomocné síly) byly tyto pracovní pozice dávno zrušeny a tyto služby jsou nyní odebírány především od firem zaměstnávajícími více než 50 % osob se zdravotním postižením. Návrat k zaměstnávání vlastních pracovníků na těchto pozicích nepřiměřeně zatíží firmy o vyškolení těchto pracovníků, jejich řízení a kontrolu a další nejen mzdové zvýšené náklady.</i> <i>Problém dosavadního zneužívání § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti spočívá ve špatné konstrukci možnosti naplnění povinného podílu, stanovené ve vyhlášce č. 518/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Konkrétně v § 18 odst. 1, který je postaven pouze na celkovém objemu plateb, uskutečněných za výrobky, služby nebo zakázky, které zaměstnavatel odebral od jednotlivých právnických nebo fyzických osob uvedených v § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti a jediným omezením je průměrný přepočtený počet osob zaměstnanců dodavatele, kteří jsou osobami se zdravotním postižením. Praxe je pak taková, že náhradní plnění je poskytováno v rámci prodeje zboží a služeb jedním dodavatelem několika firmám a několikrát si tyto firmy naplňují svůj povinný podíl tímto průměrným přepočteným počtem osob zaměstnanců jednoho a toho samého dodavatele. V extrémních případech jde pak skutečně pouze o přefakturace zboží nebo služeb, na jejichž produkci se žádné osoby se zdravotním postižením nepodílely.</i> <i>Řešením tohoto problému bez nutnosti zrušit možnost náhradního plnění (a tím omezení uplatnění zaměstnavatelů, zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením na trhu) by byla úprava vyhlášky č. 518/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, konkrétně § 18 odst. 1, zavedením možnosti naplnění povinného podílu pouze na základě doloženého potvrzení o poskytnutém náhradním plnění, které by vydal pro konkrétního odběratele dodavatel těchto výrobků nebo služeb, splňující podmínky § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Toto potvrzení by obsahovalo : název dodavatele výrobků nebo služeb, IČ dodavatele</i>	
--	--	--	--	--

			<i>výrobků nebo služeb, název odběratele výrobků nebo služeb, IČ odběratele výrobků nebo služeb, celkový objem přijatých plateb dodavatelem od odběratele, přepočtený počet osob dodaných dodavatelem odběrateli, které jsou osobami se zdravotním postižením a které si odběratel může zahrnout do svého povinného podílu zaměstnávání takových to osob. Metodika výpočtu počtu osob se zdravotním postižením, kterou si může odběratel započíst do svého povinného podílu by byla stejná, jako doposud, s tím rozdílem, že výpočet by provedl dodavatel náhradního plnění před vydáním potvrzení. Dodavatel by nesměl za kalendářní rok v celkovém součtu vydat potvrzení na více osob, než byl jeho průměrný přepočtený počet osob zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením. Jednotlivá potvrzení by dodavatelé vystavovali na žádost odběratelů po jednotlivých čtvrtletích a evidenci by vedli za kalendářní rok. Tuto evidenci by následně zasílali na příslušné krajské pobočky Úřadu práce (nebo jiný orgán Ministerstva práce a sociálních věcí. Zvýšená administrativní zátěž zaměstnavatelů i poboček Úřadu práce díky jednoduchosti potvrzení by nebyla významná.</i> <i>V důvodové zprávě a v hodnocení RIA původního návrhu je uváděno, že „Praxe zejména v posledních letech ukazuje, že tato forma nevede zcela jednoznačně k podpoře odbytu výrobků nebo služeb zaměstnavatelů převážně zaměstnávajících osoby se zdravotním postižením, a tím i k udržení jejich pracovních míst.“ a že „cílem úpravy je zamezení nežádoucímu jednání“.</i> <i>Skutečná praxe však ví, že nástroj vede k podpoře odbytu ZZP, ale jeho účinnost je znehodnocena příliš tolerantním předpisem, resp. neomezením prostoru pro zneužívání. Návrh přináší změnu v podobě omezení celkového počtu vystavených potvrzení ročně jedním zaměstnavatelem OZP, vázaným na skutečný počet jeho zaměstnanců se ZP, které omezí podstatnou část zneužívání.</i>	
Obecně	MF (Ministerstvo financí)	Z	Jako zcela nedostatečnou považujeme kvantifikaci nákladů vyplývajících z navrhovaných úprav. V Důvodové zprávě jsou hodnoceny dopady všech uvažovaných variant, hodnocení dopadů je provedeno samostatně pro každý novelizovaný zákon a navíc naprosto nejednotně. Tato část materiálu je tak značně nepřehledná a zavádějící a může vést k chybným závěrům o dopadech na veřejné rozpočty. Požadujeme proto doplnit do důvodové zprávy za všechna navrhovaná dílčí opatření přehled dopadů na veřejné rozpočty jako	Připomínce se vyhovuje. Důvodová zpráva bude doplněna.

			celek. Podle našeho názoru s přihlédnutím k zcela nedostatečné kvantifikaci dopadů budou činit úspory 2,5 mld. Kč, ale současně dojde k navýšení výdajů o 5,3 mld. Kč. Je proto zcela nezbytné v materiálu označit zdroje, ze kterých by zvýšené nároky na výdaje byly uhrazeny. <i>Současně připomínáme, že navrhovaná opatření v sociální oblasti musí také přispět k dosažení vládou stanoveného fiskálního cíle pro podíl deficitu veřejných rozpočtů na hrubém domácím produktu pro roky 2012 a 2013 dle usnesení vlády ze dne 22. září 2010 č. 675.</i>	
K důvodové zprávě	MF	Z	K důvodové zprávě: Jako zcela nedostatečnou považujeme kvantifikaci nákladů vyplývajících z navrhovaných úprav zákona o zaměstnanosti. To se týká zejména objemu prostředků na příspěvky a bonifikace agenturám práce přejímajícím uchazeče o zaměstnání za účelem zprostředkování zaměstnání. Za velice hrubý odhad lze rovněž označit kvantifikaci finanční spoluúčasti Úřadu práce na rekvalifikačních kurzech zvolených samotnými uchazeči o zaměstnání. Expertní odhady uvedené v části 3 – Dopady navrhované úpravy, zcela nedostatečně kvantifikují fiskální dopady. Uvádí se zde například, že ke zvýšení výdajů ze státního rozpočtu by mohlo dojít v souvislosti s vyloučením souběhu příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením s příspěvkem na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa. Není však již řečeno, z jakých zdrojů by toto případné zvýšení výdajů bylo uhrazeno. Rovněž navrhovaný § 147d o informačním systému může, dle našeho názoru, znamenat zvýšené nároky na státní rozpočet, proto by se s touto problematikou měla vyrovnat důvodová zpráva. Neztotožňujeme se ani s názorem o nulovém dopadu ostatních navržených opatření na státní rozpočet. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	Připomínce se částečně vyhovuje. Důvodová zpráva doplněna o údaje týkající se příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Náklady související s informačním systémem podle § 147d ZoZ jsou součástí nákladů v rámci OKcentra, které se již několik let postupně buduje, tj. jsou již v současnosti zahrnuty.
K bodům 28 a 44	MF	Z	K bodům 28 a 44 : V zásadě lze souhlasit s navrženou koncepcí, která reaguje na skutečnost, že si Úřad práce nemůže u správce daně bez dalšího ověřit příslušné údaje. Je tedy nutné vyžádat si po dotčené osobě (žadateli) zproštění mlčenlivosti pro správce daně, na jehož základě pak Úřad práce bude moci od správce daně získat požadovanou odpověď. Navržená formulace však výše uvedené koncepci neodpovídá. Podle textu navrhovaného ustanovení by se nejednalo o zproštění	Připomínce se vyhovuje.

			mlčenlivosti směřované pro správce daně v rozsahu a účelu daného potřebami Úřadu práce, jak požaduje § 52 odst. 2 daňového řádu. Navržený text pouze říká, že žadatel dává Úřadu práce souhlas s tím, aby si zjistil dané údaje sám. To samo o sobě neříká nic o tom, že správce daně je zproštěn mlčenlivosti. Jde tedy o pouhou deklaraci toho, k čemu má Úřad práce pravomoc bez dalšího (viz § 147b zákona o zaměstnanosti). V hledem k výše uvedenému proto doporučujeme předkladateli, aby přeformuloval text novelizovaného bodu tak, aby mohl dosáhnout kýženého cíle. Např. formulací: „pokud žadatel nezproští příslušného správce daně mlčenlivosti vůči (krajské pobočce) Úřadu práce ohledně údajů nutných k ověření skutečnosti, že u něj nemá v evidenci daní zachyceny nedoplatky.“ Tuto připomínku považujeme za zásadní.	
K bodům 28 a 44	MF	Z	V návaznosti na to je třeba upozornit, že evidenci daní nevedou pouze územní finanční orgány, ale také jiní správci daně (celní úřady, obecní úřady, soudy a mnoho dalších úřadů, které ukládají různé poplatky, odvody, náhrady apod.). Formální požadavek na prokázání neexistence nedoplatek v evidenci daní by tak znamenal, že dotyčná osoba by musela zajistit příslušná potvrzení od všech v úvahu připadajících správců daně. To je však z hlediska praxe neúnosné a neefektivní. Prakticky se proto prokazuje pouze neexistence nedoplatek u územních finančních orgánů (od 1. 1. 2012 – orgánů finanční správy). Doporučujeme proto text zákona v tomto ohledu zpřesnit (např. doplněním slov „vedené orgány finanční správy“ za slova „evidenci daní“). Vzhledem k navrhované účinnosti novely od 1. 1. 2012 by bylo vhodné text přizpůsobit terminologii návrhu zákona o finanční správě, který má navrženu účinnost rovněž od 1. 1. 2012. V návaznosti na to by pak formulace týkající se zproštění mlčenlivosti nebyla formulována obecně pro „příslušného správce daně“, nýbrž pro „ <i>orgány finanční správy</i> “. Obdobný postup lze doporučit i u § 75 odst. 3, § 76 odst. 3 a § 78 odst. 3. Tuto připomínku považujeme za zásadní.	Připomínce se vyhovuje.
Obecně	ČSÚ (Český statistický úřad)	Z	1) Zásadním problémem pro Český statistický úřad je zrušení povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa. Opětovně proto upozorňujeme na požadavky nařízení Evropské rady a parlamentu č. 453/2008 a navazujícího nařízení Evropské komise č. 19/2009, které nás (ČSÚ společně s MPSV) zavazuje poskytovat statistické údaje o volných pracovních místech za každé čtvrtletí v termínu 70 dnů. Dle	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Potřebné údaje budou ČSÚ předávány. Ačkoliv povinnost zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa bude za zákona vypuštěna, MPSV rozumí požadavku ČSÚ, který vyplývá z nezbytnosti získávat příslušné statistické

			dosud trvající dohody s MPSV je na základě administrativních údajů z úřadů práce (systém OK práce) Českým statistickým úřadem vyprodukována statistická databáze volných pracovních míst a poté předávána Eurostatu. Tento model se velmi osvědčil, byl oceněn i v rámci mezinárodních srovnání jako úsporný a kvalitní. Navíc do jeho budování již byly vynaloženy nemalé finanční prostředky včetně grantů EK. Pokud bude zrušena povinnost zaměstnavatelů hlásit každé volné pracovní místo, stane se databáze z úřadů práce jen částečným, tudíž nevyhovujícím zdrojem pro statistiku a ČR bude vystavena situaci, kdy bude nezbytné zavést nové statistické šetření. Zveřejněný záměr by přinesl negativní dopad na státní rozpočet a potřebu navýšení kapacit systému státní statistiky. Je také nutné zdůraznit, že záměr by proti dnešnímu stavu mohl ve skutečnosti vést ke zvýšení administrativní zátěže zaměstnavatelů – podnik by hlásil každé volné místo dvakrát: jednou za účelem nalezení pracovní síly a podruhé ČSÚ k získání statistických údajů. Tuto připomínku považuje ČSÚ za zásadní.	údaje zejména s ohledem na povinnosti vyplývající pro ČR z příslušných nařízení EU (gestor nařízení ČSÚ, spolugestor MPSV). Z toho důvodu bude mezi oběma resorty uzavřena dohoda, na základě níž MPSV bude i nadále ČSÚ poskytovat veškerá potřebná statistická data a žádné nové statistické šetření nebude zaváděno.
K Důvodové zprávě Část 2.	ČSÚ	Z	2) K důvodové zprávě, část 2. – Dotčené oblasti a subjekty, str. 30 až 31 V seznamu uvedených subjektů chybí Český statistický úřad. Vzhledem k tomu, že se navrhovaná úprava přímo týká i ČSÚ, žádáme, aby byl v seznamu výslovně uveden. Tuto připomínku považuje ČSÚ za zásadní.	Připomínce se vyhovuje. Důvodová zpráva bude doplněna.
K Důvodové zprávě Část 3.	ČSÚ	Z	3) K důvodové zprávě, část 3. – Dopady navrhované, str. 31 Ve zdůvodnění se vůbec nehovoří o problémech statistiky volných míst, naopak je zde mylně a nesprávně uváděno, že snížení administrativní zátěže podnikatelů bude znamenat pouze na zrušení povinnosti hlásit pracovní místa snížení zátěže o cca 12 mil. Kč ročně. Tento údaj je zcela mimo realitu, neboť zaměstnavatel hlásí volné pracovní místo proto, aby na něj našel vhodného pracovníka, a nejde tedy o administrativní zátěž. Tuto připomínku považuje ČSÚ za zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Podle současné právní úpravy je zaměstnavatel povinen hlásit každé pracovní místo, které se mu uvolní nebo které nově vytvoří. Bude-li hlášení volného pracovního místa postaveno na bázi dobrovolnosti, bude zaměstnavatel hlásit volné pracovní místo Úřadu práce pouze tehdy, pokud bude jeho pomoc při obsazování potřebovat. Administrativní zátěž zaměstnavatelů se tak skutečně sníží.
Obecně	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	Obecné zásadní připomínky: 1. Oblast úpravy nelegální práce Navrhujeme doplnit předkládaná opatření o tato: 1. provádění pouze neohlášených kontrol (odůvodnění: v případě ohlášených kontrol se na ně může zaměstnavatel	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Tuto otázku lze řešit metodicky, proto není potřeba právní úpravy v zákoně.

			připravit, čímž je znesnadněno dokazování nelegální práce) 2. důraz na prevenci nelegálního zaměstnávání v rámci poradenských programů, které organizují krajské pobočky Úřadu práce (odůvodnění: prevence je stejně důležitá jako represe) 3. protidluhové poradenství povinnou součástí poradenských programů, které organizují krajské pobočky Úřadu práce (odůvodnění: nelegální zaměstnávání je často důsledkem zadluženosti nezaměstnaných osob)	
Obecně	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	2. Oblast zprostředkování zaměstnání a podpory v nezaměstnanosti V materiálu není obsažena informace o tom, zda uzavření dohody o tzv. „sdíleném zprostředkování zaměstnání“ s Úřadem práce bude umožněno všem pracovním agenturám či zda půjde jen o vybrané pracovní agentury. Pokud budou pracovní agentury pro spolupráci vybírány, chybí informace, na základě jakých kritérií. Dále není v materiálu uvedeno, zda bude Úřad práce vyhodnocovat úspěšnost jednotlivých pracovních agentur a na základě toho rozhodovat o tom, se kterou pracovní agenturou bude pokračovat ve spolupráci a se kterou spolupráci ukončí. V materiálu rovněž chybí srovnání nákladů v případě zprostředkování zaměstnání krajskou pobočkou Úřadu práce s náklady v případě zprostředkování zaměstnání agenturou práce. Požaduji doplnění výše uvedených informací. Navrhujeme, aby agenturám práce v rámci „sdíleného zprostředkování zaměstnání“ nebyl automaticky poskytován příspěvek za každého uchazeče o zaměstnání, kterému agentura zprostředkovává zaměstnání (ale nakonec zprostředkovat nemusí). Domnívám se, že bonifikace za	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Bude možné uzavřít zmiňovanou dohodu se všemi agenturami práce na základě kritérií stanovených v prováděcím předpise. Mezi základní kritéria bude například patřit: 1. míra schopnosti uplatnění uchazeče na trhu práce, 2. míra uplatnitelnosti obtížně umístitelných uchazečů na trhu práce, 3. úroveň nabízených služeb při zprostředkování zaměstnání, 4. kvalifikační předpoklady agentury práce (personální obsazení AP), 5. předpokládaná kvalita zprostředkovaných míst (délka pracovních úvazků), Agentura práce je povinna vrátit příspěvek v případě, kdy určitému počtu uchazečů nezprostředkuje zaměstnání. Jedná se o dostatečnou motivaci agentury práce. Připomínce se vyhovuje.

			umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou a také v případě udržení tohoto zaměstnání po dobu alespoň 6 měsíců je dostačujícím stimulem pro agentury práce. V případě, že by byly agentury práce odměňovány již v okamžiku uzavírání dohody o sdíleném zprostředkování, by mohlo docházet ke zneužívání takto nastaveného systému. Pokud bude zrušen paragraf 33 (výčet uchazečů o zaměstnání, kterým je krajská pobočka Úřadu práce povinna věnovat zvýšenou péči), navrhuji, aby byli všichni uchazeči o zaměstnání ve fázi své evidence informováni o možnosti kdykoliv požádat krajskou pobočkou Úřadu práce o vypracování individuálního akčního plánu, v rámci něhož je možné sjednat zvýšenou péči.	
Obecně	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	3. Oblast zaměstnávání osob se zdravotním postižením Nemůžeme souhlasit s navrhovaným zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných. Osoby zdravotně znevýhodněné tvoří podskupinu osob zdravotně postižených, kterým je poskytována nejen zvýšená ochrana na trhu práce, ale zaměstnavatelé na ně mohou v rámci aktivní politiky zaměstnanosti získávat finanční podporu a také slevy na daních z příjmů. Přestože míra zdravotních postižení a omezení u osob zdravotně znevýhodněných neodůvodňuje přiznání invalidity, je prokazatelné, že jejich postavení na trhu práce je limitováno a omezováno faktory, kterými jsou zejména zvýšená nemocnost, nižší produktivita práce, menší flexibilita apod. Tím, že by tyto osoby nebyly součástí kategorie osob se zdravotním postižením, ztratily by nárok na pracovní rehabilitaci, v rámci které jsou podporovány v získání a udržení vhodného pracovního místa, což je důležité zejména při jejich vstupu na otevřený trh práce. Zrušení této kategorie by se postupně dotklo desítek tisíc osob, o které by zaměstnavatelé s velkou pravděpodobností ztratili zájem a stali by se z nich uchazeči o zaměstnání, případně příjemci sociálních dávek. Vzhledem k tomu, že v současné době je na úřadech práce evidováno téměř 70 000 uchazečů o zaměstnání se zdravotním postižením, a vzhledem k nepříznivým prognózám vývoje oblasti nezaměstnanosti i růstu ekonomiky, považujeme za naprosto nevhodné v současné době zamýšlenou změnu realizovat. V současnosti MPSV realizuje projekt „Systém podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením“	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením. Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor.

			financovaný z OP LZZ, jehož cílem bude revize systému podpory zaměstnanosti OZP, vyhodnocení dopadů souvisejících systémů a návrhy a doporučení k provedení systémových změn. Jsme přesvědčeni, že úvahy o případném zrušení kategorie osob zdravotně znevýhodněných je třeba ponechat na období, až budou známy výstupy z tohoto systémového projektu.	
Obecně	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	4. Oblast rekvalifikace Souhlasíme s tím, aby uchazeč nebo zájemce o zaměstnání měl možnost volby mezi rekvalifikací nabízenou krajskou pobočkou Úřadu práce a rekvalifikací, kterou si zvolí sám, pokud se bude jednat o akreditovaný vzdělávací program, který přispěje k uplatnění uchazeče či zájemce o zaměstnání na trhu práce. S povinnou finanční spoluúčastí uchazeče či zájemce o zaměstnání nemohu souhlasit v případě osob v hmotné nouzi, které nemají prostředky k jejímu uhrazení. Tyto osoby už vůbec nebudou schopny uhradit celý rekvalifikační program před jeho zahájením, neboť jak vyplývá z materiálu, Úřad práce může poměrnou část ceny rekvalifikace uhradit až po jejím úspěšném absolvování. Pakliže by se finanční spoluúčast a nutnost úhrady před zahájením rekvalifikace vztahovala pouze na rekvalifikace dle § 109 písmene a), potom sice osobám v hmotné nouzi bude umožněno absolvování rekvalifikačního programu, ale nikoliv dle jejich vlastního výběru. Navrhují, aby došlo ke sjednocení podmínek v případě rekvalifikací dle § 109 a § 109 písmena a). Dále navrhují, aby povinnou součástí všech rekvalifikačních programů byla následná péče v oblasti zprostředkování zaměstnání, kterou by měli zabezpečovat dodavatelé těchto programů. (Dnes je povinnou součástí všech rekvalifikačních programů alespoň poučení v oblasti BOZP – jednalo by se o obdobné opatření.) Navrhují také, aby krajské pobočky Úřadu práce byly povinny vyhodnocovat úspěšnost uplatnění absolventů rekvalifikačních programů na trhu práce a aby toto kritérium bylo zohledňováno při výběru dodavatelů rekvalifikací dle § 109.	Připomínce se částečně vyhovuje – vysvětleno. Připomínce se vyhovuje. Finanční spoluúčast uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání nebude do zákona o zaměstnanosti vložena. Není možné zavazovat vzdělávací zařízení ke zprostředkování zaměstnání. Rekvalifikace je možné však provázet s institutem sdíleného zprostředkování V současné době je průběžně vyhodnocováno a to nejen na regionální úrovni, ale i na celostátní.
K bodu 12	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	K bodu 12 – § 35 odst. 1 Nebráníme se tomu, aby zaměstnavatelé neměli již povinnost hlásit	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Povinnost oznamovat obsazení volného

			volná pracovní místa. Nicméně pochybujeme poněkud o tom, jak jiným způsobem Úřad práce získá informace o volných pracovních místech pro uchazeče. Pokud se předpokládá volná spolupráce se zaměstnavateli, měla by tato spolupráce orgánu veřejné moci se soukromou osobou být zákonem přesně vymezena podle čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 3 Listiny, tj., že státní moc lze vykonávat jen v mezích zákona. Zákon by měl tedy především přesně vymezit pravomoci Úřadu práce a povinnosti zaměstnavatelů. V současnosti je systém nastaven tak, že zaměstnavatelé mají povinnost hlásit jak volná místa, tak jejich obsazení. Návrh předpokládá zánik povinnosti hlásit volná místa, tj. že zaměstnavatel je hlásit může, ale nemusí, nicméně nadále trvá povinnost hlásit jejich obsazení, přičemž se tak musí stát neprodleně. Z návrhu však není přesně jasné, jakých pracovních míst se tato povinnost má týkat – zda všech, nebo jen těch, která zaměstnavatel dobrovolně nahlásil. Zákon by v tomto směru měl být jasný, aby zaměstnavatelé mohli přesně znát své povinnosti. Požadujeme proto bod upravit a vyjasnit skutečný záměr předkladatele.	pracovního místa se vztahuje jen na ta místa, která byla dobrovolně nahlášena jako volná. Spolupráce Úřadu práce se zaměstnavateli je dána v § 8 písm. b) ZoZ, jedná se o spolupráci při tvorbě a realizaci opatření souvisejících s rozvojem trhu práce a se zaměstnaností.
K bodům 16 a 17	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	K bodům 16 a 17 – § 41, 48 a 49 Zásadně nesouhlasíme se zkrácením rozhodného období pro posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti. V současné době, kdy v důsledku hospodářské krize dochází k nárůstu nezaměstnanosti, bude mnoho lidí mít problémy v kratším časovém období splnit podmínku předchozí účasti na důchodovém pojištění. Pokud doba pojištění činí min. 12 měsíců, znamená to, že nezaměstnaný musí v předchozích dvou letech min. rok pracovat či jinak získat dobu pojištění (např. dobrovolnickou činností nebo péčí o jinou osobu). To považujeme za příliš omezující, hlavně v určitých regionech s vysokou nezaměstnaností. Požadujeme proto tyto body vypustit.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Přibližujeme právní úpravu okolním státům, které navíc do doby potřebné pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti na rozdíl od ČR nezapočítávají tzv. náhradní doby. Zkrácení rozhodného období je opatřením pro větší aktivizaci uchazečů o zaměstnání při hledání nového zaměstnání a rovněž se jedná i o motivační prvek směřující k udržení dosavadního zaměstnání.
K § 44a	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	K § 44a – nad rámec navrhované novely Znění nového § 44a považujeme za velmi problematické. Podle zákona č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, se podpora v nezaměstnanosti nevyplácí uchazečům, kterým přísluší podle zákoníku práce či jiného zákona odstupné, odbytné nebo odchodné. Důvodem bylo, že potřeby těchto uchazečů jsou zabezpečeny právě tímto způsobem a není tudíž důvodné je zabezpečovat podporou. Zákon však již vůbec neřeší situaci, kdy sice zaměstnanec má na odstupné nárok, tento jeho nárok však není ze	Připomínce nelze vyhovět – na základě usnesení vlády ČR ze dne 23. března 2011 č. 218 se do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR postupuje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí (v důsledku nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 14. března 2011). Součástí tohoto návrhu zákona je i návrh úpravy § 44a ZoZ.

			strany zaměstnavatele uspokojen a zaměstnanec se tak ocitá fakticky bez prostředků, resp. je nucen je získávat jiným způsobem státní podpory. Důvodem ukončení pracovního poměru přitom mohlo být právě např. neplacení mzdy, kdy má zaměstnanec rovněž nárok na odstupné. Pokud ovšem zaměstnavatel nemá prostředky či z jiných důvodů mzdu nevyplácí, nevyplatí pak často ani odstupné. Z důvodové zprávy k zákonu č. 347/2010 Sb. vyplývá, že úmyslem zákonodárce bylo vyloučit souběh pobírání podpory v nezaměstnanosti a odstupného a tak snížit zátěž státního rozpočtu, nikoliv však ponechat uchazeče o zaměstnání bez materiální podpory. Otázka prokazování vyplacení může být řešena podle § 313 odst. 2 zákoníku práce, případně upřesněním tohoto ustanovení. Požadujeme proto § 44a upravit následovně: § 44a Uchazeči o zaměstnání, kterému přísluší kterému je podle jiných právních předpisů vyplaceno z posledního zaměstnání odstupné, odbytné nebo odchodné, se podpora v nezaměstnanosti poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši vyplaceného odstupného, odbytného nebo odchodného; tato doba se určí podle příslušného násobku průměrného měsíčního výdělku nebo měsíčního služebního příjmu, kterým byla uchazeči o zaměstnání stanovena a vyplacena výše odstupného, odbytného nebo odchodného. Ustanovením předchozí věty není dotčeno poskytování podpory v nezaměstnanosti po celkovou dobu stanovenou tímto zákonem.	Zároveň se bude ve dnech 5. a 6. dubna 2011 projednávat ve výborech Senátu Parlamentu ČR senátní tisk č. 38 (senátní návrh zákona, kterým se mění zákon o zaměstnanosti – návrh na zrušení § 44a ZoZ). Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor.
K bodu 18	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	K bodu 18 – § 53 Nesouhlasíme s tím, aby způsob výplaty podpory v nezaměstnanosti byl určován Úřadem práce. Každý uchazeč o zaměstnání by měl mít právo si určit, jakým způsobem chce dávky v nezaměstnanosti pobírat, stejně jako je tomu u jiných dávek. Stát není v demokratické společnosti oprávněn určovat někomu, aby si zřídil účet či chodil na poštu. Požadujeme proto poslední větu z bodu 18 vypustit. „(1) Podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci se vyplácí v české měně, a to bezhotovostním způsobem prostřednictvím elektronického platebního prostředku určeného ministerstvem, převodem na účet u banky nebo u spořitelního nebo úvěrového družstva určený uchazečem o zaměstnání, peněžní poukázkou anebo v hotovosti. Způsob výplaty určuje Úřad práce.“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 31	Zmocněnkyně pro	Z	K bodu 31 – § 78 odst. 2	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno.

	lidská práva		Na základě zpráv Národní rady osob se zdravotním postižením se v praxi vyskytují případy, kdy jsou zaměstnáváním osobám se zdravotním postižením poskytovány tzv. půjčky na plat a část jejich mzdy je pak využívána na splacení těchto půjček. Přitom tyto prostředky jsou součástí státního příspěvku. Jedná se tedy opět o nový případ zneužívání státního příspěvku. Považujeme proto za nutné, aby stejně jako ostatní případy byl i tento v zákoně ošetřen a uvedené prostředky byly z příspěvku odečítány, což by odrazovalo zaměstnavatele od těchto praktik. Požadujeme bod upravit následovně: V § 78 odst. 2 větě druhé na konci tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno e), které zní: „e) jakékoliv další plnění od zaměstnavatele poskytnuté v souvislosti s výkonem pracovní činnosti.“.	Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením. NROZP ČR při jednáních s Chartou sociálního podnikání žádný takový případ neuváděla a ani nepožadovala tuto úpravu.
K bodu 36	Zmocněnkyně pro lidská práva	Z	K bodu 36 – § 81 Přestože souhlasíme se záměrem MPSV zabránit spekulativnímu chování některých zaměstnavatelů při realizaci tzv. náhradního plnění, nepovažujeme za účelné a správné tento institut bez náhrady zrušit. Takovéto řešení by totiž mělo zásadně negativní dopady na řadu specializovaných zaměstnavatelů zdravotně postižených, pro které je zadávání zakázek či služeb formou náhradního plnění existenčně důležité. Jsme přesvědčeni, že zrušení tohoto institutu by dále přispělo k již nyní neutěšené situaci v oblasti zaměstnávání zdravotně postižených. Je třeba, aby MPSV ve spolupráci s Asociací zaměstnavatelů zdravotně postižených našlo takové řešení, které dokáže spekulativní chování ze strany zaměstnavatelů eliminovat.	Připomínce se vyhovuje. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění.
obecně	SČMVD (Svaz českých moravských výrobních družstev)	Z	Souhrnné stanovisko k oblasti zaměstnávání OZP – část III. Chápeme motiv MPSV ČR k zefektivnění veřejných výdajů v této úvodní fázi – zejména omezením zneužívání nástrojů podpory zaměstnávání OZP, o které společně s MPSV ČR usilujeme již několik let. Přestože, jak deklarují i zástupci ministerstva, primárně není cílem návrhu úspora veřejných financí, z kontextu je zřejmé, že po jeho uplatnění dojde objektivně k poklesu počtu podporovaných pracovních míst u zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% OZP, a sice zánikem spekulativně uzavíraných pracovních smluv, později pak zánikem menších firem, založených za účelem přefakturace zboží formou náhradního plnění. Tedy i k úspoře veřejných výdajů. V tomto kontextu nerozumíme původnímu návrhu na absolutní snížení výše nárokového příspěvku zaměstnavatelům	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Vzhledem k tomu, že příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 ZoZ bude poskytován jen na zaměstnance se zdravotním postižením pracující na chráněných pracovních místech zřízených nebo vymezených v dohodě s úřadem práce, dostává se tento příspěvek do režimu Nařízení EK 800/2008.

			více než 50% OZP. Část navrhovaných změn s uplatněním našich níže uvedených pozměňovacích návrhů a připomínek v zásadě považujeme za nezbytné ozdravné kroky (nikoli reformu), na které však bezpodmínečně musí navázat další etapy řešení (skutečná reforma), zahrnující zejména • Změny v systému hodnocení zbytkového pracovního potenciálu a klasifikace zdravotního postižení pro trh práce • Definování chráněného trhu práce a jeho oddělení od sociálně pracovní terapie (sociálních služeb), které jsou dnes zaměřovány • Zpracování nezbytných analýz potřebných k získání přehledu o potřebách a dopadech změn • Uplatnění transparentních kritérií pro hodnocení zaměstnavatelů (certifikace) • Uplatnění modernějších informačních technologií pro snížení administrativních nároků na státní správu i samotné podnikatele – zaměstnavatele OZP Všechna tato opatření a změny jsou natolik závažné, že není možné jejich uplatnění bez předchozích analýz a pilotních ověření, případně posouzení variant. Bez podložené kvantifikace dopadů na reálné prostředí nelze dělat nevratná rozhodnutí. Zásadní připomínka	
K bodu 25	SČMVD	Z	K bodu návrhu č. 25 k § 67 V zásadě nesouhlasíme s administrativním zrušením kategorie OZZ dle původního návrhu bez předchozích změn systému klasifikace a hodnocení zbytkového pracovního potenciálu pro trh práce Zásadní připomínka <i>Odůvodnění:</i> - <i>Systém klasifikace OZP nerespektuje potřeby trhu práce, neměří zbytkový pracovní potenciál, ale úbytek schopností – to nevypovídá o skutečné potřebě pomoci a podpory pracovního místa OZZ</i> - <i>Zpřísnění kritérií, několik etap přehodnocení v letech 2006-10 a</i>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Návrh vzešlý z jednání s Chartou sociálního podnikání k tomu směřuje.

			<i>zvyšující se nároky volného trhu práce povedou k sociálnímu vyloučení lidí, kteří mají objektivně vážná zdravotní znevýhodnění a nemají jiný zdroj příjmů, zrušení jejich podpory povede k jejich propouštění na volném i chráněném trhu práce.</i> - <i>Řadě těchto lidí na chráněném trhu práce jsou poskytovány (z důvodu omezeného pracovního výkonu) doplátky do minimální mzdy</i> - <i>Neexistuje objektivní přehled o počtu a struktuře lidí se statutem OZZ a o dopadech navrhovaného zrušení podpory</i> - <i>Odůvodnění návrhu MPSV obsahuje zobecněná a nepodložená tvrzení o tom, že kategorie OZZ nepotřebuje na trhu práce zvláštní úpravy ani podporu, tak zásadní rozhodnutí nelze dělat bez seriózní analýzy počtu a struktury osob a pracovních míst</i> <i>Pokud má dojít k systémovému řešení, je nutno jej založit na seriózních analýzách a předchozích změnách způsobu hodnocení zbytkového pracovního potenciálu u osob, u nichž bodové hodnocení invalidity se pohybuje mezi 20 – 34 %</i> Komentář <i>V rámci jednání Charty sociálního podnikání a MPSV ČR postupně dochází k přibližování názorů na celkové řešení. Je navrženo posunutí účinnosti zrušení kategorie OZZ nejméně o dva roky a současně uplatnění přechodného období u nově klasifikovaných OZZ v průběhu tohoto období. Pokud by bylo stanoveno zadání využít tohoto období k uplatnění nové kategorizace a přístupu ke klasifikaci OZZ pro potřeby trhu práce, může to být cesta k systémovému řešení a skutečné reformě.</i>	
K bodům 26 až 30	SČMVD	Z	K bodům návrhu č. 26. – 29. k §§ 75 a 76 Lze souhlasit s principem spojení chráněného pracovního místa a chráněné pracovní dílny do jednoho nástroje, částečně navázaného na nově koncipovaný § 76 a na § 78 – viz projednávaný společný pozměňovací návrh, avšak za níže uvedených podmínek. K bodu návrhu č. 30 k § 77 Požadujeme současně s návrhem zákona předložit návrh novely prováděcího předpisu, zahrnující nejen podmínky a techniku „vymezení pracovního místa“ ale také řešení změnových procesů. Zásadní připomínka Odůvodnění k bodům návrhu 26. – 30.: <i>Výrazně se rozšiřující struktura a mnohotvárnost charakteristik chráněných pracovních míst, přesahujících rámec dnešního okruhu</i>	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Bylo dohodnuto, že na obsahu prováděcího předpisu bude MPSV spolupracovat se zástupci Charty sociálního podnikání.

			míst v chráněných pracovních dílnách vyžaduje důkladnou přípravu a ověření parametrů, na základě kterých by úřad práce rozhodoval o vymezení. V důsledku zostřujících se tržních vztahů ubývá klasických dílenských míst a přibývá míst v okruhu služeb, což je celoevropský trend. Za situace, kdy „vymezení“ by rozhodovalo nejen o příspěvku na provoz, ale o celém nároku na příspěvek dle § 78, považujeme za nezbytné předem vyjasnit postup, parametry, kriteria – včetně změnového řízení (v praxi se na „vymezeném místě“ střídají lidé různého typu a kategorizace postižení, se změnami zakázek a náplně práce dochází ke změně charakteristiky pracovních míst....) Do doby vyjasnění těchto podmínek by uplatnění tak zásadní změny mohlo mít existenční dopady na některé zodpovědné zaměstnavatele, aniž by se v jejich podnicích a personálním složení cokoli změnilo. Doporučujeme před uzavřením návrhu prováděcího předpisu ověřit praktickou aplikaci na hodnověrném a různorodém okruhu ZZP. Komentář <i>V rámci jednání Charty sociálního podnikání a MPSV ČR postupně dochází k přibližování stanovisek, obsah prováděcího předpisu, případně obsah vnitřních metodických postupů zatím nebyl diskutován, podle našeho názoru je pro efektivnost a bezpečnost navrhovaných změn rozhodující.</i>	
K bodům 31až 33	SČMVD	Z	K bodům 31. – 33. návrhu k § 78 Nesouhlasíme s původně navrženým snížením limitu výše příspěvku. Zásadní připomínka. Na základě dílčích výsledků společných jednání akceptujeme dvousložkovou konstrukci nárokového příspěvku vázaného na vymezená chráněná pracovní místa OZP. Jsme si vědomi, že v zájmu zabránění zneužívání je nutno nárok podmínit, <u>kriteria pro vymezení CHPM ve smyslu § 75 a okruh uznatelných nákladů a kriteria pro jejich prokázání ve smyslu §78 odst. (3) však musí být předem jasná a transparentní.</u> Změnou parametrů nesmí současně dojít k plošnému poklesu podpory pod dnešní úroveň. Těžiště zvládnutí takto radikální změny je v obsahu prováděcích předpisů, požadujeme tedy společně s návrhem předložit návrh <u>novely prováděcího předpisu.</u> Zásadní připomínka Odůvodnění: <i>Současná právní úprava a praxe vychází z okruhu uznatelných nákladů</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Okruh dalších nákladů spojených se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením nelze do nárokového příspěvku „překopírovat“ s ohledem na nařízení Evropské komise o blokových výjimkách z veřejné podpory.

			obsažených v §8 prováděcí Vyhlášky MPSV ČR č. 518/2004Sb. v aktuálním znění. Pokud by se jakkoli změnil tento okruh nákladů, bude to mít nepředvídatelné dopady na zaměstnavatele, neboť druhá složka příspěvku dle §78 se může nově vztahovat na všechna pracovní místa OZP, na rozdíl od dnešních selektivně vymezených chráněných pracovních dílen. Stejně jako v případě §75 by uplatnění tak zásadní změny doby do doby vyjasnění těchto podmínek mohlo mít existenční dopady na některé zodpovědné zaměstnavatele, aniž by se v jejich podnicích a personálním složení cokoli změnilo. Doporučujeme před uzavřením návrhu prováděcího předpisu ověřit praktickou aplikaci na hodnověrném a různorodém okruhu ZZP. Komentář V rámci jednání Charty sociálního podnikání a MPSV ČR došlo k určitým dílčím závěrům, nejsou však ukončena jednání o parametrech změn, které jsou pro konečnou dohodu klíčové.	
K bodům 36 až 38	SČMVD	Z	K bodu 36. – 38. Návrhu k § 81 Nesouhlasíme zásadně s navrženým zrušením písm. c) odst. (2) § 81. Podporujeme přijetí společně dohodnutého pozměňovacího návrhu, který uvádíme v plném znění: § 81 (1) Zaměstnavatelé s více než 25 zaměstnanci v pracovním poměru jsou povinni zaměstnávat osoby se zdravotním postižením ve výši povinného podílu těchto osob na celkovém počtu zaměstnanců zaměstnavatele. Povinný podíl činí 4 %. (2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 zaměstnavatelé plní a) zaměstnáváním v pracovním poměru, b) odebíráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům, nebo odebíráním výrobků nebo služeb od osob se zdravotním postižením, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nezaměstnávají žádné zaměstnance, nebo zadáváním zakázek těmto osobám, nebo c) odvodem do státního rozpočtu, nebo vzájemnou kombinací způsobů uvedených v písmenech a) až c). (3) Zaměstnavatelé a osoby samostatně výdělečně činné uvedení v odstavci 2 písm. b) mohou pro účely splnění povinnosti	Připomínce se vyhovuje - akceptováno ve znění dohodnutém se zástupci Charty sociálního podnikání.

			uvedené v odstavci 1 poskytnout v kalendářním roce své výrobky a služby nebo splnit zadané zakázky pouze v celkové výši odpovídající 35násobku průměrné mzdy v národním hospodářství za první až třetí čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku za každého přepočteného zaměstnance se zdravotním postižením zaměstnaného v předchozím kalendářním roce. O poskytnutém plnění jsou zaměstnavatelé povinni vést evidenci, která obsahuje identifikační údaje odběratele a cenu dodaných výrobků, služeb nebo zadaných zakázek (bez DPH). (4) Pro zjištění celkového počtu zaměstnanců, celkového počtu zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, a povinného podílu je rozhodný průměrný roční přepočtený počet zaměstnanců. (5) Způsob výpočtu průměrného ročního přepočteného počtu zaměstnanců, výpočtu plnění povinného podílu a způsob naplnění celkové výše poskytovaných výrobků a služeb nebo zadaných zakázek stanoví ministerstvo prováděcím právním předpisem Přechodné ustanovení: Plnění povinného podílu za rok předcházející nabytí účinnosti tohoto zákona se řídí podle zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Vyhláška č. 518/2004 Sb. § 18a Zaměstnavatelé a osoby samostatně výdělečně činné uvedení v § 81 odst. 2 písm. b) zákona mohou do celkové výše stanovené v § 81 odst. 3 zákona započítávat cenu bez DPH, která jim byla za poskytnuté výrobky a služby nebo zadané zakázky v kalendářním roce zaplacená. Zásadní připomínka. <i>Odůvodnění:</i> <i>V důvodové zprávě a v hodnocení RIA původního návrhu je uváděno, že „Praxe zejména v posledních letech ukazuje, že tato forma nevede zcela jednoznačně k podpoře odbytu výrobků nebo služeb zaměstnavatelů převážně zaměstnávajících osoby se zdravotním postižením, a tím i k udržení jejich pracovních míst.“ a že „cílem úpravy je zamezení nežádoucímu jednání“.</i> <i>Skutečná praxe však ví, že nástroj vede k podpoře odbytu ZZP, ale jeho účinnost je znehodnocena příliš tolerantním předpisem, resp. neomezením prostoru pro zneužívání. Návrh přináší změnu v podobě omezení celkového počtu vystavených potvrzení ročně jedním</i>	
--	--	--	--	--

			zaměstnavatelem OZP, vázaným na skutečný počet jeho zaměstnanců se ZP, které omezí podstatnou část zneužívání. Komentář V rámci jednání Charty sociálního podnikání a MPSV ČR došlo ke shodě stanovisek, obsah návrhu je tedy prvním společným návrhem, který přinese změnu v oboustranném zájmu. V další etapě je nutno využít moderních IC technologií k racionalizaci kontrolingu a snížení administrativy na straně úřadu práce i ZZP.	
Obecně	ÚOOÚ (Úřad pro ochranu osobních údajů)	Z	V čl. I bodu 28 (§ 75 odst. 5) se slova „podle § 147b“ zrušují. Tato připomínka je zásadní. ÚOOÚ plně souhlasí se zpřístupňováním osobních údajů z vůle subjektu údajů. Považuje však za nevhodné omezovat způsob, jímž k němu dojde.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Odkaz na § 147b neznamena omezení způsobu, jakým si Úřad práce potřebné údaje obstará sám. Odkaz znamená propojení s ustanovením, jímž se subjektům, které mají potřebné údaje k dispozici, ukládá povinnost je Úřadu práce bezplatně poskytnout.
K bodu 64	ÚOOÚ	Z	V čl. I bodu 64 (§ 147d odst. 3) se slova „15 kalendářních“ nahrazují číslovkou „3“. Tato připomínka je zásadní. Předkladatel nijak neodůvodňuje, proč by osobní údaje měly být uchovávány tak dlouho.	Připomínce nelze vyhovět – vysvětleno. Jedná se o jednotnou právní úpravu ve všech zákonech v souvislosti s první etapou Sociální reformy. Délka období 15 let je důležitá z hlediska sjednocení a provázanosti systému nepojistných dávek a zaměstnanosti a je stejná i v oblasti hmotní nouze a státní sociální podpory. Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor .
K bodu 64	ÚOOÚ	Z	V čl. I bodu 64 se § 147d odst. 4 zrušuje. Tato připomínka je zásadní. Naprostě nelze souhlasit se sdružováním nesouvisejících osobních údajů. Důvodová zpráva ani rámcově nevymezuje, které kategorie osobních údajů by chtěl předkladatel sdružovat a proč a jakým způsobem bude s nimi v rámci sdružování nakládat. Zákon o ochraně osobních údajů zakazuje nepotřebné sdružování osobních údajů a to by měly respektovat též zvláštní zákony.	Připomínce nelze vyhovět – jedná se o jednotnou právní úpravu ve všech zákonech v souvislosti s první etapou Sociální reformy, přičemž tato formulace je nezbytná pro naplnění cílů reformy. Důvodem vytvoření jednotného informačního systému v oblasti nepojistných dávek a zaměstnanosti je potřeba provázanosti a fungování systému výplaty

				nepojistných sociálních dávek a zaměstnanosti. Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor .
K bodu 19 části první	APPS (Asociace poskytovatelů personálních služeb)	Z	I. K bodu 19 části první (§ 58a), který zní: „V § 58a se slova „a pro případ úpadku uživatele“ zrušují.“. Tímto navrhovaným bodem novely dochází k úpravě institutu povinného pojištění agentur práce, které by mělo pokrývat pouze případný jejich úpadek, nikoliv úpadek uživatele, ke kterému má agentura práce dočasně přidělené zaměstnance. V případě tohoto pojištění, i po předkládaných úpravách, stále platí problematické aspekty, na které v souvislosti s povinným pojištěním agentur APPS již upozorňovalo v rámci připomínkového řízení k zákonné úpravě, která tento institut zavedla. Pojistné krytí ve výši trojnásobku mezd všech dočasně přidělených zaměstnanců představuje zvláště u větších agentur obrovskou částku v řádech stovek milionů korun, což je i jedním z důvodů proč doposud neexistuje pojistný produkt, který by těmto zákonným požadavkům odpovídal. I v případě, že by ze strany pojišťoven byl adekvátní pojistný produkt představen, nepochybně by byl velmi nákladný a pro agentury práce by představoval značnou ekonomickou zátěž, která by v některých případech mohla být až likvidačního charakteru. Dále je nutné zmínit, že institut povinného pojištění agentur práce, tak jak je nyní nastaven, neodpovídá původní koncepci, kterou APPS nastínilo v rámci prvotních jednání o tomto institutu se zástupci MPSV. Původní záměr měl být takový, že by mělo být vytvořeno povinné pojištění, které by zajišťovalo vyplacení pojistného krytí v případě úpadku některého z klientů agentury práce (uživatele), za kterým by agentura práce měla splatnou pohledávku, a tato pohledávku v důsledku úpadku klienta nebylo možné uspokojit. Maximální výše takového pojistného krytí by pak měla být určitým způsobem omezena, aby odpovídala reálnému riziku (je téměř vyloučeno, aby došlo k úpadku všech klientů agentury práce). Tímto institutem tedy měla být zavedena určitá ochrana agentur práce pro případy, kdy zaměstnavatelé ve špatné ekonomické situaci využívali agenturních zaměstnanců, aby se vyhnuli nepříjemné situaci, kdy nebudou mít finanční prostředky na vyplacení mezd svým zaměstnancům. Institut povinného pojištění proti úpadku agentury práce (tedy tak jak	Připomínce se částečně vyhovuje – v současnosti probíhají další jednání o návrzích na úpravu § 58a ZoZ.

			by měl být nastaven předmětnou novelou) může představovat určité nerovné zacházení s jednotlivými zaměstnanci. Zaměstnanci agentur práce se tak dostávají do výrazně výhodnější pozice oproti jiným zaměstnancům, kterým ochrana na vyplacení mezd v podobě pojištění zaměstnavatele proti úpadku zajištěna není. Přitom nemůže obstát argument, že toto pojištění bylo nutné zavést pro zajištění toho, aby zaměstnanci agentury v případě jejího úpadku měli možnost se domoci svých případných nároků na vyplacení dlužné mzdy. Pro tyto účely je již stanovena ochrana zaměstnanců zákonem č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele. Tento zákon zajišťuje ochranu všem zaměstnancům, tedy i zaměstnancům agentur práce a institut povinného pojištění tak nechrání zaměstnance, ale ve své podstatě představuje ochranu státu, který jinak mzdu zaměstnancům uhrazuje. Vzhledem k tomu, že u jiných zaměstnavatelských subjektů takový institut povinného pojištění proti úpadku není aplikován, jeví se celý institut v současném nastavení jako neopodstatněný. K dnešnímu dni není znám jediný případ úpadku agentury práce a nevidíme tedy objektivní důvod pro zavádění navrhované formy pojištění. <u>Navrhované řešení:</u> Na základě výše uvedených důvodů navrhuje, bod 19 navrhované úpravy nahradit následujícím zněním: „§ 58a se zrušuje“. V průběhu další legislativní činnosti je APPS plně připravena k maximální spolupráci se zástupci pojišťoven a se zástupci MPSV, aby mohl být institut povinného pojištění komplexně přepracován, a aby se navrátila jeho původní koncepce, tedy ochrana před úpadkem uživatele.	
K bodu 20	APPS	Z	<u>K bodu 20 části první (§ 59), který zní:</u> <i>„V § 59 odst. 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „z toho počet uchazečů o zaměstnání umístěných na základě dohody s Úřadem práce podle § 119a,“.</i> Tímto navrhovaným bodem dochází k úpravě povinnosti agentury práce informovat Úřad práce o počtu umístěných fyzických osob o přidání povinnosti uvádět počet osob umístěných na základě dohody o sdíleném zprostředkování zaměstnání. Navrhovaným zněním však dochází k zavedení výše uvedené povinnosti i pro agentury práce, které dohodu o sdíleném zprostředkování neuzavřeli. Tyto agentury by tak museli činit nezbytná	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Z navrhovaného znění dostatečně vyplývá, že povinnost hlásit počet uchazečů o zaměstnání umístěných na základě dohody s Úřadem práce se vztahuje jen na ty případy, kdy je dohoda uzavřena.

			administrativní opatření, zejména úpravu počítačových systémů, ve kterých jsou vedeny příslušné evidence, což by pro tyto agentury práce představovalo nezanedbatelné finanční výdaje. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> Přidat podmínku existence vztahu sdíleného zprostředkování zaměstnání k zavedení nové informační povinnosti. Bod 20 části první proto navrhuje nahradit např. následujícím zněním: <i>„V § 59 odst. 2 se na konci textu písmene b) doplňují slova „a z toho počet uchazečů o zaměstnání umístěných na základě dohody s Úřadem práce podle § 119a, pokud taková dohoda byla uzavřena“.</i>	
K bodu 24	APPS	Z	<u>K bodu 24 části první (§ 66), který zní:</u> <i>„V § 66 věť třetí se slova „nebo modrá karta“ nahrazují slovy „, modrá karta nebo kterému bylo vydáno povolení k zaměstnání“.</i> Výše uvedené znění novely je z pohledu APPS z níže uvedeného hlediska problematické a povede ke komplikacím na trhu s agenturním zaměstnáváním: Nedostatek pracovní síly u uživatelů Navrhovaný zákaz dočasně přidělovat k výkonu práce u uživatele cizince, kterým bylo vydáno povolení k zaměstnání, povede k výraznému omezení přístupu uživatelů ke kvalifikované pracovní síle, a to především v oblasti průmyslu a strojírenství a IT technologií. Mnoho velkých výrobních společností (např. ŠKODA AUTO a.s.) nebo servisních středisek IT společností (např. IBM), řeší pokrytí pracovní silou prostřednictvím agenturních zaměstnanců a nemají zájem tyto zaměstnance zaměstnávat jako své kmenové zaměstnance. Přesto se často jedná dlouhodobé vztahy, kdy daní agenturní zaměstnanci mají mnohdy několikaleté zkušenosti v daném oboru. Velmi často se pak jedná o zahraniční pracovníky, kteří v České republice vykonávají práci na základě pracovního povolení. K odůvodnění připravované změny V obecné části důvodové zprávy k připomínkovanému návrhu zákona se s výše uvedeným negativním dopadem počítá a jako zmírňující opatření je vnímána skutečnost, že již přidělení cizinci s pracovním povolením budou moci v tomto přidělení pokračovat do doby, na kterou jim bylo pracovní povolení vydáno. Dle názoru APPS se však nejedná o zmírňující opatření, ale pouze o drobné odložení komplikací, které tato změna přinese. Vzhledem k nedostatku kvalifikované pracovní síly mezi občany České republiky, případně mezi občany Evropské unie, agentury práce	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Navrhovaná úprava je zcela v souladu s čl. 4 citované směrnice, neboť v odstavci 1 tohoto článku je uvedeno, že zakazy nebo omezení agenturního zaměstnávání mohou být odůvodněny mimo jiné v souvislosti s potřebou zajistit náležité fungování trhu práce a zamezit možnému zneužívání. Zároveň se tímto návrhem naplňují i cíle programového prohlášení vlády. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			nebudou mít objektivní možnost nahradit dočasně přidělené cizince jinými agenturními zaměstnanci. Uživatelé tak budou vystaveni úbytku využitelné pracovní síly, který v konečném důsledku bude mít negativní dopad na jejich podnikatelské aktivity. V tomto případě nemůže obstát ani protiargument, že uživatelé si zkušené kvalifikované pracovníky, kteří v České republice vykonávají práci na základě pracovního povolení, mohou zaměstnat jako své kmenové zaměstnance. Se zaměstnáváním těchto pracovníků je spojena vysoká administrativní zátěž, což je hlavním důvodem, proč v této oblasti uživatelé využívají právě služeb agentur práce. V mnoha případech pak využívání agenturních zaměstnanců přímo předpokládají globální strategie zaměstnavatelů, kteří jsou součástí nadnárodních korporací. Konečným důsledkem navrhovaného opatření by pak mohl být odliv těchto zaměstnavatelů mimo území České republiky, což by zákonitě vedlo k navýšení míry nezaměstnanosti. Takový jev je nepochybně nežádoucí i s ohledem na vládní záměr snižování nezaměstnanosti. Důvodová zpráva k navrhované úpravě uvádí, že jedním z důvodů jejího zavedení je odstranění rozdílného postavení cizinců, kteří vykonávají práci na základě pracovního povolení a cizinců, kteří jsou držiteli modré nebo zelené karty. APPS považuje tento způsob odstranění nerovného zacházení z výše uvedených důvodů za nešťastný a pokud tedy k takovému druhu rozdílného zacházení není důvod, měla by situace být řešena způsobem, aby agentury práce mohly dočasně přidělovat veškeré cizince, kteří mají oprávnění vykonávat práci na území České republiky. Naopak pokud by byla změna přijata, tak jak je navrhováno, bylo možné spatřovat určité nerovné zacházení mezi cizinci ze třetích zemí pracujícími na pracovní povolení (příp. na zelenou nebo modrou kartu) a občany Evropské unie. Pokud je cizinci ze třetích zemí udělen některý z právních titulů k výkonu práce v České republice, je tím de facto stanoveno, že neexistuje objektivní důvod, aby pracovní pozice, na které má takový cizinec vykonávat práci, měla být chráněna před přístupem pracovní síly ze třetích zemí. Omezení možnosti dočasně přidělovat takové cizince se pak musí jevit, jako neodůvodněné omezení jejich přístupu k pracovnímu trhu České republiky. Důsledkem navrhované úpravy má pak být boj proti nelegálnímu zaměstnávání. Dle názoru APPS však navrhované opatření tuto problematiku nijak neřeší. Cizinci vykonávající práci na základě	
--	--	--	---	--

			pracovního povolení, kteří jsou k práci dočasně přiděleni agenturami práce, jsou v naprosté většině případů umístovány na vyšší odborné pracovní pozice a jedná se řádově pouze o stovky zaměstnanců. Boj proti nelegálnímu zaměstnávání je dle názoru APPS nutné řešit systémově a toto dílčí opatření žádný přínos dle našeho názoru nepřináší. Dle názoru APPS je navrhovaná změna dále v přímém rozporu s článkem 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/104/ES o agenturním zaměstnávání, kterou má Česká republika povinnost implementovat do 5. 12. 2011. Zavedení tohoto zákazu (respektive jeho rozšíření) se pak jeví v rozporu s evropskou právní úpravou a Česká republika by v blízké době byla nucena tento rozpor řešit. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> <u>Varianta 1</u> Vzhledem k výše uvedeným problematickým aspektům předmětné úpravy navrhuje, aby došlo k odstranění bodu 24 a zachování současné právní úpravy v této oblasti. Dojde tím k zamezení vzniku negativních dopadů na uživatele, kteří hojně využívají služeb agentur práce při dočasném přidělování zahraničních pracovníků a zachování současně fungujícího systému a tedy i eliminaci vzniku další administrativní zátěže jak na straně agentur práce, tak na straně uživatelů. <u>Varianta 2</u> Navrhovaný bod 24 se nahrazuje následujícím zněním: <i>„V § 66 se věta třetí zrušuje“.</i> Dojde tím k umožnění agentur práce dočasně přidělovat veškeré cizince, kteří mají oprávnění vykonávat práci na území České republiky a odstranění nerovného zacházení. Pokud dojde k přijetí některé z výše uvedených variant, bude bod 7 článku II navrhované novely bezpředmětný, a proto navrhuje jeho vypuštění.	
K bodu 36	APPS	Z	<u>K bodu 36 části první (§ 81), který zní:</u> <i>„V § 81 odst. 2 se písmeno b) včetně poznámek pod čarou č. 47 až 49 zrušuje a slova „až c)“ se nahrazují slovy „a b)“.</i> <i>Dosavadní písmeno c) se označuje jako písmeno b).“</i> Tímto navrhovaným bodem novely dochází ke zrušení možnosti plnění povinného podílu zaměstnávání osob se zdravotním pojištěním odběrem výrobků nebo služeb nebo zadáváním zakázek zaměstnavatelům, kteří zaměstnávají více jak 50 % osob se zdravotním	Připomínka se částečně vyhovuje - vysvětleno. Plnění povinného podílu zaměstnávání osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb.

			postižením. Důvodem této změny pak má být skutečnost, že v některých případech dochází k situacím, kdy na výrobě samotných výrobků se zdravotně postižené osoby nepodílejí, tedy tzv. jev přefakturace. S touto změnou se však APPS nemůže ztotožnit, jelikož ve spojení se zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných (bod 25 novely) a v důsledku toho snížením celkového počtu osob, které se započítávají do počtu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením, tato změna bude z dlouhodobého hlediska znamenat, že zaměstnavatelé budou nuceni provádět odvody do státního rozpočtu namísto skutečného zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Ve svém důsledku se tak podpora zaměstnávání osob se zdravotním postižením bude uskutečňovat ve větší míře přes státní aparát jako přes zprostředkovatele, čímž dojde k omezení přímé podpory ze strany zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají vysoký počet osob se zdravotním postižením. Tuto změnu tedy nelze chápat jinak, než snížení efektivity systému podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> Z výše uvedených důvodů APPS navrhuje, aby došlo k odstranění bodu 36 a zachování současné právní úpravy v této oblasti. V souvislosti se zrušením institutu osob zdravotně znevýhodněných pak dále APPS navrhuje, aby v článku II bodu 2 navrhované novely došlo k nahrazení tečky na konci následujícím zněním: <i>„; osoby, kterým bylo vydáno toto rozhodnutí, jsou po dobu platnosti tohoto rozhodnutí považovány za osoby se zdravotním postižením ve smyslu § 67 odst. 2.“</i> Tím dojde k jasnému stanovení, že po tuto přechodnou dobu (maximálně 3 roky) mohou být osoby zdravotně znevýhodněné započítávány pro účely povinného podílu zaměstnaných osob se zdravotním postižením, apod.	
K bodu 45	APPS	Z	<u>K bodu 45 části první (§ 119a)</u> Tento bod novely přináší do zákona o zaměstnanosti nový institut sdíleného zprostředkování zaměstnání, kdy Úřad práce může na základě písemné dohody svěřit zprostředkování zaměstnání určeným uchazečům o zaměstnání prostřednictvím agentury práce. Zavedení tohoto institutu je z pohledu APPS vnímáno pozitivně, ovšem v navrhované právní úpravě spatřujeme následující problematické aspekty: a) Výběr agentury práce	

		podpory v nezaměstnanosti. I z hlediska administrativního hlediska je efektivnější, pokud kontrola příjmu dávek nemocenského pojištění bude probíhat přímo v rámci státních orgánů, bez zásahu agentur práce jakožto soukromých subjektů. Mělo by tedy dojít k zachování současného systému, kdy skutečnost, zda uchazeč pobírá dávky z nemocenského pojištění, zjišťuje přímo Úřad práce a to buď na základě oznámení ze strany uchazeče, nebo ve spolupráci s příslušnou správou sociálního zabezpečení. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> Z výše uvedených důvodů navrhujeme ustanovení § 119a odst. 3 písm. f) bod 2 z novely zcela vypustit. c) Poskytování příspěvku v souvislosti se sdíleným zprostředkováním zaměstnání V navrhovaném ustanovení § 119a odst. 3 písm. i) je jako jedna z náležitostí dohody o sdíleném zprostředkování zaměstnání mezi agenturou práce a Úřadem práce stanoveno uvedení výše, termínu a způsobu poskytnutí příspěvku za sdílené zprostředkování zaměstnání. Zároveň se pak v navrhovaném ustanovení § 119a odst. 5 písm. b) uvádí, že výše, termín a způsob úhrady příspěvků za sdílené zprostředkování zaměstnání bude stanoven prováděcím právním předpisem. Jedná se tak o určitou duplicitu právní úpravy, a pokud mají být podmínky poskytování příspěvků kogentně stanoveny prováděcím právním předpisem, ztrácí smysl, aby tyto podmínky byly stanoveny i přímo v dohodě mezi agenturou práce a Úřadem práce. Jelikož však v rámci připomínkového řízení není k dispozici navrhované znění zmiňovaného prováděcího právního předpisu, není možné zcela jasně vyhodnotit, zda tento prováděcí předpis nestanoví určitý dispoziční prostor pro Úřad práce a agenturu práce, aby si podmínky poskytování příspěvků v mezích tohoto prováděcího předpisu upravily. V takovém případě by pak navrhované ustanovení bylo opodstatněné. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> Při přípravě konkrétní úpravy prováděcího předpisu bude nutné, aby takto stanovený systém vyplácení příspěvků odpovídal systému, který předpokládá navrhovaná právní úprava v zákoně o zaměstnanosti. To je i další důvod, proč je nutné, aby přijímání prováděcího právního předpisu prošlo řádným připomínkovým	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Ano, bude tam určitý prostor. Návrh novely vyhlášky č. 518/2004 Sb. projde klasickým legislativním procesem.
--	--	--	---

		řízením. Pokud by mělo být normativní vymezení výše, termínu a způsobu vyplacení příspěvků dostatečně určité, tak že nebude předpokládat další dohodu mezi agenturou práce a Úřadem práce, navrhujeme, aby ustanovení § 119a odst. 3 písm. i) bylo z novely zcela vypuštěno. d) Systém příspěvků za sdílené zprostředkování zaměstnání Z navrhované úpravy mj. vyplývá, že systém vyplacení příspěvků v souvislosti se sdíleným zprostředkováním zaměstnání by měl být nastaven tak, že příspěvek na sdílené zprostředkování zaměstnání a příspěvek za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou by měl být agentuře práce poskytnut dopředu za celou dobu sdíleného zprostředkování, a sice v případě příspěvku za umístění na základě odhadu počtu umístěných uchazečů dle dohody o sdíleném zprostředkování zaměstnání. V této souvislosti pak dává smysl navrhované ustanovení § 119a odst. 3 písm. j), kde je zakotven závazek agentury práce vrátet příspěvek v případě, že např. nedostojí svému závazku umístit dohodnutý počet uchazečů. Situace, kdyby agentura umístila vyšší počet uchazečů, než bylo dohodnuto, však zákonem již řešena není. V případě příspěvků za setrvání umístěného uchazeče o zaměstnání v pracovním poměru na dobu neurčitou po dobu nejméně 6 měsíců, pak rovněž není nic stanoveno a ten by se zřejmě vyplácel až po zjištění, zda byla podmínka pro jeho vyplacení splněna. Tento systém vyplacení, který využívá systém záloh a jejich vracení považujeme za nekoncepční, zejména v případě poskytování příspěvku za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou. Dopředu by měl být poskytován pouze příspěvek na sdílené zprostředkování zaměstnání a příspěvky za umístění uchazeče a příspěvek za jeho setrvání v pracovním poměru by měly být poskytovány vždy na základě prokázání skutečností, které jsou předpokladem pro vyplacení příspěvku. Dále APPS nevidí důvod, proč by mělo být vyplacení příspěvků za umístění uchazeče a příspěvek za jeho setrvání v pracovním poměru vázáno pouze na pracovní poměr na dobu neurčitou. I v případě zajištění pracovního poměru na dobu určitou dochází ke splnění účelu celého institutu sdíleného zprostředkování zaměstnání, a sice umístění uchazeče na pracovní trh. Obdobně pak nevidíme důvod, proč by za zprostředkování nemělo být	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Příspěvek za umístění uchazeče o zaměstnání bude vyplácen až na základě doložení pracovní smlouvy, nebude poskytován zálohově. Z návrhu novely zákona o zaměstnanosti nevyplývá, že by měl být poskytován předem. Jedná se o časově omezené přenesení zprostředkování zaměstnání z Úřadu práce na agentury práce, přičemž hlavním smyslem zprostředkování zaměstnání Úřadem práce je umístění uchazeče o zaměstnání do stabilního zaměstnání.
--	--	--	---

			považováno zaměstnání uchazeče přímo agenturou práce, za účelem dočasného přidělení k výkonu práce u uživatele. I v tomto případě by došlo ke splnění účelu celého institutu, tedy zapojení uchazeče do pracovního procesu. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> Na základě výše uvedených skutečností navrhuje, aby v § 119a byl odst. 2 nahrazen následujícím zněním: <i>„(2) O sdíleném zprostředkování zaměstnání uzavírá Úřad práce s agenturou práce písemnou dohodu, na jejímž základě může agentuře práce poskytnout</i> <i>a) příspěvek na sdílené zprostředkování zaměstnání,</i> <i>b) příspěvek za umístění uchazeče o zaměstnání, nebo</i> <i>c) příspěvek za setrvání umístěného uchazeče o zaměstnání v pracovním poměru po dobu nejméně 6 měsíců.</i> <i>Za zprostředkování zaměstnání se rovněž považuje, pokud agentura práce přijme do pracovněprávního vztahu uchazeče o zaměstnání, kterému zprostředkovává zaměstnání podle této dohody za účelem jeho dočasného přidělení k výkonu práce u uživatele.“</i> V této souvislosti dále navrhuje, aby došlo ke zrušení závazku agentury práce zprostředkovat zaměstnání danému počtu uchazečů (mimo výše uvedené, tento počet nelze dopředu přesně odhadovat), a tedy vypustit navrhované ustanovení § 119a odst. 3 písm. d). V této souvislosti navrhuje navrhované ustanovení § 119a odst. 3 písm. j) nahradit následujícím zněním: <i>„závazek agentury práce vrátit příspěvek dle § 119a odst. 2 písm. a) nebo jeho poměrnou část, pokud agentura práce nesplní závazky sjednané podle písm. b) až c), nebo pokud jí byl jejím zaviněním příspěvek poskytnut neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, lhůtu pro vrácení a podmínky vrácení tohoto příspěvku,“</i>	Kromě výše uvedeného odůvodnění se zde navíc jedná o opatření proti zneužívání této formy zprostředkování zaměstnání.
Nad rámec novely ZoZ	APPS	Z	<u>Navrhované změny zákona o zaměstnanosti ze strany APPS, které nejsou předmětem plánované novely</u> A) Povinnost zaměstnávat osoby se zdravotním postižením V § 81 zákona o zaměstnanosti je stanovena povinnost zaměstnavatelů s více než 25 zaměstnanci zaměstnávat podíl zaměstnanců se zdravotním postižením ve výši 4 %. V případě agentur práce se pro stanovení tohoto podílu započítávají i zaměstnanci, kteří jsou dočasně přidělení k výkonu práce u uživatele. Agentury práce však nemohou u tohoto typu zaměstnanců ovlivnit, zda by na danou pozici mohl být	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Navrhované řešení je nesystémové, navíc by vznikl problém s ochranou osobních údajů – zaměstnanec agentury práce by musel uživateli, který není jeho zaměstnavatelem, sdělovat, že je osobou se zdravotním postižením. Podle současné právní úpravy uživatel pro účely plnění povinného podílu pouze ví, že službu, kterou jim agentura práce poskytuje,

			umístněn zaměstnanec se zdravotním postižením a stanovení předpokladů na daného zaměstnance je plně na uživateli. Z tohoto důvodu nelze po agentuře práce spravedlivě požadovat, aby i za tento typ zaměstnanců měla poskytovat náhradní plnění ve smyslu § 81 odst. 2 písm. b) a c) zákona o zaměstnanosti. Z tohoto důvodu navrhuje aby, je tento druh zaměstnanců pro účely výpočtu povinného podílu zaměstnaných osob se zdravotním postižením započítával nikoliv agentuře práce, ale uživateli, který tyto zaměstnance fakticky využívá. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> Z výše uvedených důvodů navrhuje do ustanovení § 81 odst. 1 doplnit na konec další větu s následujícím zněním: <i>„Pro účely výpočtu dle tohoto odstavce se agenturní zaměstnanci dočasně přidělení k výkonu práce u uživatele považují za zaměstnance uživatele, nikoliv za zaměstnance agentury práce.“.</i> B) Informační povinnost zaměstnavatele V § 87 zákona o zaměstnanosti je stanovena povinnost zaměstnavatele informovat příslušný úřad práce o nástupu do zaměstnání stanovených cizinců a to nejpozději v den jejich nástupu do zaměstnání. Veškeré ostatní informační povinnosti v souvislosti s těmito cizinci je zaměstnavatel povinen splnit do 10 kalendářních dnů od rozhodné události. Důvodem existence výše uvedených informačních povinností zaměstnavatele v souvislosti se zaměstnáváním cizinců je zejména získání statistických podkladů o přístupu cizinců k pracovnímu trhu České republiky a není tedy důvod, aby v případě ohlašování jejich nástupu do zaměstnání byla stanovena byla rovněž stanovena lhůta k provedení takového ohlášení v délce 10 kalendářních dnů. Takováto lhůta by zaměstnavatelům ulehčila administrativní zátěž spojenou s přijímáním cizinců do pracovního poměru a rovněž by došlo k omezení správních řízení, jejichž předmětem je projednání pozdního ohlášení nástupu cizince do zaměstnání, které je v řádech jednotek kalendářních dnů. <u>NAVRHOVANÉ ŘEŠENÍ:</u> Z výše uvedených důvodů navrhuje do plánované novely doplnit v části první článku I. bod 39a, s následujícím zněním: <i>„V § 87 odst. 1 větě první se slova „v den“ nahrazují slovy „do 10 kalendářních dnů ode dne“.“</i>	zabezpečují zaměstnanci se zdravotním postižením, ale kteří z nich to konkrétně jsou, už vědět nemusí a ani nemá. Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Povinnost oznamovat nástup zaměstnance v den nástupu je opatřením proti nelegální práci.
K § 81	BIS (Bezpečnostní)	Z	Navrhujeme na konci § 81 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, doplnit větu „Tato povinnost nevzniká, je-li	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Možnost plnit povinný podíl osob se

	informační služba)		zaměstnavatelem Česká republika a práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů vykonává zpravodajská služba.“. Tato připomínka je zásadní. Odůvodnění: Návrh předpokládá a účinností od 1. ledna 2013 zrušení možnosti plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním omezením odběrem výrobků nebo služeb nebo zadáváním zakázek zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50 % osob se zdravotním postižením (bod 36 návrhu). Dále předpokládá zrušení omezení organizačních složek státu a zaměstnavatelů zřízených státem plnit povinný podíl odvodem do státního rozpočtu (bod 37). V případě nenaplnění povinného podílu by tak Bezpečnostní informační službě vznikla povinnost odvádět do státního rozpočtu částku vypočtenou v závislosti na míře nenaplnění povinného podílu. To považujeme za nepodložené, protože zpravodajské služby jsou organizace se specifickou náplní činnosti, což se projevuje ve specifickém způsobu výběru a přijímání zaměstnanců a též ve zvýšených nárocích kladených nejen na příslušníky, ale i na zaměstnance. Z důvodu těchto nároků je možnost zaměstnat osoby se zdravotním postižením výrazně omezena.	zdravotním postižením odebrání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění.
K Důvodové zprávě	MO (Ministerstvo obrany)	Z	V předloženém návrhu, v obecné části důvodové zprávy, není vyhodnocen soulad navrhovaného řešení s ústavním pořádkem postupem stanoveným v čl. 9 odst. 2 písm. d) způsobem stanoveným v čl. 4 odst. 3 Legislativních pravidel vlády. V tomto směru požadujeme materiál dopracovat. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 25	Moravskoslezský kraj	Z	1. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K části první, čl. I bod 25 Navrhujeme zachování stávajícího písmene c) v § 67 odst. 2. <u>Odůvodnění:</u> <i>Přímé důsledky přijetí nové právní úpravy:</i> - <i>masivní propouštění osob, které jsou podle stávající právní úpravy OZZ,</i> - <i>zatížení státního rozpočtu sociálními dávkami pro tyto propuštěné osoby,</i> - <i>ztráta příjmů státního rozpočtu z příjmů a daňových odvodů těchto osob; může se dotknout až 70 000 osob; například v rámci 1 provozovatele chráněné pracovní dílny to bude v reálu znamenat propuštění cca 70 % zaměstnanců (zdroj: Moravskoslezský kraj),</i>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, transformuje se do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 ZoZ rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě po dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.

		- změnou kategorie OZZ přestanou být společnosti (subjekty) zaměstnavateli s více než 50 % OZP a ztratí nároky na státní příspěvek, - OZZ se neuplatní na běžném trhu práce, kdy tyto osoby potřebují specifický režim a podmínky, a může dojít k prohloubení jejich chudoby a k jejich sociální segregaci. Navrhovanou právní úpravou dojde ke zrušení kategorie osob zdravotně znevýhodněných, tj. osob spadajících podle současné právní úpravy do okruhu fyzických osob se zdravotním postižením, kterým se poskytuje zvýšená ochrana na trhu práce. Zaměstnáváním osob zdravotně znevýhodněných dosud řešili zaměstnavatelé plnění povinného podílu a v některých případech to byl také jediný důvod, proč tyto osoby zaměstnávaly. Zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných bude docházet ze strany zaměstnavatelů k rušení pracovních míst vyhrazených pro tyto osoby. Nelze předpokládat, že zaměstnavatelé budou podle nové právní úpravy plnit povinný podíl zaměstnáváním lidí invalidních, kdy k obměně pracovníků ve smyslu zvýšení pracovníků s vyšším postižením, bude nutné současně navýšit počet asistentů k těmto zaměstnancům, což si vyžádá zvýšené finanční náklady. Na zaměstnavatele tak nebude novou právní úpravou vytvářen tlak osoby se zdravotním postižením zaměstnávat, resp. vytvářet pro ně nová pracovní místa, a naopak budou plnit povinný podíl toliko odvody, což je zcela proti smyslu nové právní úpravy podporovat zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Pokud jde o možnost čerpání příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, bude zrušení kategorie osob zdravotně znevýhodněných pro většinu zaměstnavatelů zaměstnávajících nyní přes 50 % osob zdravotně postižených znamenat, že na tento příspěvek nedosáhnou v důsledku nesplnění zákonem stanovené hranice 50 % osob zdravotně postižených z celkového počtu všech zaměstnanců, což u poctivých zaměstnavatelů bude značně limitní. V důsledku přijetí nové právní úpravy pak také zaměstnavatel bude zvažovat, zda osoby zdravotně postižené vůbec zaměstnávat. Osoby zdravotně znevýhodněné dnes tvoří většinu zaměstnanců chráněných pracovních dílen a chráněných pracovních míst a jejich pracovní výkon je zpravidla vyšší než u ostatních osob zdravotně postižených. Bez těchto osob si lze nyní plnění zakázek a výroby jen	
--	--	--	--

			těžko představit, kdy v některých případech bude nemožné zajistit zakázky jen osobami s vyšším zdravotním postižením. Argumentem pro zachování stávající právní úpravy je také to, že OZZ mají přece jen těžší uplatnění na trhu práce než ti, kteří jsou zdraví.	
K bodu 31	Moravskoslezský kraj	Z	2. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K části první, čl. I bod 31 Navrhujeme zachování stávající právní úpravy <i>Odůvodnění:</i> Návrh si klade za cíl větší podporu osob se zdravotním postižením. Pokud dojde k přijetí ostatních návrhů omezujících finanční podporu zaměstnávání osob zdravotně postižených (zrušení OZZ, vyloučení souběhu příspěvků, zrušení odběru výrobků a služeb), a fakticky by tak mělo dojít k navýšení státního rozpočtu, není důvod ke snížení příspěvku na podporu osob se zdravotním postižením, příp. ke zprísňení podmínek poskytování příspěvku. Naopak by bylo možné spíše uvažovat o zvýšení finanční podpory, zejména s ohledem na skutečnost, že zaměstnávání osob s těžším zdravotním postižením, při zrušení OZZ, je spojeno s vyššími finančními náklady.	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Finanční podpora nebude snížena, jen bude zaveden princip spoluúčasti zaměstnavatele na vynaložených mzdových nákladech a příspěvek bude za určitých podmínek navýšen maximálně o 4 000 Kč měsíčně na úhradu prokázaných dalších nákladů.
K bodu 33	Moravskoslezský kraj	Z	3. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K části první, čl. I bod 33 Navrhujeme zachovat stávající právní úpravu <i>Odůvodnění:</i> Vyloučení možného souběhu příspěvku na podporu osob se zdravotním postižením s příspěvkem na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa bude pro zaměstnavatele znamenat výrazné snížení finančních prostředků, kdy zaměstnavatelé již dnes bojují se značným podfinancováním. Možnost využít jen jednoho z prostředků financování je nedostatečná, zvláště když se ruší kategorie OZZ a požaduje se zaměstnávat osoby s těžším zdravotním postižením. Při současném zrušení možnosti plnění povinného podílu odběrem výrobků nebo služeb bude schopnost zaměstnavatelů obstat na trhu ještě mnohem těžší.	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Finanční podpora nebude snížena, jen bude zaveden principi spoluúčasti zaměstnavatele na vynaložených mzdových nákladech a příspěvek bude za určitých podmínek navýšen maximálně o 4 000 Kč měsíčně na úhradu prokázaných dalších nákladů.

K bodu 36	Moravskoslezský kraj	Z	4. ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKA K části první, čl. I bod 36 Nesouhlasíme se zrušením možnosti zaměstnavatele plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odběrem výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům nebo odebíráním výrobků nebo služeb chráněných pracovních dílen provozovaných občanským sdružením, státem registrovanou církví nebo náboženskou společností, nebo právnickou osobou evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností nebo obecně prospěšnou společností, nebo zadáváním zakázek těmto subjektům anebo odebíráním výrobků nebo služeb od osob se zdravotním postižením, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nezaměstnávají žádné zaměstnance, nebo zadáváním zakázek těmto osobám. <u>Odůvodnění:</u> Tato možnost představuje přímý tok finančních prostředků do subjektů zaměstnávajících osoby zdravotně postižené, směřuje k vytváření a udržení pracovních míst a umožňuje poměrně nezávislé fungování těchto subjektů na prostředcích ze státního rozpočtu. Obdobné způsoby legislativní podpory lze nalézt i v jiných zemích EU. Zrušení plnění povinného podílu odběrem výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením: - je v rozporu s Úmluvou o právech osob se zdravotním postižením a praxí EU, stejně tak i prioritami národní sociální politiky, která se opírá např. o Národní plán vytváření rovných příležitostí pro občany se zdravotním postižením nebo Střednědobou koncepcí státní politiky vůči občanům se zdravotním postižením, - ve svém důsledku způsobí omezení poptávky po výrobcích a službách těchto zaměstnavatelů, kteří nejsou tak konkurenceschopní jako běžné společnosti, a současně se zvýší závislost těchto subjektů na dotacích. Odstranění současného zneužívání lze provést účinnou kontrolou na místě a dále zrušením podpory práce doma (práce doma je obtížně kontrolovatelná a je nejvíce zneužívána); také je potřeba lépe a účinněji definovat, co lze považovat za výrobek či službu chráněné dílny.	Připomínce se vyhovuje. Plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb.
-----------	----------------------	---	--	--

			Domníváme se, že možnost zaměstnavatele plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odběrem výrobků nebo služeb je, i přes předkladatelem popisovanou praxi, kterou však nelze pojímat paušálně, významným nástrojem pro podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením a měl by zůstat zachován.	
Obecně	MV (Ministerstvo vnitra)	Z	<u>Obecná připomínka</u> Navrženým zákonem se novelizuje zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů. Pozdějšími předpisy jsou míněny i některé blíže nespecifikované zákony, které v době konání meziresortního připomínkového řízení nebyly vyhlášeny ve Sbírce zákonů. Bez předkladatelem připraveného jednoznačného konsolidovaného znění s vyznačením navrhovaných změn nelze návrh odpovědně posoudit a kvalitně zpracovat připomínky, neboť není jasné, jaký text má vlastně být novelizován. Ohrazujeme se tedy proti tomuto postupu a navrhuje, aby po projednání příslušných předchozích novel zákona o zaměstnanosti v Parlamentu bylo uspořádáno nové připomínkové řízení tak, aby tato novela mohla být odpovědně posouzena. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce se vyhovuje, platné znění s vyznačením navrhovaných změn doplněno.
K bodům 26., 27., 29 a 30	MV	Z	K čl. I, bod 26., 27., 29. a 30. Zásadně nesouhlasíme se zrušením chráněných dílen. Podle našeho názoru tento institut pomáhá vytvářet pracovní místa pro osoby se zdravotním postižením, a tím i snižuje výdaje státu na vyplácení jiných dávek těmto osobám. Vedle toho se jedná i o začlenění těchto osob do běžného života, což považujeme z hlediska celospolečenského za nejdůležitější. Chráněná dílna získává snáze zakázky, zejména za stávající právní úpravy [viz § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti], čímž i poskytuje lepší uplatnění osobám se zdravotním postižením na trhu práce. Požadujeme tedy ponechat ustanovení § 72 odst. 2 písm. b), nadpis § 75, ustanovení § 75 odst. 5, § 76 a § 77 odst. 1 v původním znění.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením. Chráněné pracovní dílny se neruší, ale místa v chráněných pracovních dílnách se transformují na chráněná pracovní místa.

			Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	
K bodu 36	MV	Z	K čl. I, bod 36. V souvislosti s výše uvedenou připomínkou nelze souhlasit ani se zrušením ustanovení § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti. „Přefakturaci“ výrobků (viz důvodovou zprávu k bodu 37) je nutné zamezit jinak, např. tak, že taková činnost bude naplňovat skutkovou podstatu správního deliktu. Za nesprávnou považujeme cestu, kdy se proto, že je zneužíván zákon, postihne část populace, která je navíc velmi zranitelná, tedy osoby se zdravotním postižením. Těm se totiž jistě ztíží uplatnění na trhu práce – tedy v tomto případě se zruší chráněné dílny a dále se odebere organizacím možnost plnění podílu zaměstnávaných osob se zdravotním postižením náhradním plněním – tedy odebíráním výrobků nebo služeb nebo zadáváním zakázek zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50 % osob se zdravotním postižením. Zrušení tohoto ustanovení podle našeho názoru nepomůže ani osobám se zdravotním postižením, ani organizacím, které doposud mohly plnit povinný podíl náhradním způsobem (a tudíž pomáhaly chráněným dílnám a ještě za vynaložené prostředky obdržely plnění, což je pro ně jistě přijatelnější, nežli prostý odvod do státního rozpočtu). V této souvislosti je nutné si uvědomit, že ve veřejné sféře, kde jsou kráceny finanční prostředky na platy, jsou pracovní místa rušena, čímž je i do značné míry omezena možnost vytvářet pracovní místa pro osoby se zdravotním postižením. Požadujeme tedy znění § 81 odst. 2 ponechat v původním znění. V souvislosti s tím požadujeme ponechat i § 82 odst. 1 písm. c) v původním znění. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce se částečně vyhovuje – vysvětleno. Plnění povinného podílu zaměstnávaných osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb.
K bodu 45	MV	Z	K čl. I, bod 45. 1. Nesouhlasíme s navrhovaným § 119a odst. 2, podle kterého je možno přenést zprostředkování zaměstnání z Úřadu práce na agenturu práce. Není jasné, z jakého důvodu by k takovému přenosu mělo dojít a jaké jsou výhody takového řešení. Domníváme se, že zprostředkování zaměstnání je jednou ze základních činností Úřadu práce, nemělo by proto být svěřováno jinému subjektu. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce nelze vyhovět – vysvětleno. Převedení sjednaného počtu uchazečů o zaměstnání do péče agentury práce uvolní Úřadu práce prostor pro zprostředkování zaměstnání dalších uchazečům o zaměstnání.
K bodu 45	MV	Z	2. V navrhovaném znění § 119a odst. 3 jsou uvedeny náležitosti, které má obsahovat dohoda o sdílení zprostředkování zaměstnání uzavíraná s agenturou práce. Upozorňujeme, že	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Na stejném principu jsou v ZoZ postaveny všechny dohody uzavírané Úřadem práce se

			v ustanovení § 119a odst. 3 písm. f) a j) jsou stanoveny povinnosti agentury, které by podle našeho názoru proto měly být upraveny a zakotveny přímo zákonem, a ne jako smluvní závazek v uzavírané dohodě. Domníváme se rovněž, že náležitost obsaženou v písm. a) není nutné v tomto zákoně přímo uvádět. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	zaměstnavateli.
K bodu 59	MV	Z	K čl. I bodu 59. Považujeme za ústavně problematické, aby byla zakládána domněnka odpovědnosti fyzické či právnické osoby za umožnění výkonu nelegální práce. S ohledem na fakt, že jde o oblast trestání, byť správního, musí být vina prokázána správním orgánem a pouze tento musí být nositelem důkazního břemene. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce se částečně vyhovuje. Text bude upraven na základě připomínky Nejvyššího správního soudu.
K bodu 64	MV	Z	K čl. I, bod 64. 1. Z textu § 147d odst. 2 ani z důvodové zprávy není jasné, zda je pojmem „jednotný aplikační program automatizovaného zpracování údajů“ míněn ucelený informační systém nebo něco jiného (např. osamocený počítačový program nebo internetová programová aplikace). Ustanovení požadujeme vysvětlit a náležitě přeformulovat. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce se částečně vyhovuje – vysvětleno. Jedná se o jednotnou právní úpravu ve všech zákonech souvisejících s první etapou Sociální reformy a jedná se o ucelený informační systém – bude doplněno do důvodové zprávy.
K bodu 64	MV	Z	2. V odstavci 3 požadujeme nahradit slovo „uložení“ (první výskyt) slovem „uchování“ a slovo „uložení“ (druhý výskyt) nahradit slovem „zápisu“. Větu druhou požadujeme vypustit pro nadbytečnost. Stávající formulaci považujeme za nedostatečně výstižnou a terminologicky nesprávnou. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 64	MV	Z	3. Pojem písemnost (odstavec 3) požadujeme nahradit pojmem dokument. Přijetím zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, došlo ke změně legislativní praxe a dosud používaný pojem písemnost byl nahrazen pojmem dokument, který lépe vystihuje skutečnost, že informace lze zaznamenávat i bez užití materiálních nosičů. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 64	MV	Z	4. Slova „jednotný informační systém“ v odstavci 4, která jsou příliš neurčitá, požadujeme nahradit slovy „jednotný informační systém práce a sociálních věcí“. Tuto připomínku považuje ministerstvo za zásadní.	Připomínce se vyhovuje.

K bodu 25 § 67 odst. 2	HK ČR (Hospodářská komora ČR)	Z	1. Připomínka k bodu 25, k ustanovení § 67 odst. 2 Navrhujeme doplnit nové písmeno c): „c) rozhodnutím krajské pobočky Úřadu práce uznán zdravotně znevýhodněnými“. <u>Odůvodnění:</u> V minulém období došlo k přehodnocení zdravotní způsobilosti u osob pobírajících invalidní důchod. Tyto osoby byly ve značné míře přesunuty ze skupiny invalidity I. stupně do kategorie osob se zdravotním znevýhodněním a byl jim odebrán invalidní důchod. Nyní by měly přijít i o zvýšenou ochranu na trhu práce. Současně je tato skupina silně ohrožena následným propouštěním zaměstnavatelů, kteří zaměstnávají více jak 50 % osob se zdravotním postižením. Důvodem je nemožnost tyto pracovníky, kterým byl zrušen příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, zahrnout v přepočteném stavu do skupiny osob se zdravotním postižením. Ostatní zaměstnavatelé si taktéž tuto skupinu osob nebudou moci uplatnit v povinném podílu zaměstnanců se zdravotním postižením. S ohledem na poskytování příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, je tento příspěvek poskytován na náhradu skutečně vynaložených mzdových prostředků a ne, jak je mylně uvedeno v důvodové zprávě, na „zvláštní úpravu pracovních podmínek nebo pracoviště“. Tyto osoby se zdravotním znevýhodněním nedosahují často srovnatelných pracovních výkonů jako osoby bez zdravotního omezení, a proto je tento příspěvek jejich zaměstnavatelům poskytován. V případě neposkytnutí tohoto příspěvku ztratí zaměstnavatelé zájem tuto skupinu osob zaměstnávat.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, transformuje se do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost tohoto ustanovení se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.
K bodu 25 § 67 odst. 3	HK ČR	Z	2. Připomínka k bodu 25, k ustanovení § 67 odst. 3 Navrhujeme dotčené ustanovení upravit následovně: „(3) Skutečnost, že je osobou se zdravotním postižením podle odstavce 2, dokládá fyzická osoba stejnopisem posudku orgánu sociálního zabezpečení. Skutečnost, že je osobou se zdravotním postižením podle odstavce 2 písm. c), dokládá fyzická osoba rozhodnutím krajské	Viz odůvodnění výše.

			pobočky Úřadu práce“. <u>Odůvodnění:</u> Vztahuje se k výše uvedené připomínce.	
K bodu 31	HK ČR	Z	3. Připomínka k bodu 31, k ustanovení § 78 odst. 2 Navrhujeme ponechat stávající znění. <u>Odůvodnění:</u> Již v současné době jsou podmínky pro zaměstnávání zdravotně postižených lidí na hranici přípustného zatížení a jakákoliv rozhodnutí směrem ke snižování podpory by mohla být likvidační. Navrhujeme tedy ponechat stávající příspěvek ve výši 8 000,- Kč. Doporučujeme neupravovat výhody, ale zajistit kontrolní prostředky tak, aby stát nebyl obírán na finančních prostředcích nemorálními praktikami. Jakékoliv úpravy zaměřené směrem dolů budou pro poctivé zaměstnavatele zdravotně postižených lidí likvidační, což by se mohlo negativně promítnout ve zvýšené nezaměstnanosti.	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K bodu 35	HK ČR	Z	4. Připomínka k bodu 35, k ustanovení § 80 písm. c) Navrhujeme dotčené ustanovení vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Vztahuje se k doplnění písm. c) v § 67 odst. 2.	Viz stanovisko k připomínce č. 1.
K bodu 36	HK ČR	Z	5. Připomínka k bodu č. 36, k ustanovení § 81 odst. 2 Navrhujeme ponechat stávající znění. <u>Odůvodnění:</u> Zrušením možnosti plnit povinný podíl zaměstnáváných osob se zdravotním postižením a odebírat výrobky nebo služby od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením, dojde nepochybně k nárůstu finanční zátěže těchto zaměstnavatelů o odvod do státního rozpočtu, neboť mnoho firem nemá z provozních důvodů možnost osoby se zdravotním postižením zaměstnávat. Firmám pracovní pozice (vrátnice, úklid, pomocné síly), kde měly možnost zaměstnávat takto postižené osoby, byly dávno zrušeny a tyto služby jsou nyní odebírány především od firem zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením. Návrat k zaměstnávání vlastních pracovníků na těchto pozicích nepřiměřeně zatíží firmy nejen o vyšší mzdové náklady, ale i o náklady na jejich vyškolení, řízení a následnou kontrolu. Problém dosavadního zneužívání § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti spočívá ve špatné konstrukci možnosti naplnění povinného podílu, jak je stanoveno ve vyhlášce č. 518/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, konkrétně v § 18	Připomínce se vyhovuje. Plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb

		odst. 1, který je postaven pouze na celkovém objemu plateb, uskutečněných za výrobky, služby nebo zakázky, které zaměstnavatel odebral od jednotlivých právnických nebo fyzických osob uvedených v § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti, a jediným omezením je průměrný přepočtený počet osob zaměstnanců dodavatele, kteří jsou osobami se zdravotním postižením. Praxe je potom taková, že náhradní plnění je poskytováno v rámci prodeje zboží a služeb jedním dodavatelem několika firmám a několikrát si tyto firmy naplňují svůj povinný podíl tímto průměrným přepočtem postižených osob zaměstnanců toho stejného dodavatele. V extrémních případech tak jde ve skutečnosti pouze o přefakturace zboží nebo služeb, na jejichž produkci se žádné osoby se zdravotním postižením nepodílely. Řešením tohoto problému bez nutnosti zrušit možnost náhradního plnění (a tím omezení uplatnění zaměstnavatelů, zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením na trhu) by byla úprava vyhlášky č. 518/2004 Sb., kterou se provádí zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, konkrétně § 18 odst. 1, zavedením možnosti naplnění povinného podílu pouze na základě doloženého potvrzení o poskytnutém náhradním plnění, které by vydal pro konkrétního odběratele dodavatel těchto výrobků nebo služeb, který bude splňovat podmínky § 81 odst. 2 písm. b) zákona o zaměstnanosti. Toto potvrzení by obsahovalo: • název dodavatele výrobků nebo služeb, • IČ dodavatele výrobků nebo služeb, • název odběratele výrobků nebo služeb, • IČ odběratele výrobků nebo služeb, ČR • celkový objem přijatých plateb dodavatelem od odběratele, • přepočtený počet osob dodaných dodavatelem odběrateli, které jsou osobami se zdravotním postižením, a které si odběratel může zahrnout do svého povinného podílu zaměstnávání takovýchto osob. Metodika výpočtu počtu osob se zdravotním postižením, kterou si může odběratel započítat do svého povinného podílu, by byla stejná jako doposud, s tím rozdílem, že výpočet by provedl dodavatel náhradního plnění před vydáním potvrzení. Dodavatel by nesměl za kalendářní rok v celkovém součtu vydat potvrzení na více osob, než byl jeho průměrný přepočtený počet osob zaměstnanců, kteří jsou	
--	--	--	--

			osobami se zdravotním postižením. Jednotlivá potvrzení by dodavatelé vystavovali na žádost odběratelů po jednotlivých čtvrtletích a evidenci by vedli za kalendářní rok. Tuto evidenci by následně zasílali na příslušné krajské pobočky Úřadu práce (nebo jiný orgán Ministerstva práce a sociálních věcí). Zvýšená administrativní zátěž zaměstnavatelů i poboček Úřadu práce díky jednoduchosti potvrzení by nebyla významná.	
K bodu 36	AV ČR	Z	Zásadní připomínka K bodu 36 – ruší § 81 odst. 2 písm. b) – tímto bodem se ruší možnost zaměstnavatelů plnit povinnost zaměstnávat osoby se zdravotním postižením více výši 4% podílu těchto osob na celkovém počtu zaměstnanců zaměstnavatele odebráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním pojištěním, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům nebo odebráním výrobků nebo služeb chráněných pracovních dílen Novela zákona zachovává pouze možnosti pod bodem a) tj. zaměstnávání osob se zdravotním postižením v pracovním poměru a bodem c) tj. odvodem do státního rozpočtu. <u>Komentář:</u> Zrušení možnosti pod bodem b) považujeme za problém, zejména proto, že pracoviště AV ČR jako veřejné výzkumné instituce (V. v. i.) mají specifickou strukturu zaměstnanců. Zaměstnávají převážně vysokoškolsky vzdělané pracovníky, absolventy magisterských a doktorských studijních programů. Místa těchto VŠ pracovníků výzkumných útvarů jsou podle zákona o Akademii věd ČR obsazovány na základě výběrových řízení. V mnoha ústavech tyto zaměstnanci pracují ve velice náročném pracovním prostředí z pohledu bezpečnosti a ochrany zdraví (jaderná fyzika, ...). S ohledem na náročné požadavky na zaměstnance pracovišť AV ČR (jak z pohledu požadavků na vzdělání, tak i pracovního prostředí) mohou mít v.v.i. problém s plněním povinného podílu osob se zdravotním postižením a s ohledem na snižující se prostředky ze SR i problém s plněním této povinnosti odvodem do státního rozpočtu. Uvedené zdůvodnění, že firmy v současnosti tuto skutečnost zneužívají a že pouze přefakturovávají zboží mezi sebou a osoby se zdravotním postižením je vlastně nevyrábějí, je dle našeho názoru nedostatečný. Je potřeba, aby Státní úřad inspekce práce prováděl v těchto firmách důsledné kontroly a neodnášeli to zaměstnavatelé, kteří v dobré víře odebírají od těchto firem výrobky, aby splnili svoji povinnost dle § 81 zákona o zaměstnanosti. Pozitivním řešením by byla existence	Připomínce se vyhovuje. Plnění povinného podílu zaměstnávaných osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb.

			seznamu na stránkách MPSV, kde byly uveřejněny prověření instituce, které splňují podmínky dle § 81.	
Obecně	Liberecký kraj	Z	Odmitáme zrušení možnosti započítávání náhradního plnění jako náhrady za nezaměstnávání určeného procenta zdravotně postižených zaměstnanců § 81 zákona. Navrhované zrušení by bylo pro zaměstnavatele (včetně těch v oblasti veřejné správy) značně nevýhodné a zvyšovalo by to výdaje zaměstnavatelů.	Připomínce se vyhovuje. Plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením se neruší, tato forma zůstává zachována s tím, že se omezuje možný objem poskytovaných výrobků nebo služeb
Obecně	Jihočeský kraj	Z	Navrhované novely zákona nejsou vypracovány tak, aby bylo možné jejich schválení a uvedení v platnost. Obsahují řadu chyb, nepřesností a rovněž nevycházejí ze správných podkladů. Jejich přijetí by mělo vážný dopad na zajištění poskytování sociálních služeb v rámci České republiky a rovněž na zajištění občanů sociálními dávkami. Proto je musím za Jihočeský kraj jako celek odmítnout. Jsme si zároveň vědomi toho, že změny v této oblasti jsou nutné a nelze je odkládat. Jsme připraveni na těchto krocích intenzivně spolupracovat. Přijetí Vámi navrhovaných zákonů v této podobě však tuto systémovou změnu neumožňuje.	Připomínce nelze vyhovět, a to vzhledem k Plánu legislativních prací na rok 2011 a návrhům více novel zákona o zaměstnanosti, které jsou v legislativním procesu na základě zadání věcných útvarů MPSV.
K § 76	Jihočeský kraj	Z	Zásadní připomínky: § 76 Nesouhlasíme se zrušením chráněných dílen z důvodu snížení počtu pracovních míst pro osoby se zdravotním postižením. Proto navrhujeme zvýšit podíl kontroly chráněných dílen tak, aby v této oblasti nedocházelo ke zneužívání statutu tohoto způsobu zaměstnávání osob se zdravotním postižením.	Připomínce nelze vyhovět -vysvětleno. Ke snížení počtu pracovních míst nedojde, pracovní místa v chráněných pracovních dílnách budou považována za chráněná pracovní místa. V chráněných pracovních dílnách většinou nedochází ke zneužívání zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Návrh na jejich transformaci do chráněných pracovních míst znamená sjednocení a zjednodušení ve své podstatě duplicitní právní úpravy.
K § 81	Jihočeský kraj	Z	§ 81, odst. 2, písm. b) Nesouhlasíme se zrušením možnosti plnění povinného podílu odběrem výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením, protože tato změna povede k existenčním problémům u zaměstnavatelů, kterým toto „náhradní plnění“ generuje významný zdroj financování. Doporučujeme opět spíše důsledné zaměření kontrol celého systému chráněných dílen, tj. zaměstnávání osob se zdravotním postižením a jejich podíl na službách i výrobcích, určených k poskytování náhradního plnění.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebrání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění.
Obecně	SMOČR	Z	Připomínky Svazu měst a obcí ČR k Sociální reformě I	Připomínce nelze vyhovět – cíle a zaměření

	(Svaz měst a obcí ČR)		Každá reforma určité oblasti veřejné správy by měla následovat po zevrubné věcné analýze dané problematiky. V případě předkládané Sociální reformy I k tomuto zásadnímu kroku prakticky vůbec nedošlo a teprve až po jejím spuštění se budou mapovat její výsledky, které měly být zkoumány předem. Přitom tato reforma zásadním způsobem (a mnohdy nevratně) ovlivní životy klientů a postavení územní samosprávy. Věcný návrh sociální reformy měl být předkládán jako ucelená koncepce. Sociální reforma I mění pouze určitý výsek sociální oblasti, na kterou zřejmě bude navazovat Sociální reforma II či dokonce Sociální reforma III. Všem aktérům sociální oblasti by usnadnilo pozici, pokud by dopředu věděli, kam vlastně sociální reforma míří. Bez této znalosti nezbyvá Svazu měst a obcí České republiky nic jiného, než tuto první část sociální reformy zcela odmítnout. 1) Sociální reforma I a přenesená působnost obcí Navrhovaná Sociální reforma I znamená přesun stávajících kompetencí v oblasti výplaty nepojistných sociálních dávek. Od účinnosti změnových zákonů přechází výplata zmíněných dávek z obcí na Úřad práce ČR. Nejde jen o prostou výplatu dávek, spolu s přechodem této kompetence nebudou města a obce ČR dále provádět tu část sociální práce, která výplatu jednotlivých dávek doprovází. Tento druh sociální práce bude v souladu s návrhem reformy provádět Úřad práce ČR. Je iluzorní se domnívat, že by města a obce ČR mohly přeci jen vykonávat sociální práci spojenou s výplatou dávek i bez příslušných kompetencí, které dnes podle jednotlivých zákonů mají, např. vstup do obydlí. Příslušnou sociální práci může v oblasti výplaty nepojistných dávek vykonávat jen ten, kdo je vyplácí. Nechápeme, proč by dané kompetence měl vykonávat Úřad práce ČR, a proč by měl být narušen funkční systém provázání výplaty jednotlivých dávek se sociální prací. Dodáváme, že např. v oblasti hmotné nouze (dříve sociální potřebnost) je tento systém budován již dvacet let a vykazuje nemalé úspěchy. Na obecních úřadech je dávkový specialista často sociálním pracovníkem, a nebo s ním přinejmenším úzce spolupracuje; obě činnosti nelze oddělovat. Klienty je tato provázanost, kterou obecní úřady garantují, chápána pozitivně a jsou na ni již řadu let zvyklí. Přejde-li výše uvedená	sociální reformy vycházejí z programového prohlášení vlády.
--	-----------------------	--	---	---

		kompetence opravdu na Úřad práce ČR, nevytratí se z obcí sociální práce jako celek. Z obecních úřadů však zmizí její převážná část, bohužel ta nejfunkčnější, kterou bude vykonávat státní instituce. Návrh neobsahuje ani ty nejmenší garance, že Úřad práce ČR bude s obecními úřady spolupracovat, obce tak nebudou mít na sociální práci Úřadu práce ČR žádný vliv. Svaz požaduje, aby budoucí návrhy obsahovaly povinnost Úřadu práce ČR spolupracovat s obcemi. Nejde jen o „logo“ či „značku“, pod kterou bude přenesená působnost v oblasti nepojistných dávek vykonávána. Rozhodnutím o přechodu kompetenci ztrácejí města a obce ČR podstatnou část své nejvlastnější úlohy, která obcím jako úrovni občanovi nejbližší náleží. Obcím zůstanou v přenesené působnosti zachovány kompetence podle ustanovení § 91 odst. 6 a § 92 zákona č. 106/2008 Sb., o sociálních službách; vydávání receptů a žádanek na omamné a psychotropní látky podle zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách; ustanovení o zvláštním příjemci dávky důchodového zabezpečení podle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení; vydávání doporučení k uzavírání smluv o nájmu bytu zvláštního určení podle zákona č. 102/1992; výkon funkce opatrovníka nezletilé osoby – žadatele o udělení mezinárodní ochrany podle zákona č. 325/1999 Sb., zákon o azylu; výkon sociálně právní ochrany dětí podle zákona č. 359/1999 Sb. a č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na územní české republiky; ověřování počtu a náležitosti sběracích listin, přijímání oznámení týkající se pokladniček (veřejné sbírky) podle zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách; agenda národnostních menšin podle zákona č. 273/2001 Sb., o právech příslušníků národnostních menšin. V přenesené působnosti obce dále vykonávají funkci opatrovníka zletilých fyzických osob, u kterých nemůže soud zajistit pro tento účel osobu blízkou, tzv. „veřejné opatrovnictví“ podle občanského zákoníku. Dle ustanovení § 22 odst. 2 zákona č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, se obec v samostatné působnosti podílí na realizaci protidrogové politiky na svém území, spolupracuje se státními orgány, s orgány kraje a s poskytovateli služeb v oblasti protidrogové politiky, v případě potřeby zřizuje za účelem koordinace	
--	--	---	--

			protidrogové politiky na svém území funkci místního protidrogového koordinátora. V rámci přenesené působnosti na toto velmi úzce navazuje kontrola dodržování ustanovení tohoto zákona a dalších předpisů týkajících se ochrany před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami. Obec činí opatření k odstranění zjištěných nedostatků a vyvozuje důsledky, zejména ukládá sankce. Všechny výše uvedené činnosti úzce souvisí s prováděním sociální práce, která má svá specifika ve vztahu ke konkrétní cílové skupině klientů. V žádném případě není žádoucí, aby jedna oblast sociální práce byla odtržena od druhé. Ve výše uvedených oblastech je sice rovněž možné vykonávat určitý druh sociální práce, avšak kromě agendy sociálně právní ochrany dětí se jedná v porovnání se sociální prací spojenou s výplatou nepojistných dávek vlastně o marginálnosti. Navíc má sociálně právní ochrana dětí přejít podle MPSV v následujících letech rovněž na Úřad práce ČR, a tak zůstane z přenesené kompetence v sociální oblasti pouze torzo.	
Obecně	SMOČR	Z	2) Delimitace zaměstnanců obecních úřadů Podle návrhu Sociální reformy I nebude docházet k automatickému převodu všech zaměstnanců územních samosprávných celků. Rámcově stanovený postup v návrhu zákona pro řešení otázek delimitace nezaručuje územní samosprávě stejné postavení jako státu. V tomto ohledu je návrh MPSV v možném rozporu s normou nejvyšší právní síly a závaznou judikaturou Ústavního soudu (Pl. ÚS č.j. 34/02). Trváme na tom, aby v případě schválení Sociální reformy I (i přes nesouhlas Svazu) byli všichni zaměstnanci obecních úřadů v dané oblasti výplaty nepojistných sociálních dávek delimitováni na Úřad práce ČR. Presumovaná úspora finančních prostředků není spojena s přechodem kompetencí z obecních úřadů na Úřad práce, ale souvisí zejména se zpřísněním a ztížením podmínek výplaty jednotlivých nepojistných dávek pro jejich recipienty a plánovaným snížením jejich celkového objemu. Podle MPSV se objem finančních prostředků na dávky nemá snížit. Toto tvrzení nekoresponduje z důvodovými zprávami k jednotlivým návrhům, neboť jako jediný a hlavní důvod je zde uvedeno pouze snížení finančních prostředků na výplatu dávek, nikde není vyčíslena finanční úspora spojená se sloučením a převodem	Připomínce nelze vyhovět – cíle a zaměření sociální reformy vycházejí z programového prohlášení vlády.

			pod Úřad práce.	
Obecně	SMOČR	Z	3) Samostatná působnost obcí Připravovaná změna přechodu kompetencí v přenesené působnosti se přirozeně negativně odrazí v samostatné působnosti měst a obcí ČR v oblasti sociálních služeb. V oblasti sociálních služeb nelze striktně rozlišovat mezi samostatnou a přenesenou působností. Data z dávkových systémů vybraná obcemi na základě přenesené působnosti totiž tvoří základ pro komunitní plánování měst a obcí. Pokud zmíněné kompetence na Úřad práce přejdou, nebude územní samospráva disponovat žádnými relevantními údaji, potřebnými pro smysluplné komunitní plánování. Aby města a obce ČR mohly vykonávat smysluplně svou samostatnou působnost, musí mít přístup k datům o poskytování jednotlivých nepojistných dávek, což návrh Sociální reformy I nezaručuje. Návrh MPSV obcím ubírá kompetence v přenesené působnosti a nepřímo odkazuje na jejich roli v působnosti samostatné, kterou jakoby vyzdvihuje. V ustanovení § 94 zákona o sociálních službách tyto kompetence stanoveny jen velmi vágně a samostatná působnost je ponechána toliko na dobrovolnosti jednotlivých obcí. Důvodem tohoto stavu je skutečnost, že na obce počátkem devadesátých let nikdy plošně nepřešly kompetence v sociální oblasti. Logické by bylo, kdyby v rámci Sociální reformy I některé kompetence v sociální oblasti na obce přešly, přirozeně po vyřešení jejich financování. Sociální reforma I však s touto změnou vůbec napočítá a avizovaná Sociální reforma II (jejíž oficiální návrh nemá Svaz k dispozici) nepředstavuje pro Svaz dostatečné garance, aby podpořil Sociální reformu I. Navrhovanými změnami tak obce přijdou o svou dlouhá léta budovanou pozici v sociální oblasti, kterou dnes vykonávají převážně v přenesené působnosti, avšak jejich role v samostatné působnosti se reformou nezmění, naopak spíše zhorší. Pokud reforma takto projde, přestane mnoho obcí cokoliv vykonávat v sociální oblasti s výjimkou výše uvedených zbytkových kompetencí v přenesené působnosti. Vzhledem k nejasně formulovaným kompetencím v samostatné působnosti budou hrát obce ještě menší roli v systému sociálních služeb než doposud, což neodpovídá přirozené funkci ani potenciálu měst a obcí ČR. Kdo bude spolupracovat s kraji při zpracování	Připomínce nelze vyhovět – cíle a zaměření sociální reformy vycházejí z programového prohlášení vlády.

			střednědobých plánů rozvoje sociálních služeb? Přes nevyřešení problémů se samostatnou působností přichází MPSV s návrhem, „aby kraj na zajištění dostupnosti poskytovaných sociálních služeb v kraji byl povinen zajistit spoluúčast územních rozpočtů ve výši minimálně 20% z celkového objemu prostředků z veřejných rozpočtů“. Podle tohoto návrhu stát uhradí 80 % dotace poskytovatelům sociálních služeb v daném kraji a územní samospráva (kraje a obce) zbylých 20 %. Bez ohledu na možný rozpor tohoto ustanovení s normou nejvyšší právní síly, nebere tento návrh vůbec v potaz skutečnost, že města a obce se na sociálních službách nepodílejí plošně. MPSV k návrhu použilo statistická data, ze kterých sice vychází konkrétní výše prostředků, které obce do systému vynakládají, avšak tato data nelze tak jednoduše zobecnit. Návrh rovněž nebere v potaz ani skutečnost, že územní samospráva jako celek dotuje v souladu se zákonem o sociálních službách poskytovatele ze svých vlastních rozpočtů. Podle návrhu by tak územní samospráva vlastně sociální služby dotovala dvakrát. Podobný návrh procentuálního stanovení finančních prostředků z veřejných rozpočtů se objevil rovněž v návrhu Střednědobého národního plánu rozvoje sociálních služeb, což Svaz zásadně odmítl. Shrnutí Sociální reforma by měla zohlednit celkové postavení měst a obcí ČR, ministerstvo by svou vizi mělo Svazu představit v co nejširší diskusi. Navržené změny v rámci sociální reformy mají v určitém smyslu svou logiku, zejména pokud nebude spojena s přechodem kompetencí na Úřad práce a zůstane na obecních úřadech jako doposud. Je možné diskutovat o tom, na které úrovni obecních úřadů mají výplaty dávek zůstat, plošně je předávat Úřadu práce ČR však považujeme za nepřijatelné. V diskuse o návrhu Sociální reformy I bylo prokázáno, že na obcích bezvadně funguje provázání výplaty dávek a sociální práce, na které si klienti již zvykli, a přesto se obcím tato působnost odnímá. Dále se stále výrazněji ukazují limity současného pojetí samostatné působnosti měst a obcí ČR, na kterou Svaz již řadu let marně upozorňuje. Namísto řešení otázek spojených se samostatnou působností stanoví stát konkrétní procento výdajů, které musí ostatní veřejné rozpočty na sociální služby přidávat.	
--	--	--	--	--

			Touto reformou se k horšímu změni postavení měst a obcí ČR, a proto ji Svaz v tomto znění odmítá jako celek. Na druhé straně je Svaz připraven jednat s MPSV o budoucím řešení kompetenčních otázek měst a obcí v sociální oblasti. Jako výhodná platforma se jeví rovněž individuální projekt MPSV „Podpora procesů v sociálních službách“, jehož výstupy by měly být základem k budoucí sociální reformě. S ohledem na odmítavé stanovisko k Sociální reformě jako celku nepřipojuje Svaz v této fázi připomínkového řízení konkrétní připomínky k paragrafovanému znění navrhovaných reformních zákonů. Z obecných připomínek Svazu je však možno vyčíst celou řadu konkrétních pozměňujících návrhů, které mohou být během tohoto připomínkového řízení projednány. Všechny připomínky mají zásadní povahu Svaz vyjadřuje podporu oprávněným požadavkům institucí, které zastupují osoby v hmotné nouzi, příjemce příspěvku na péči a zdravotně postižené občany ČR.	
K bodům 16 a 17	Vládní výbor pro zdravotně postižené občany	Z	K části I. návrhu zákona zásadní připomínky K bodům 16 a 17 – § 41, 48 a 49 Zásadně nesouhlasíme se zkrácením rozhodného období pro posouzení nároku na podporu v nezaměstnanosti. V současné době, kdy v důsledku hospodářské krize dochází k nárůstu nezaměstnanosti, bude mnoho lidí mít problémy v kratším časovém období splnit podmínku předchozí účasti na důchodovém pojištění. Pokud doba pojištění činí min. 12 měsíců, znamená to, že nezaměstnaný musí v předchozích dvou letech min. rok pracovat či jinak získat dobu pojištění (např. dobrovolnickou činností nebo péčí o jinou osobu). To považujeme za příliš omezující, hlavně v určitých regionech s vysokou nezaměstnaností. Požadujeme proto tyto body vypustit.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Přibližujeme právní úpravu okolním státům, které navíc do doby potřebné pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti na rozdíl od ČR nezapočítávají tzv. náhradní doby. Zkrácení rozhodného období je opatřením pro větší aktivizaci uchazečů o zaměstnání při hledání nového zaměstnání a rovněž se jedná i o motivační prvek směřující k udržení dosavadního zaměstnání.
K bodu 18	Vládní výbor pro zdravotně postižené občany	Z	K bodu 18 – § 53 Nesouhlasíme s tím, aby způsob výplaty podpory v nezaměstnanosti byl určován Úřadem práce. Každý uchazeč o zaměstnání by měl mít právo si určit, jakým způsobem chce dávky v nezaměstnanosti pobírat, stejně jako je tomu u jiných dávek. Stát není v demokratické společnosti oprávněn určovat někomu, aby si	Připomínce se vyhovuje.

			zřídil účet či chodil na poštu. Požadujeme proto poslední větu z bodu 18 vypustit.	
K bodu 25	Vládní výbor pro zdravotně postižené občany	Z	K bodu 25 – § 67 Nemůžeme souhlasit s navrhovaným zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných. Osoby zdravotně znevýhodněné tvoří podskupinu osob zdravotně postižených, kterým je poskytována nejen zvýšená ochrana na trhu práce, ale zaměstnavatelé na ně mohou v rámci aktivní politiky zaměstnanosti získávat finanční podporu a také slevy na daních z příjmů. Přestože míra zdravotních postižení a omezení u osob zdravotně znevýhodněných neodůvodňuje přiznání invalidity, je prokazatelné, že jejich postavení na trhu práce je limitováno a omezováno faktory, kterými jsou zejména zvýšená nemocnost, nižší produktivita práce, menší flexibilita apod. Tím, že by tyto osoby nebyly součástí kategorie osob se zdravotním postižením, ztratily by nárok na pracovní rehabilitaci, v rámci které jsou podporovány v získání a udržení vhodného pracovního místa, což je důležité zejména při jejich vstupu na otevřený trh práce. Zrušení této kategorie by se postupně dotklo desítek tisíc osob, o které by zaměstnavatelé s velkou pravděpodobností ztratili zájem a stali by se z nich uchazeči o zaměstnání, případně příjemci sociálních dávek. Vzhledem k tomu, že v současné době je na úřadech práce evidováno téměř 70 000 uchazečů o zaměstnání se zdravotním postižením, a vzhledem k nepříznivým prognózám vývoje oblasti nezaměstnanosti i růstu ekonomiky, považujeme za naprosto nevhodné v současné době zamýšlenou změnu realizovat. V současnosti MPSV realizuje projekt „Systém podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením“, financovaný z OPLZZ, jehož cílem bude revize systému podpory zaměstnanosti OZP, vyhodnocení dopadů souvisejících systémů a návrhy a doporučení k provedení systémových změn. Jsme přesvědčeni, že úvahy o případném zrušení kategorie osob zdravotně znevýhodněných je třeba ponechat na období, až budou známy výstupy z tohoto systémového projektu.	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, ale transformuje se do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 ZoZ rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.
K bodu 31	Vládní výbor pro zdravotně postižené občany	Z	K bodu 31 – § 78 Nesouhlasíme s plošným snížením příspěvku zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50% osob se zdravotním postižením. Je třeba nalézt takové řešení, které by zabránilo spekulativnímu chování zaměstnavatelů, plošným snížením není možné trestat poctivé zaměstnavatele.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K bodu 36	Vládní výbor pro	Z	K bodu 36 – § 81	Připomínce se vyhovuje.

	zdravotně postižené občany		Přestože souhlasíme se záměrem MPSV zabránit spekulativnímu chování některých zaměstnavatelů při realizaci tzv. náhradního plnění, nepovažujeme za účelné a správné tento institut bez náhrady zrušit. Takovéto řešení by totiž mělo zásadně negativní dopady na řadu specializovaných zaměstnavatelů zdravotně postižených, pro které je zadávání zakázek či služeb formou náhradního plnění existenčně důležité. Jsme přesvědčeni, že zrušení tohoto institutu by dále přispělo k již nyní neutěšené situaci v oblasti zaměstnávání zdravotně postižených. Je třeba, aby MPSV ve spolupráci s Asociací zaměstnavatelů zdravotně postižených našlo takové řešení, které dokáže spekulativní chování ze strany zaměstnavatelů eliminovat.	Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění.
K bodu 11	Středočeský kraj	Z	Bod 11, § 33 odst. 1 Navrhujeme ponechat v platnosti stávající právní úpravu. Odůvodnění: S ohledem na vývoj nezaměstnanosti je třeba, aby příkladný výčet osob, kterým věnuje úřad práce při zprostředkování zaměstnání zvýšenou péči, zůstal zachován.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Navrhované znění umožňuje ve větším rozsahu aplikovat individuální posuzování potřeby jednotlivých uchazečů o zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor .
K bodu 12	Středočeský kraj	Z	Bod 12, § 35 odst. 1 Požadujeme ponechat dosavadní právní úpravu beze změny. Odůvodnění: Evidovat volná pracovní místa je i nadále třeba s ohledem na vývoj nezaměstnanosti. Zrušením oznamovací povinnosti dojde ke znehodnocení ukazatelů a k neprovázanosti na rozvoj a podporu, a to i v jednotlivých regionech. Je třeba, aby byli zaměstnavatelé i nadále povinni hlásit volná místa, a to i specifikovaně pro osoby se zdravotním postižením. Bude-li tato povinnost změněna na dobrovolnou aktivitu zaměstnavatelů, celá řada nezaměstnaných občanů bude mít problémy se znovuzařazením do pracovního procesu, neboť se o některých, byť pro ně i vhodných místech, nedozví. Současně by se tak snížila i prestiž úřadu práce jako instituce zprostředkovatele zaměstnání.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Zrušením povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa nedojde k situaci, že by Úřad práce nemohl sledovat vývoj situace na trhu práce a měl by k dispozici méně nabídek volných pracovních míst. Naopak bude posílena aktivní úloha Úřadu práce jako partnera zaměstnavatelů. Některá další připomínková místa, např. SP ČR a AKV, naopak návrh MPSV podporují. Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor .
K bodu 13	Středočeský kraj	Z	Bod 13, § 36 Navrhujeme ponechat toto ustanovení i nadále v platnosti. Odůvodnění: Zrušením tohoto paragrafu by nebyla zachována evidence volných míst pro osoby se zdravotním postižením, což by znesnadnilo jejich pracovní uplatnění, resp. přístup k trhu práce. Tento návrh souvisí i s naším návrhem týkajícím se §33.	Viz výše odůvodnění k bodu 12. Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor .

K bodu 16 a 17	Středočeský kraj	Z	Bod 16 a 17, § 41 odst. 1 a § 48 Požadujeme tyto navrhované změny z novely zákona vypustit. Odůvodnění: S ohledem na situaci v oblasti nezaměstnanosti a její vývoj, je zkrácení rozhodného období pro nárok na podporu v nezaměstnanosti ze tří na dva roky nepřijatelné a je třeba zachovat dosavadní právní úpravu.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Přibližujeme právní úpravu okolním státům, které navíc do doby potřebné pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti na rozdíl od ČR nezapočítávají tzv. náhradní doby. Zkrácení rozhodného období je opatřením pro větší aktivizaci uchazečů o zaměstnání při hledání nového zaměstnání a rovněž se jedná i o motivační prvek směřující k udržení dosavadního zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce - rozpor.
K bodu 25	Středočeský kraj	Z	Bod 25, § 67 Navrhujeme ponechat § 67 beze změny a nově navržené znění neakceptovat. Odůvodnění: Byla totiž vypuštěna podpora osob zdravotně znevýhodněných, kterým je potřeba poskytovat na trhu práce zvýšenou ochranu. Požadujeme proto zachovat písmeno c) <i>rozhodnutím úřadu práce uznány zdravotně znevýhodněnými (dále jen "osoby zdravotně znevýhodněné")</i> v původním znění.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, ale transformuje se do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby zdravotně postižené se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.
K bodu 35	Středočeský kraj	Z	Bod 35, § 80 písm. c) Rovněž v případě tohoto ustanovení navrhujeme ponechat stávající právní úpravu. Odůvodnění: Tato změna souvisí i se zněním § 67 – viz výše. Vypustila se totiž podpora osob zdravotně znevýhodněných, kterým je potřeba, jak již bylo zdůrazněno, poskytovat na trhu práce zvýšenou ochranu.	Viz výše odůvodnění k bodu 25.
K bodům 8 a 9	AKV (Asociace pro rozvoj kolektivního vyjednávání a pracovních vztahů)	Z	<u>K bodům 8 a 9 (v čl. I.)</u> – s možností, aby fyzická osoba soustavně se připravující na budoucí povolání mohla být zařazena a vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání, se neztotožňujeme a požadujeme návrh vypustit. Odůvodnění: Vycházíme z toho, že každá fyzická osoba má určitý sociální status, z něhož je třeba vycházet i při poskytování různých dávek. Studenta v prezenčním studiu není možné ztotožňovat s nezaměstnaným. Zavedení možnosti, aby studenti dostávali podporu v nezaměstnanosti, by vedlo z jejich strany ke spekulativnímu jednání,	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Do evidence uchazečů o zaměstnání budou moci být zařazeni jen ti studenti denního studia, za které byl v rozhodném období 2 let před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání odváděn příspěvek na státní politiku zaměstnanosti.

			takže v konečném výsledku by pravděpodobně většina studentů vysokých škol pobírala podporu v nezaměstnanosti. Potřebnou dobu zaměstnání by zřejmě získávali různými malými pracovními úvazky s kratší pracovní dobou v průběhu studia. Neztotožňujeme se s argumentem, že jsou tyto osoby diskriminovány s ohledem na skutečnost, že z jejich příjmu ze zaměstnání je rovněž odváděn příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Tento příspěvek není pojištěním, zakládajícím právo na plnění od počátku jeho odvádění – je platbou zejména pro budoucnost, tj. pro dobu, kdy bude dnešní student v budoucnu již běžným způsobem zaměstnán a stane se nezaměstnaným. Navíc toto navržené opatření vůbec nekoresponduje s požadavky na úspory státního rozpočtu a s opatřeními zpříšňujícími podmínky pro poskytování podpory v nezaměstnanosti, jak byly zakotveny v zákoně č. 347/2010 Sb. Tato připomínka je zásadní.	
K § 25 odst. 3	AKV	Z	V § 25 odst. 3 – na konci písmene b) se tečka nahrazuje čárkou a vkládá se nové písmeno c), které zní: „c) výkon činnosti uvedené v odstavci 1 písm. c), d) ,e) a f).“ <u>Odůvodnění:</u> Návrh souvisí se obsahem § 44 odst. 3, ve znění zákona č. 347/2010 Sb. Uchazeči o zaměstnání, vykonávající tzv. nekolidující zaměstnání v pracovním nebo služebním poměru nebo na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, se po dobu trvání tohoto právního vztahu neposkytuje podpora v nezaměstnanosti. Ve vztahu ke společníkům nebo jednatelům s. r. o., komandistům, členům představenstva akciové společnosti, členům dozorčí rady obchodní společnosti a členům družstva, kteří vykonávají mimo pracovní vztah pro takový právní subjekt práci, za kterou jsou odměňováni, přičemž jejich odměna nepřesáhne polovinu minimální mzdy, však podporu v nezaměstnanosti po tuto dobu obdrží. Vytváří se tím nerovnost v neprospěch osob v pracovním nebo služebním vztahu. Navíc i pro tento účel je vhodné připomenout nastoupenou politiku úspor ve státním rozpočtu. Tato připomínka je zásadní – i když nevylučujeme, že by bylo vhodnější ji zapracovat do návrhu zákona, kterým bude v důsledku nálezů Ústavního soudu s účinností od 1. 1. 2012 nahrazen zákon č. 347/2010 Sb.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. V případech pracovních vztahů se většinou jedná o pravidelné měsíční výdělky, na rozdíl od toho u společníků, jednatelů atd. jde o nepravidelné odměny, většinou jednorázové, ze kterých se pro účely vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání vypočítává průměrná měsíční odměna.
K § 44a	AKV	Z	V § 44a – se slovo „přísluší“ nahrazuje slovy „bylo vyplaceno“. <u>Odůvodnění:</u> Jak bylo již prezentováno Veřejným ochráncem práv,	Připomínce nelze vyhovět – na základě usnesení vlády ČR ze dne 23. března 2011 č.

			zásadním problémem nového ustanovení § 44a, které způsobuje posun počátku poskytování podpory v nezaměstnanosti je skutečnost, že se posuzuje, zda uchazeči o zaměstnání odstupné, odbytné nebo odchodné podle právního předpisu přísluší. Není tedy relevantní, zda bylo skutečně vyplaceno, což může přivést některé uchazeče o zaměstnání do stavu hmotné nouze, jestliže zaměstnavatel, který je v insolventci, nebo jemuž hrozí insolvence, zaměstnanci odstupné nevyplatí. Tato připomínka je zásadní – i když nevylučujeme, že by bylo vhodnější ji zpracovat do návrhu zákona, kterým bude v důsledku nálezu Ústavního soudu s účinností od 1. 1. 2012 nahrazen zákon č. 347/2010 Sb.	218 se do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR postupuje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí (v důsledku nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 14. března 2011). Součástí tohoto návrhu zákona je i návrh úpravy § 44a ZoZ. Zároveň se bude ve dnech 5. a 6. dubna 2011 projednávat ve výborech Senátu Parlamentu ČR senátní tisk č. 38 (senátní návrh zákona, kterým se mění zákon o zaměstnanosti – návrh na zrušení § 44a ZoZ).
K § 50 odst. 6	AKV	Z	V § 50 odst. 6 – se vkládá věta druhá, která zní: „Je-li podpora v nezaměstnanosti poskytována ve výši podle předchozí věty, a to v případech, uvedených v odstavci 3 větě druhé a třetí, snižuje se výše podpory v nezaměstnanosti první 2 měsíce podpůrčí doby o 20 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu a další 2 měsíce podpůrčí doby o 5 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu; podpora v nezaměstnanosti však nemůže být nižší než 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu.“ <u>Odůvodnění:</u> Podle ustanovení § 50 odst. 3 ve znění zákona č. 347/2010 Sb. činí výše podpory v nezaměstnanosti 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku nebo vyměřovacího základu, jestliže uchazeč o zaměstnání před zařazením do evidence bez vážného důvodu ukončil poslední zaměstnání sám nebo dohodou se zaměstnavatelem. U zaměstnanců s vyššími příjmy je ale výše podpory v nezaměstnanosti „zastropována“ 0,58násobkem průměrné mzdy v národním hospodářství za I. až III. čtvrtletí předcházejícího kalendářního roku. Ta činila podle sdělení MPSV, publikovaným pod č. 390/2010 Sb. v uvedeném období loňského roku částku 23 324 Kč. Jestliže průměrný měsíční čistý výdělek zaměstnance překračuje tuto částku, nemá snížení výše podpory v nezaměstnanosti na 45 % průměrného měsíčního čistého výdělku v prvních 4 měsících podpůrčí doby často žádný význam. Uchazeči o zaměstnání, kteří měli nadprůměrný příjem, tak jsou neopodstatněně zvýhodněni proti	Připomínce nelze vyhovět – jedná se o návrh nad věcný rámec současné novely ZoZ.

			ostatním. Tato připomínka je zásadní – i když nevylučujeme, že by bylo vhodnější ji zpracovat do návrhu zákona, kterým bude v důsledku nálezů Ústavního soudu s účinností od 1. 1. 2012 nahrazen zákon č. 347/2010 Sb.	
K bodu 18	AKV	Z	<u>K bodu 18</u> – poslední věta § 53 odst. 1 zní: „Způsob výplaty dohodne Úřad práce s uchazečem o zaměstnání.“ <u>Odůvodnění:</u> Není vhodné, aby způsob výplaty podpory Úřad práce jednostranně určoval. Mohl by tak nepřiměřeně zasáhnout do práv uchazeče o zaměstnání, jestliže by ho takto například donutil, aby si zřídil bankovní účet. Způsob výplaty musí být veden jak zájmem Úřadu práce o racionalizaci (a zřejmě omezení hotovostních výplat), tak ale i právem uchazeče o zaměstnání a musí přihlížet k jeho možnostem a osobní situaci, zejména majetkové. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 20	AKV	Z	K bodu 20 – na konci navrženého textu se vkládají slova „pokud taková dohoda byla uzavřena,“. <u>Odůvodnění:</u> Jestliže agentura práce neuzavřela s Úřadem práce dohodu podle § 119a, není důvod k tomu, aby tento údaj uváděla (s nulovou hodnotou). Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Z navrhovaného znění dostatečně vyplývá, že povinnost hlásit počet uchazečů o zaměstnání umístěných na základě dohody s Úřadem práce se vztahuje jen na ty případy, kdy je dohoda uzavřena.
K bodu 24	AKV	Z	K bodu 24 – s návrhem nesouhlasíme a navrhujeme jej vypustit; v této souvislosti vypustit též bod 7 v článku II. (v přechodných ustanoveních). <u>Odůvodnění:</u> I když vnímáme argumenty uvedené v důvodové zprávě, že důvodem k navrženému zákazu, aby agentury práce nemohly dočasně přidělovat cizince, kteří mají povolení k zaměstnání, má být jistota pracovněprávního vztahu takového cizince, šlo by o velmi závažné zpřísnění právní úpravy v neprospěch agentur práce. Přitom důvodová zpráva nenaznačuje, že by dosud v praxi vznikaly problémy, které by tato možnost skutečně vyvolala. Naopak, někteří uživatelé pronajaté pracovní síly práci těchto cizinců v široké míře využívají, přičemž nejsou schopni těmto zaměstnancům zabezpečit trvalé zaměstnání. Domníváme se, že praxe takového opatření a zpřísnění nevyžaduje. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. V praxi jsou cizinci – zaměstnanci agentury práce dočasně přidělováni k výkonu práce u uživatele, znevýhodňování. Navrhovaná úprava je zcela v souladu s čl. 4 citované směrnice, neboť v odstavci 1 tohoto článku je uvedeno, že zakazy nebo omezení agenturního zaměstnávání mohou být odůvodněny mimo jiné v souvislosti s potřebou zajistit náležité fungování trhu práce a zamezit možnému zneužívání. Návrh této úpravy zároveň naplňuje cíle programového prohlášení vlády.
K bodu 31 písm. b)	AKV	Z	<u>K bodu 31</u> – v písmenu b) slovo „plnění“ nahradit slovem „ pohledávky “. Viz též náš návrh k článku VII. <u>Odůvodnění:</u> Ustanovení § 327 zákoníku práce hovoří o uspokojení	Připomínce nelze vyhovět – návrh na změnu formulace je možno uplatnit v rámci vnějšího připomínkového řízení k návrhu novely

			plnění oprávněného, je-li jím zaměstnavatel. Ve skutečnosti jde ovšem o pohledávku za dlužníkem – zaměstnancem. Zaměstnavatel často žádné plnění neposkytl – naopak má být plněno jemu, což je typické u náhrady škody. Tato připomínka je zásadní.	zákoníku práce.
K bodu 31 písm. c)	AKV	Z	<u>K bodu 31</u> – v písmenu c) se vypouštějí slova „je-li srážka ze mzdy v rozporu s dobrými mravy,“. <u>Odůvodnění:</u> Již v úvodu jsme vyjádřili souhlas s omezeními, která jsou v bodě 31 návrhu obsažena a která mají zamezit zneužívání příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením, k němuž dochází v neprospěch těchto osob. Firmy, které tento příspěvek zneužívají, nacházejí nejrůznější metody jak získat peníze z vyplácených (obvykle minimálních či nejnižší zaručených) mezd zdravotně postižených zaměstnanců. Nelze proto vyloučit, že budou opětovně hledat nástroje, jak novou právní úpravu obejít například srážkami ze mzdy pro různé quasipohledávky nastrčených třetích firem. Návrh textu písmene c) se tomu sice snaží zabránit, ale lze mít vážnou obavu z toho, že Úřad práce nebude schopen posoudit, zda srážka ze mzdy, o kterou zaměstnanec podle § 146 písm. b) ZP požádal, je či není v rozporu s dobrými mravy. Zaměstnavatel bude zřejmě tvrdit, že jde o soukromou věc zaměstnance, o níž nic neví. Zaměstnanci nic nebrání, aby své závazky z obdržené odměny za práci hradil sám. V případech, které řeší ustanovení § 78 odst. 2, by mohlo jít o nepřímou iniciativu zaměstnavatele, nikoliv o svobodnou vůli zaměstnance. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Nikdy se nelze úplně vyhnout možnosti zneužívání. Je však třeba ponechat možnost k provádění srážek ze mzdy v případech, kdy to nebude v rozporu s dobrými mravy.
K bodům 36 a 38	AKV	Z	K bodům 36 a 38 – s návrhem nesouhlasíme a navrhujeme jej vypustit. <u>Odůvodnění:</u> Možnost, aby zaměstnavatel zajistil plnění povinného podílu osob se zdravotním postižením i odebráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících převážně osoby se zdravotním postižením, by měla být zachována. Jde o výraznou stimulaci k tomu, aby ostatní zaměstnavatelé měli zájem jejich práci využívat, což přispívá k zaměstnanosti osob se zdravotním postižením. Bylo by však vhodné stanovit určitá množstevní omezení k tomu, aby tento způsob plnění povinného podílu nebyl zneužíván a zaměstnavatelé, zaměstnávající invalidní osoby, nebyli pouhými překupníky výrobků jiných firem. Text § 81 odst. 2 písm. b) bude též třeba upravit s ohledem na zrušení chráněných dílen.	Připomínce se vyhovuje. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění.

			Tato připomínka je zásadní.	
K bodu 45	AKV	Z	K bodu 45 – v navrženém § 119a odst. 2 vypustit písmeno b), písmeno c) označit jako písmeno b). V odstavci 3 vypustit písmeno d), ostatní písmena nově označit a v písmenu j) (podle dosavadního označení) slova „až d)“ nahradit slovy „a c)“. <u>Odůvodnění:</u> Zavedení příspěvku za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou, aniž by byla uvedena minimální skutečná doba jeho trvání, může vést k jeho zneužívání. Domníváme se, že tento účel plně naplňuje navržený příspěvek podle písmene c) (nynějšího označení). V odstavci 3 v navrženém písmenu d) se předpokládá údaj, k jehož dodržení se agentura práce nemůže ani zavázat. Příspěvek by měl být poskytnut až po uplynutí doby 6 měsíců, tj. při splnění dohodnutého závazku. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Závazek agentury uvedený písm. d) bude sloužit k tomu, aby agentura práce skutečně zprostředkovala zaměstnání sjednanému počtu uchazečů o zaměstnání. Příspěvek podle odst. 2 písm. c) pak bude další bonifikací v případě umístění uchazeče o zaměstnání na dobu delší než 6 měsíců.
K bodu 45	AKV	Z	K bodu 45 – v odstavci 5 se na konci písmene b) nahrazuje tečka čárkou a vkládá se nové písmeno c), které zní: „c) způsob výběru agentury práce se kterou bude uzavřena dohoda o sdíleném zprostředkování zaměstnání.“ <u>Odůvodnění:</u> Zákon v návrhu neobsahuje žádná pravidla, jimiž by se Úřad práce ČR řídil při výběru konkrétní agentury práce pro sjednání jednotlivých dohod uzavíraných podle § 119a. Na postup by neměl dopadat zákon o veřejných zakázkách, což by zprostředkování zaměstnání konkrétním uchazečům zbytečně oddálilo. Na straně druhé nemůže být ponecháno na libovůli Úřadu práce ČR, které agentuře práce bude konkrétně uzavření dohody nabídnuto. Postup a kritéria výběru by tak měla stanovit vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 45	AKV	Z	K článku II K bodu 2 – na konci se vkládá středník a slova „po tuto dobu se tyto osoby považují za osoby se zdravotním postižením podle § 67.“ <u>Odůvodnění:</u> Jestliže přechodné ustanovení ponechává osobám zdravotně znevýhodněným po uvedení do této doby tento status, měly by být rovněž po stejnou dobu posuzovány jako osoby se zdravotním postižením pro plnění povinného podílu těchto osob ze strany zaměstnavatelů. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Jsme toho názoru, že tato skutečnost z navrženého znění vyplývá.

K bodu 2	AKV	Z	K bodu 7 – bod navrhujeme vypustit s ohledem na náš návrh k bodu 24 článku I (viz tam uvedené odůvodnění). Tato připomínka je zásadní.	Viz odůvodnění výše.
K bodu 7	AKV	Z	Navrhujeme vložit <u>nový bod 7</u> , který zní: „7. Práva a povinnosti z pracovněprávních vztahů zaměstnanců Úřadu práce České republiky vykonávajících kontrolní činnost, s výjimkou podle § 127, přecházejí dnem nabytí účinnosti tohoto zákona na Státní úřad inspekce práce.“ <u>Odůvodnění:</u> Předpoklad, že s těmito zaměstnanci budou ukončeny pracovní poměry pro nadbytečnost a jejich eventuelní přijetí do pracovního poměru k SÚIP, bude věci tohoto úřadu, respektive oblastních inspektorátů práce, se vymyká obvyklému postupu. Šlo by o speciální právní úpravu ve vztahu k ustanovení § 338 odst. 2 zákoníku práce, na jehož základě dochází k přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů při převodu činnosti nebo části činnosti nebo převodu úkolů nebo části úkolů zaměstnavatele k jinému zaměstnavateli. Pro takovouto speciální úpravu není ani právní, ani věcný důvod. Naopak, pracovníci kontrolních odborů úřadů práce jsou znalí problematiky a mnozí před 1. 7. 2005 prováděli u zaměstnavatelů i kontrolu dodržování zákoníku práce. Mohou tedy významně posílit odbornou úroveň oblastních inspektorátů práce. Eventuelní organizační změny, v jejichž důsledku by se někteří zaměstnanci stali nadbyteční, by měl provést až nový zaměstnavatel. Plošné rozvázání pracovních poměrů kontrolních pracovníků Úřadu práce ČR by rovněž představovalo značné náklady na odstupném, což odporuje potřebě úspor vynakládání prostředků státního rozpočtu. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Bude postupováno v souladu s příslušnými ustanoveními zákoníku práce.
K článku VII.	AKV	Z	<u>K článku VII.</u> – navrhujeme vložit nový bod 3., který zní: „3. V § 327 se slovo „plnění“ nahrazuje slovem „pohledávky“.“ <u>Odůvodnění:</u> Návrh souvisí s naší připomínkou k bodu 31 v článku I., pokud jde o navržené znění § 78 odst. 2 písm. b). Konkrétní odůvodnění bylo uvedeno. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce nelze vyhovět – návrh na změnu formulace je možno uplatnit v rámci vnějšího připomínkového řízení k návrhu novely zákoníku práce.
K § 58a	Česká asociace pojišťoven	Z	V § 58a se vypouštějí slova „pojištění pro případ svého úpadku“ a nahrazují se slovy „pojištění záruky pro případ úpadku“. Zdůvodnění: V souladu s Přílohou č. 1 k zákonu č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví, Část B, pojistné odvětví č. 15, je nezbytné uvést přesný název daného pojištění, tj. pojištění záruky pro případ úpadku. Je účelné zvážit, zda	Připomínce se vyhovuje. Bude zpřesněna právní úprava.

			ke slovu „úpadku“ nedat odkaz na výše uvedený zákon o pojišťovnictví. Tato připomínka je zásadní.	
K § 58a	Česká asociace pojišťoven	Z	V § 58a se vypouštějí slova „Doklad o sjednání tohoto pojištění“ a nahrazují se slovem „Pojistku“. Zdůvodnění: Pojistitel vydává pojistníkovi pojistku jako potvrzení o uzavření pojistné smlouvy (viz. § 9 zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě, ve znění pozdějších předpisů). Vydávávání blíže nespecifikovaného dokladu je nadbytečné. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce se vyhovuje. Bude zpřesněna právní úprava.
K § 58a	Česká asociace pojišťoven	Z	V § 58a se navrhaný text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se nový odst. 2 v tomto znění: „(2) Úpadek agentury práce musí být osvědčen nebo zjištěn dokazováním podle zvláštního zákona^{x)}.“. x) § 136 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) Zdůvodnění: Doplnění tohoto ustanovení je nezbytné. Pojistitel nemá takové možnosti, aby bylo možno jednoznačně v rámci šetření škodné události ověřit, zda se jedná skutečně o úpadek. Vzhledem k tomu, že podle insolvenčního zákona je rozhodnutí o úpadku vydáváno soudem ve velice krátké době, nebude mít toto ustanovení negativní vliv na poskytnutí pojistného plnění. Odvolávka na insolvenční zákon je nezbytná, neboť úpadek může osvědčit nebo zjistit dokazováním výhradně insolvenční soud. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce se vyhovuje. Bude zpřesněna právní úprava.

K § 58a	Česká asociace pojišťoven	Z	V § 58 se doplňuje nový odst. 3, který zní: „(3) Agentura práce je povinna před uzavřením pojistné smlouvy a kdykoli v době trvání pojištění umožnit pojistiteli na jeho žádost přístup ke všem dokladům, které souvisejí s pojištěním dle odst. 1, a podat k nim vysvětlení.“. Zdůvodnění: Vážným problémem provozování daného pojištění může být „podpojištění“ z toho důvodu, že agentura práce nedodává pojistiteli adekvátní informace o počtu dočasně přidělených zaměstnanců. Důvodem může být například její snaha platit nižší pojistné. Proto by pojistitel měl mít možnost si příslušné údaje kdykoli ověřit. Při neřešení tohoto problému by se mohlo stát, že pojištění by vůbec nesplnilo svůj účel. Tato připomínka je zásadní.	Připomínce se vyhovuje. Bude zpřesněna právní úprava.
Nad rámec novely	Česká asociace pojišťoven	Z	Za zásadní věcnou připomínku lze považovat nejasnost v poskytování pojistného plnění u tohoto pojištění. Jedná se totiž o škodové pojištění a nesmí dojít k bezdůvodnému obohacení. Tento nárok by v zásadě měl být řešen státem v rámci sociálního pojištění, přičemž je nutné vyloučit duplicitu. Není zřejmé, zda by si oprávněný mohl vybrat, zda čerpat nárok od státu nebo od pojišťovny (a zda by pak druhý z těchto subjektů nemusel plnit, a tedy pojišťovna by nahrazovala plnění od státu), zda by pojišťovna měla při vyplacení nárok na regres. Lze se domnívat, že § 33 ZPS by se na to nevztahoval, protože právo na dávku od státu není právem obdobným právem na náhradu škody, event. je účelné vědět, zda předkladatel zamýšlel, že by oprávněná osoba mohla obdržet plnění jak od státu, tak od pojišťovny. Obdobný problém nastal v minulosti u zemědělského pojištění a dotací na zemědělské škody od státu (případně zda se bude pojištění vztahovat na přesah nároku nad limit podle § 5 odst. 2 zákona č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů).	Připomínce se vyhovuje. Bude zpřesněna právní úprava.
Obecně	ČMKOS (Českomoravská konfederace odborových svazů)	Z	Obecně k návrhu Českomoravská konfederace odborových svazů projednala návrh zákona, kterým se mění zákon o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony na zasedání	Viz stanoviska k jednotlivým konkrétním připomínkám.

			Legislativní rady ČMKOS dne 22. března 2011. ČMKOS ve svých přístupech vždy vycházela z názoru, že udržení co nejvyšší a kvalitní zaměstnanosti je jedním z rozhodujících kritérií pro posuzování úspěšnosti ekonomické a sociální politiky společnosti (státu). Zároveň vždy zdůrazňovala, že příčiny nezaměstnanosti a s tím spojené negativní dopady na nezaměstnané a jejich rodiny nelze primárně hledat pouze na straně takto postižených osob, ale že jde o celý komplex příčin, ke kterým patří především cyklický vývoj ekonomiky, absence hospodářské politiky státu a z toho plynoucí nízká úroveň nabídky odpovídajících pracovních míst, problémy s mobilitou pracovní síly z důvodu nedostupnosti bydlení a neodpovídající dopravní infrastruktury, neodpovídající struktura vzdělávacích programů, nedostatečně rozvinutý systém celoživotního vzdělávání atd. ČMKOS proto ve všech svých materiálech a stanoviscích týkajících se politiky zaměstnanosti vždy požadovala: • posílení aktivní politiky zaměstnanosti (z hlediska finančních zdrojů i z hlediska podmínek pro realizaci poskytování programů pro uchazeče o zaměstnání) • posílení úřadů práce, které by tuto veřejnou službu realizovaly • posílení kontroly • garanci adekvátního materiálního i společenského postavení nezaměstnaných, což vyžaduje kromě materiálních zabezpečení také posílení systémů sociální ochrany, celoživotního učení i komplexních politik aktivního začleňování, které vytvoří příležitosti pro lidi v různém stádiu života a ochrání je před riziky vyloučení • posílení orientace politiky zaměstnanosti na znevýhodněné skupiny na trhu práce jako nástroje boji proti sociálnímu vyloučení a předcházení chudobě Zároveň odmítala a odmítá názory, že nezaměstnanost a problémy na trhu práce jsou důsledkem „příliš velké pracovněprávní ochrany zaměstnanců“. Stejně tak odmítala a odmítá snahy redukovat státní programy podpory zaměstnanosti pro zdravotně postižené pod záminku jejich zneužívání, aniž by bylo nějak relevantně dokladováno, o jaký rozsah zneužívání jde a jak budou tyto programy kompenzovány.	
--	--	--	--	--

			S ohledem na výše uvedené ČMKOS zásadně odmítá předložený návrh novely zákona o zaměstnanosti. Zásadní výhrady vyjadřuje především vůči následujícím ustanovením: - odstranění výčtu skupin vyžadujících zvláštní pozornost úřadů práce - odstranění povinnosti zaměstnavatelů hlásit úřadu práce volná pracovní místa - zavedení principu sdíleného zprostředkování zaměstnání - zkrácení rozhodného období pro splnění podmínek pro získání nároku na podporu v nezaměstnanosti - zrušení náhradního plnění povinné kvóty pro zaměstnávání zdravotně postižených v podobě odběru výrobků od firem zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením - snížení podpory pro firmy zaměstnávající zdravotně postižené osoby - zrušení kategorie osob se zdravotním znevýhodněním. ČMKOS dále vyslovuje podiv a nespokojenost s tím, jakým způsobem je v tomto případě deformován celý legislativní proces. Předložená novela totiž přebírá pojmy a názvy institucí a novelizuje ustanovení, obsažená v návrhu právního předpisu (zákon o Úřadu práce), který je stále ještě v legislativním procesu. Z tohoto důvodu nebylo možno v žádném případě vyhodnotit jeho reálné dopady (podrobněji dále). V této souvislosti ČMKOS připomíná své negativní stanovisko k tomuto zákonu, zejména výhradu, že bude oslabena role Úřadů práce jako institucí zajišťujících aktivní politiku zaměstnanosti a že dojde ke snížení dostupnost služeb pro občany. Tendence oslabování pozice Úřadu práce je navíc v předložené novele (viz zavedení principu tzv. sdíleného zprostředkování zaměstnání) ještě dále posilována. Do procesu zprostředkování zaměstnání mají podle předloženého návrhu vstupovat soukromé subjekty (agentury práce). V tomto směru obsahuje předložený návrh rozporná poselství, na jedné straně deklaruje „boj proti zneužívání“, na straně druhé vytváří prostřednictvím zapojení soukromých agentur práce prostor pro různé spekulativní činnosti a korupci. ČMKOS proto zásadně odmítá snahu o „outsourcování“ státní politiky zaměstnanosti z kompetence příslušných státních	
--	--	--	---	--

			orgánů. Problematiku nezaměstnanosti a sociálního vyloučení nelze řešit na základě jednoduchých tržních mechanismů, neboť jde o lidské osudy a existence, ne o účetní bilanci „má dáti-dal“. Dílčí přínos této novely lze spatřovat pouze v oblasti hledání nástrojů na potlačení nelegální práce. Jinak podle názoru ČMKOS přijetí této novely povede k dalšímu zhoršení pozice nejzranitelnějších skupin na trhu práce, především zdravotně postižených, rodičů s malými dětmi a osob před důchodem. Tyto obavy potvrzuje i fakt, že v rámci hodnocení RIA MPSV nesdělují nic o tom, jaké dopady bude mít navrhovaná novela na situaci na trhu práce, zda a jak se změní úroveň nezaměstnanosti. MPSV se omezilo pouze na vyčíslení údajných přínosů pro státní rozpočet. Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.	
Obecně	ČMKOS	Z	Českomoravská konfederace odborových svazů upozorňuje dále na vysoce nestandardní proces přijímání zákonů, kdy do připomínkového řízení je rozeslán předpis, který v téže době prochází novelizací v jiných návrzích a jehož text dosud nebyl publikován ve Sbírce zákonů. Znění zákonů nabývá platnosti až jejich vyhlášením ve Sbírce zákonů. K rozsáhlé novelizaci zákona o zaměstnanosti dojde zákonem o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů. Avšak tento návrh zákona byl vrácen prezidentem republiky a až do 14. března nebylo jasné, zda a kdy nabude účinnosti. V rámci připomínkového řízení jsou tak připomínková místa nucena pracovat s textem zákona, který není ještě ani platný. V době, kdy nebyl dokončen zákonodárný proces, posuzovat další novelu ještě „nenovelizovaných“ ustanovení, je velmi legislativně náročné, ale především nekorektní ze strany navrhovatele. Poukazujeme na podstatné ztížení možnosti seznámení se s měněnou a změněnou materií, na pracné dohledávání platného a schváleného znění zákonů v jiných dokumentech než ve Sbírce zákonů, na nepřehlednost záměrů, na novelizaci ještě nepublikovaných ustanovení. Vezmeme-li do úvahy, že podstatná část ustanovení se týká osob se zdravotním postižením, jejichž zdravotní znevýhodnění ještě všechny uvedené komplikace násobí, nezbývá než se proti legislativní práci MPSV ohradit a označit ji za nesystémovou nebo uvažovat o záměru zneprůhlednit právní úpravu s nejasným cílem. Obojí považujeme za odsouzeníhodné, netransparentní, nedemokratické a	Viz stanoviska k jednotlivým konkrétním připomínkám.

			velmi důrazně proti takovému postupu ze strany státu protestujeme. Českomoravská konfederace odborových svazů zásadně odmítá záměry Ministerstva práce a sociálních věcí založené na asociálních pohnutkách a chaotický a netransparentní způsob legislativní práce. V předloženém materiálu je opomenut jeden z velmi významných dopadů převedení agend na Úřad práce, a sice analýza personálního zabezpečení nové struktury a změny právních vztahů pracovníků dosud zajišťujících příslušné agendy, včetně vyčíslení dopadů. Ministerstvo práce pomíjí skutečnost, že dojde ke zrušení stovek nebo tisíců (?) pracovních míst a lze očekávat nárůst počtu nezaměstnaných. ČMKOS proto požaduje dopracování důvodové zprávy o pasáž analyzující a vyčísňující personální dopady a souvislosti. <i>Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.</i>	
K oblasti úpravy nelegální práce	ČMKOS	Z	Českomoravská konfederace odborových svazů trvá na tom, aby definice nelegální práce byla spolu s definicí závislé práce obsažena v zákoníku práce, a to ve znění, které sdělila ve stanovisku k novele zákoníku práce „§ 2 (1) Závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele, a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. (2) Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady zaměstnavatele, na odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době, na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě. 2a Nelegální práce (1) Zakazuje se vykonávat závislou práci mimo pracovněprávní vztah (nelegální práce). (2) Nelegální prací je též, pokud fyzická osoba vykonává práci a) v rozporu s vydaným povolením k zaměstnání nebo bez tohoto povolení, je-li podle zvláštního zákona vyžadováno, b) v rozporu s povolením k dlouhodobému pobytu za účelem	Připomínce nelze vyhovět – z hlediska systematického nelze v zákoníku práce upravit právní vztahy, stojící mimo rámec zákona. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			zaměstnání ve zvláštních případech vydaným podle zvláštního zákona nebo bez tohoto povolení, je-li podle zvláštního zákona vyžadováno. (3) Zakazuje se otrocká práce.“. Definice závislé práce představuje základní vodítko pro odlišení závislé (námezdní) práce, která musí být vykonávána v pracovněprávním vztahu, od jiné práce, kterou v občanskoprávním, obchodněprávním nebo jiném vztahu vykonává například osoba samostatně výdělečně činná. Současně bude východiskem i pro postihování nelegální práce, jejíž neúplná definice je v současné době obsažena v zákoně o zaměstnanosti. Logiku návrhu považujeme z obecného pohledu za zcela správnou. Směřuje totiž k tomu, aby byly v prvním odstavci § 2 určeny základní znaky, podle nichž lze spolehlivě poznat, že se jedná o závislou práci. V odstavci 2 pak uvádí, co musí být nezbytně s výkonem závislé práce spojeno. Stávající vymezení závislé práce obsažené v ustanovení § 2 odst. 4 zákoníku práce je z tohoto pohledu nedokonalé. Směšuje totiž ony základní charakteristické znaky závislé práce s podmínkami, za nichž je vykonávána. Může pak docházet k nejasnostem, je-li například práce vykonávána v podmínkách nadřízenosti a podřízenosti, ale osoba práci zadávající přenáší náklady na osobu práci vykonávající. Jedná se pak o práci závislou nebo nezávislou (samostatnou)? Z právní úpravy by mělo být odvoditelné, že je-li práce vykonávána v podmínkách nadřízenosti a podřízenosti, vždy jde o práci závislou, a tedy pracovněprávní vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem. Přenášení nákladů na zaměstnance pak nebude vnímáno jako argument pro závěr o tom, že jde o samostatnou práci, nýbrž jako důvod pro sankcionování zaměstnavatele za závažné porušení pracovněprávních norem. Návrh ovšem nepovažujeme za dokonalý. Výše nastíněnou logiku je třeba ještě vytríbit. Podle našeho názoru tak v prvním odstavci nového ustanovení § 2 navrhujeme uvést toliko následující znaky: - nadřízenost a podřízenost, - jménem zaměstnavatele a pro zaměstnavatele,	
--	--	--	--	--

			- podle pokynů zaměstnavatele, - osobní výkon práce zaměstnance. Právě tyto znaky mohou samy o sobě stačit pro přesvědčivý závěr o tom, že jde o závislou práci. V odstavci druhém pak musí být vyjmenováno, že mezi základní podmínky výkonu závislé práce musí patřit: - mzda, plat či odměna, - náklady nese zaměstnavatel, - odpovědnost nese zaměstnavatel, - výkon práce v pracovní době, - výkon práce na pracovišti nebo jiném dohodnutém místě. Za zbytečný a matoucí považujeme dovětek, podle nějž je práce vykonávána v pracovní době „nebo jinak stanovené nebo dohodnuté době“. I taková „jinak stanovená nebo dohodnutá doba“ totiž musí být pracovní dobou, jestliže v jejím rámci vykonává zaměstnanec pro zaměstnavatele závislou práci. Z ustanovení § 78 odst. 1 písm. a) zákoníku práce totiž dovodíme, že každá doba, ve které je zaměstnanec povinen pro zaměstnavatele pracovat. Nelze si tedy představit, že by zaměstnanec vykonával pro zaměstnavatele práci v jiné době než v pracovní době. Na tomto závěru není třeba nic měnit ani v případě, kdy si zaměstnanec rozvrhl pracovní dobu sám, pracuje-li například z domova. I tak je totiž doba, ve které pracuje, dobou pracovní. ČMKOS dále v souvislosti návrhem nové definice závislé práce požaduje, aby byla s touto definicí provázána i definice nelegální práce, kterou ČMKOS navrhuje přenést z důvodu komplexnosti právní úpravy ze zákona o zaměstnanosti přímo do zákoníku práce v podobě nově navrženého § 2a. Musí být totiž zřejmé, že dochází-li k výkonu závislé práce v jiném než pracovněprávním vztahu, jde o nelegální práci, za jejíž umožnění musí toho, kdo tuto práci přiděluje, stihnout odpovídající sankce. Návrhem se nezakazuje vykonávat práci v jiném než pracovněprávním vztahu, ale zakazuje se vykonávat v jiném právním vztahu závislou práci. ČMKOS navrhuje definovat nelegální práci s využitím návrhů obsažených v návrhu zákona, který se mění zákon o zaměstnanosti a návrh zákona o některých opatřeních vůči právníkům a fyzickým osobám zaměstnávajícím neoprávněně pobývajícím státní příslušníky	
--	--	--	---	--

			třetích zemí. Současné tyto návrhy s ohledem na potřebu koncepčního přístupu a komplexní právní úpravy doplňuje o výslovný zákaz nucené a otrocké práce, která se bohužel v české praxi opět vyskytuje a pro jejíž postihování je třeba vytvořit potřebný právní základ. <i>Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.</i>	
K oblasti zprostředkování zaměstnání	ČMKOS	Z	Českomoravská konfederace odborových svazů nesouhlasí s uvolněním zprostředkovatelské činnosti agenturám práce. Nepovažujeme za správné přenášet činnosti vyhrazené státu a jeho institucím na soukromé subjekty. Dosud všechny zkušenosti s takovým vyčleněním agend, s outsourcingem, se ukázaly jako podstatně dražší varianty řešení údajných problémů. Kromě úhrady za činnost, která je takové firmě, v tomto případě agentuře práce, svěřena a která by se měla rovnat nákladům státu (veřejných rozpočtů), se musí uhradit i další aparát dodavatelské firmy – manažeři, účetní práce, administrativně technické práce, atd. Celkové náklady, bez ohledu na to, z jaké položky jsou nakonec uhrazeny, jsou v případě outsourcovaných činností vždy několikanásobně vyšší, kvalita prováděných činností nižší a objednatel nemá možnost operativně podle potřeby ovlivňovat provádění činností. Vystává zde také otázka případných veřejných zakázek – rozhodování o výši přidělovaných prostředků z veřejných rozpočtů. Předpokládané „odlehčení“ Úřad práce by jen vedlo k přelíti kapacit (hlavně finančních) do soukromých rukou agentur. <i>Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Viz stanoviska k jednotlivým konkrétním připomínkám.
	ČMKOS	Z	K oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením Českomoravská konfederace odborových svazů principiálně nesouhlasí s tím, aby byly měněny zákony jen proto, že určitá, zpravidla vždy menšinová část subjektů, využívá mezer a zákon obchází, aby slušná většinová společnost byla preventivně a restriktivně sankcionována za něco, co stát není schopen řešit. Nemůžeme proto přijmout zdůvodnění a argumentaci o zabránění nemorálním praktikám a znemožnění nežádoucího jednání snížením příspěvku na podporu zaměstnávání o srážky ze mzdy a znemožněním souběhu příspěvků. Konstatování, že „stávající právní úprava zaměstnávání osob zdravotně postižených nedokáže efektivně podporovat zaměstnávání těchto osob“ nemůže být důvodem ke zrušení chráněných dílen, atd. Zatímco zrušení chráněných dílen je odůvodňováno zneužíváním tohoto	Viz stanoviska k jednotlivým konkrétním připomínkám.

			„institutu“ a namísto efektivní kontroly je raději přistoupeno ke zrušení. Opětovně i v tomto případě preferujeme a požadujeme řešení příčin a nikoli následků špatných koncepčních rozhodnutí. Prosazujeme zachování všech stávajících pobídek (výhod) k zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Z návrhu vyplývá, že stát se chce zbavit své role ochránce většiny handicapovaných občanů a zbavit je možnosti žít důstojně a vykonávat zaměstnání, na které stačí. Tento přístup státu bude mít závažný negativní dopad na kvalitu života zejména mladých lidí, kteří jsou i přes závažná zdravotní postižení schopni v chráněných dílnách pracovat. Stát tak ponechává všechnu tíhu péče o tyto osoby na jejich rodinách. Zatímco v zahraničí kolem nás podpora zaměstnávání zdravotně postižených osob roste a směřuje k tzv. sociálním firmám, v České republice jdeme opačnou cestou. <i>Tyto připomínky považuje ČMKOS za zásadní.</i>	
Nad rámec novely zákona - § 44a	ČMKOS	Z	Zákonem č. 347/2010 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí, došlo s účinností k 1. lednu 2011 ke změně zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, tak, že do něj bylo doplněno ustanovení § 44a tohoto znění: „Uchazeči o zaměstnání, kterému přísluší podle jiných právních předpisů z posledního zaměstnání odstupné, odbytné nebo odchodné, se podpora v nezaměstnanosti poskytne až po uplynutí doby, která odpovídá výši odstupného, odbytného nebo odchodného; tato doba se určí podle příslušného násobku průměrného měsíčního výdělku nebo měsíčního služebního příjmu, kterým byla uchazeči o zaměstnání stanovena výše odstupného, odbytného nebo odchodného. Ustanovením předchozí věty není dotčeno poskytování podpory v nezaměstnanosti po celkovou dobu stanovenou tímto zákonem.“ Zákon č. 347/2010 Sb., který tuto úpravu zavedl, byl přijat ve zkráceném jednání za stavu legislativní nouze. Skupina poslanců následně podala Ústavnímu soudu návrh na zrušení tohoto zákona z důvodu, že nebyl přijat ústavně předepsaným způsobem (sp. zn. Pl. ÚS 55/10). Ústní jednání před Ústavním soudem je v této věci nařízeno na 8. února 2011 a předmětný zákon s účinností k 31. 12. 2011 zrušilo. Bez ohledu na další průběh jednání o další platnosti zákona č. 347/2010 Sb. ČMKOS požaduje zrušení § 44a zákona o zaměstnanosti. <i>Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Připomínce nelze vyhovět – na základě usnesení vlády ČR ze dne 23. března 2011 č. 218 se do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR postupuje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s úspornými opatřeními v působnosti Ministerstva práce a sociálních věcí (v důsledku nálezu Ústavního soudu ČR ze dne 14. března 2011). Součástí tohoto návrhu zákona je i návrh úpravy § 44a ZoZ. Zároveň se bude ve dnech 5. a 6. dubna 2011 projednávat ve výborech Senátu Parlamentu ČR senátní tisk č. 38 (senátní návrh zákona, kterým se mění zákon o zaměstnanosti – návrh na zrušení § 44a ZoZ). Připomínkové místo trvá na připomínce.
§ 50 odst. 3	ČMKOS	Z	ČMKOS již v souvislosti s legislativním procesem zákona 347/2010 Sb. zásadně odmítala úpravu, která snižuje podporu v	Připomínce nelze vyhovět, jedná se o návrh nad věcný rámec této novely.

			nezaměstnanosti těm osobám, které dají samy výpověď' tzv. z vážných důvodů či dohodou Zaměstnanci tak v řadě případů jsou stavěni před volbu zůstat v zaměstnání, kde jsou vystaveni zcela nepříznivým podmínkám či porušování zákona (ať už jde o nevyplácení mzdy, diskriminaci, mobbing, bossing, šikanu, apod.), anebo odejít a riskovat upadnutí do chudoby. I v případech, kde se zaměstnanci s těmito extrémními formami porušování zákona nesetkávají, ztížení jejich možnosti odejít ze zaměstnání v praxi vede k růstu tlaku zaměstnavatelů na snižování mezd a zhoršování dalších pracovních podmínek, které zaměstnanci jsou nuceni akceptovat, nebo sice „dobrovolně“ odejít, ale za cenu hlubokého propadu životní úrovně. Tyto kroky jsou v ostrém rozporu s programem ČMKOS a ČMKOS je zásadně odmítá. Přestože zákon č. 347/2010 Sb., který přinesl tuto změnu platí pouze necelé tři měsíce, vznikají v praxi závažné výkladové problémy, jak má být předmětné ustanovení vykládáno např. v případě uzavření dohody o skončení pracovního poměru z organizačních důvodů a zda se jedná o zákonné nebo smluvní krácení. Z toho důvodu ČMKOS důrazně požaduje upravit § 50 zákona tak, aby nevznikaly další výkladové problémy. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínkové místo trvá na připomínce.
Zrušení nekolidujícího zaměstnání	ČMKOS	Z	ČMKOS opětovně zdůrazňuje, že je třeba vzít v úvahu, že tzv. nekolidující zaměstnání (smyslu možnosti souběhu vyplácení podpory v nezaměstnanosti a určitého přívýdělku) představovalo dočasné řešení, které volil zaměstnanec v nouzi na přechodnou dobu, aby neztratil kontakt s pracovním prostředím, zachoval si pracovní návyky a mohl uhradit alespoň některé své životní náklady. Zrušení nekolidujícího zaměstnání dnes kromě vyloučení výše zmíněných pozitivních efektů vede ke zvýšení tlaku na další sociální systémy (zejména státní sociální podporu a sociální péči). Ustanovení o nekolidujícím zaměstnání vždy považovala a považuje ČMKOS za důležitý nástroj vedoucí k omezení tendencí pracovat načerno, umožňující alespoň částečně udržet nezaměstnané v pracovní aktivitě a také samozřejmě poněkud zredukovat náklady státního rozpočtu na nezaměstnanost (prostřednictvím daní a odvodů z těchto nekolidujících činností). Podle našeho názoru by zamezit zneužívání institutu nekolidujícího zaměstnání, ke kterému v praxi skutečně někdy dochází, bylo bývalo možné prostřednictvím zavedení úpravy tzv. kurzarbeitu a	Připomínce nelze vyhovět, jedná se o návrh nad věcný rámec této novely. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			<i>zvýšením efektivity a koordinací příslušných kontrolních mechanismů státu.</i> <i>Z těch všech důvodů ČMKOS opětovně připomíná, že trvá na zachování institutu nekolidujícího zaměstnání. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	
Čl. I, bod 1, § 5 písm. e) bod 1	ČMKOS	Z	K jednotlivým ustanovením Čl. I, bod 1, § 5 písm. e) bod 1 - definice nelegální práce. Odůvodnění: Viz obecná část stanoviska. <i>Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Připomínce nelze vyhovět – z hlediska systematického nelze v zákoníku práce upravit právní vztahy, stojící mimo rámec zákona. Připomínkové místo trvá na připomínce.
Čl. I, bod 6. § 14 odst. 6	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 6. § 14 odst. 6 – se zrušuje. Odůvodnění: <i>Zavedení principu „sdíleného zprostředkování práce“ je typický příklad pokračující destrukce veřejných služeb. Po zveřejnění záměru privatizovat důchodový systém a zdravotnictví přichází vláda se záměrem privatizovat zprostředkování zaměstnání. Stejně jako v předchozích případech dopady na občana nejsou brány v potaz – jediný cílem je demontáž principů státní politiky zaměstnanosti a likvidaci úřadů práce jako institucí tuto politiku zajišťujících. ČMKOS se současně (kromě necitlivého zacházení s občany hledajícími zaměstnání) obává, že jde o krok, kterým se otevírá nový prostor pro korupci a tunelování zdrojů určených na aktivní politiku zaměstnanosti prostřednictvím státních zakázek. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Převedení sjednaného počtu uchazečů o zaměstnání do péče agentury práce uvolní Úřadu práce prostor pro zprostředkování zaměstnání dalších uchazečům o zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce.
Čl. I. body 8. a 9	ČMKOS	Z	Čl. I. body 8. a 9. (§ 25 odst. 1, § 25 odst. 4) se zrušují. Odůvodnění : <i>Nesouhlasíme s tím, aby studenti denního studia VŠ byli považováni za řádné zaměstnance a mohli být současně vedeni j jako uchazeči o zaměstnání s možností pobírání státní podpory. Nepovažujeme za správné ani žádoucí měchat statuty osob, buď je někdo studentem nebo uchazečem o zaměstnání. V případě připuštění možnosti navrhovaného dvojediného postavení by docházelo k několikerému čerpání veřejných prostředků – školských, sociálních i „zaměstnanostních“. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Do evidence uchazečů o zaměstnání budou moci být zařazeni jen ti studenti denního studia, za které byl v rozhodném období 2 let před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání odváděn příspěvek na státní politiku zaměstnanosti. Připomínkové místo trvá na připomínce.
Čl. I, bod 11	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 11 (§ 33 odst. 1) se zrušuje. Odůvodnění: <i>V situaci, kdy existuje masivní, více než půlmilionová nezaměstnanost, a kdy se rozšiřuje spektrum rizikových skupin na trhu</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Navrhované znění umožňuje ve větším rozsahu aplikovat individuální posuzování potřebnosti jednotlivých uchazečů o zaměstnání.

			práce, považuje ČMKOS tento návrh za naprosto absurdní. Vládní opatření jako prodlužování věku odchodu do důchodu, redukce podpory pro rodiny, snižování podpory státu při zaměstnávání zdravotně postižených nepochybně přinesou velké problémy v zaměstnávání těchto zranitelných skupin obyvatelstva. Navíc v souvislosti s krizovými jevy v české ekonomice dále poroste počet dlouhodobě nezaměstnaných a lidí s deficitem pracovních návyků a kvalifikace. Zdůvodnění tohoto kroku tzv. nutností individualizace poskytování služeb považuje ČMKOS za pouhé alibi sloužící k „vysvětlení“ dalšího omezení služeb úřadů práce. Toto tvrzení pouze posiluje naše obavy, že vláda má v úmyslu zbavit úřady práce zprostředkovatelské činnosti (tuto postupně plně privatizovat) a převést je do polohy pasivních institucí sloužících pouze k výplatě dávek. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínkové místo trvá na připomínce.
Čl. I, body 12 a 13	ČMKOS	Z	Čl. I, body 12 a 13 (§ 35 odst. 1 a § 36) se zrušují. Odůvodnění: ČMKOS považuje tento krok v situaci, kdy je vzhledem k vysoké míře nezaměstnanosti, nutné zintenzivnit všechny formy aktivní politiky zaměstnanosti, za naprosto kontraproduktivní, jehož důsledkem bude omezení činnosti Úřadů práce jako institucí zabezpečujících politiku zaměstnanosti a otevření cesty k jejich změně na pouhá kontaktní místa pro výplatu dávek. Podle našich zkušeností nejsou na úřadech práce uchazečům nabízena téměř žádná pracovní místa. Navrhovaná úprava by znamenala ještě více ztížený přístup uchazečů o zaměstnání k nalezení nového zaměstnání a zhoršení jejich informovanosti o nabídkách na pracovním trhu. Právní úprava by v současné situaci na trhu práce měla naopak jednoznačně podpořit všechny způsoby a prostředky ke zvýšení zaměstnanosti. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Zrušením povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa nedojde k situaci, že by Úřad práce nemohl sledovat vývoj situace na trhu práce a měl by k dispozici méně nabídek volných pracovních míst. Naopak bude posílena aktivní úloha Úřadu práce jako partnera zaměstnavatelů. Některá další připomínková místa, např. SP ČR a AKV, naopak návrh MPSV podporují. Připomínkové místo trvá na připomínce.
Čl. I, body 16 a 17	ČMKOS	Z	Čl. I, body 16 a 17 (§ 41 odst. 1 a § 49 odst. 1 § 48) se zrušují. Odůvodnění: Zkrácení rozhodné doby pro splnění podmínek pro získání nároku na podporu v nezaměstnanosti je v situaci, kdy jsme na trhu práce konfrontováni vysokou a neklesající úrovní nezaměstnanosti, nelze hodnotit jinak než jako snahu snížit náklady na výplatu těchto podpor a jako útok na postavení nezaměstnaných. Zdůvodnění údajným posílením motivace k hledání zaměstnání vyznívá groteskně v situaci, kdy nabídka volných pracovních míst je zcela nedostatečná.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Přibližujeme právní úpravu okolním státům, které navíc do doby potřebné pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti na rozdíl od ČR nezapočítávají tzv. náhradní doby. Zkrácení rozhodného období je opatřením pro větší aktivizaci uchazečů o zaměstnání při hledání nového zaměstnání, a rovněž se jedná i o motivační prvek směřující k udržení dosavadního zaměstnání.

			Navrhované zkrácení rozhodného období pro posouzení nároků na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci z posledních 3 let na poslední 2 roky před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání má být další restrikcí v souvislosti se zákonem o zaměstnanosti na občany. Ohrožení budou zejména občané v regionech s vysokou mírou nezaměstnanosti. Tím, že dotyční „nedosáhnou“ nesplněním zpřísněné podmínky předchozího zaměstnání na výplatu podpory, bude jim hrozit pád do chudoby. ČMKOS proto zásadně s předloženým návrhem nesouhlasí, neboť jeho realizace by znamenala zhoršení dostupnosti podpory při nezaměstnanost a další snížení ochrany nezaměstnaných. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínkové místo trvá na připomínce.
Čl. I., bod 18	ČMKOS	Z	Čl. I., bod 18 (§53 odst. 1) zní : „(1) Podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci se vyplácí podle příkazu příjemce v české měně, a to bezhotovostním způsobem prostřednictvím elektronického platebního prostředku určeného ministerstvem, převodem na účet u banky nebo u spořitelního nebo úvěrového družstva určený uchazečem o zaměstnání, peněžní poukázkou anebo v hotovosti.“. Odůvodnění : Českomoravská konfederace odborových svazů nesouhlasí s tím, aby Úřad práce určoval, jakým způsobem bude vyplácet podporu v nezaměstnanosti a při rekvalifikaci. Je na příjemcích, aby Úřadu sdělili, jakým způsobem chtějí a mohou vyplacenou podporu dostat. Mohlo by se stát, že Úřad práce, z důvodu úspory prostředků na platbách, by preferoval elektronické bankovníctví převodem u té banky, u které má zřízený účet. Nutil by tak nepřímě příjemce podpory zřídit si účet u téže banky a na základě zkušeností nelze ani vyloučit, že by Úřad byl touto bankou zvýhodněn za „nábor“ nových klientů. V době, kdy i vedení účtu bankou je zpoplatněno, zůstávala by nemalá část prostředků určených příjemcům podpory jako poplatek bankám. Je nutné zohlednit i dostupnost poštovních přepraveců (včetně trendu omezování poboček České pošty) a poboček peněžních ústavů a bank pro příjemce v těch nejvzdálenějších obcích. Není možné, aby vynakládali nemalé finanční prostředky na to, aby si mohli dojet do banky nebo bankomatu vyzvednout své prostředky nebo aby tak byli (byť opět nepřímě) nuceni zřídit si elektronické bankovníctví, ač by o	Připomínce se vyhovuje.

			ně jinak neměli zájem. Požadujeme, aby to byl uchazeč, příjemce podpory, kdo bude určovat, zda obdrží podporu v hotovosti, poukázkou, převodem na účet či jiným způsobem. Obdobně i v návrhu novely zákona o sociálních službách měněném v souvislosti se sjednocením výplaty nepojistných sociálních dávek, v ustanovení § 18 odst. 2 se navrhuje, aby příspěvek byl vyplácen „podle příkazu příjemce“. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	
Čl. I, bod 20	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 20 (§ 59 odst. 2) se zrušuje. Odůvodnění: ČMKOS odmítá navrhovaný princip sdíleného zprostředkování práce (viz odůvodnění k bodu 6. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Viz výše odůvodnění u připomínky č. 2 k bodu 6.
Čl. I, body 23 a 24	ČMKOS	Z	Čl. I, body 23 a 24 (§ 65 a § 66) se zrušují. Odůvodnění: ČMKOS odmítá navrhovaný princip sdíleného zprostředkování práce (viz odůvodnění k bodu 6. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Viz výše odůvodnění u připomínky č. 2 k bodu 6.
Čl. I, bod 25	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 25 (§ 67) se zrušuje. Odůvodnění: Těchto osob je v současné době dle údajů MPSV ČR 40 000, z nichž 9 000 je uchazečů o zaměstnání a na další více než 4 000 pobírají jejich zaměstnavatelé příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením a na řadu dalších takovýchto osob se vztahuje sleva na dani pro zaměstnavatele. ČMKOS považuje předpoklad, vyjádřený ve zdůvodnění návrhu, totiž že tito lidé nepotřebují speciální ochranu a mohou se uplatnit na volném trhu práce, za příklad naprostého pohrdání nejen realitou českého trhu práce, ale i principů politiky zaměstnanosti EU. ČMKOS s předloženým návrhem nesouhlasí. Jde pouze o další bezdůvodné zhoršování postavení této skupiny znevýhodněných osob. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, pouze se bude transformovat do kategorie osob zdravotně postižených. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby zdravotně postižené se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.
Čl. I, bod 26	ČMKOS	Z	(§ 72 odst. 2 písm. b) a § 75) se zrušuje. Odůvodnění: Chráněné dílny podle stávající právní úpravy (§ 72 odst. 2) slouží v rámci pracovní rehabilitace jako místo pro přípravu k práci pro osoby se zdravotním postižením, což se navrhuje zrušit. Dále (§ 76	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se

			zákona o zaměstnanosti) definuje chráněnou pracovní dílnu jako - pracoviště zaměstnavatele, vymezené na základě dohody s úřadem práce a přizpůsobené pro zaměstnávání osob se zdravotním postižením, kde je v průměrném ročním přepočteném počtu zaměstnáno nejméně 60 % těchto zaměstnanců. <i>Je skutečností, že současné vymezení chráněné pracovní dílny jen 60 % podílem osob se zdravotním postižením není zcela vyhovující; na druhé straně však již sám pojem „dílna“ označuje útvar s organizovanou strukturou a návazností činností. Z toho vyplývá, že chráněné dílny nejsou pouhým souhrnem pracovních míst, plní celou řadu specifických funkcí, a je proto nutné je jako institut zachovat. ČMKOS podpoří požadavky organizací zdravotně postižených, které v této věci intenzivně jednají s MPSV. Definitivní stanovisko bude známo po 16. 3. 2011, kdy se uskuteční jednání na MPSV. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	zdravotním postižením.
Čl. I, body 27, 29 a 30	ČMKOS	Z	Čl. I, body 27, 29 a 30 (§ 72 odst. 2 písm. b) a § 75 a § 77 odst. (1)) se zrušují. Odůvodnění: <i>Chráněné dílny – viz výše. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
Čl. I, bod 31	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 31 (§ 78 odst. 2) se zrušuje. Odůvodnění: <i>Snížení příspěvku na maximálně 6 000 Kč dále ohrozí řadu specializovaných zaměstnavatelů a zhorší přístup zdravotně postižených na trh práce. Je logické, že zaměstnanci se zdravotním postižením nemusí být tak výkonni než jejich zdraví kolegové, také je nutné počítat s jich častější nepřítomností v práci kvůli zdravotním vyšetřením a komplikacím. Navíc je obvykle nutno pro ně více či méně upravit pracovní prostředí a přizpůsobit režim práce jejich ztíženým možnostem, což zvyšuje náklady. ČMKOS je proto zásadně proti tomuto opatření. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Připomínce se částečně vyhovuje – vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
Čl. I, bod 33	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 33 (§ 78 odst. 6) se zrušuje. Odůvodnění: <i>Snížení příspěvku – viz. výše Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Připomínce se částečně vyhovuje – vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.

Čl. I, body 36 a 37	ČMKOS	Z	Čl. I, body 36 a 37 (§ 81 odst. 2 písm. b) se zrušují. Odůvodnění: <i>ČMKOS zásadně odmítá tento námět (zrušení možnosti náhradního plnění formou odběru výrobků od firem zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením) jako opatření, které ve svém důsledku může velmi citelně poškodit fungování a existenci takovýchto firem a tím velmi negativně ovlivnit právě zaměstnávání a integraci osob se zdravotním postižením. ČMKOS souhlasí, že tento nástroj je často zneužíván formou spekulativního chování (přefakturaci) některými subjekty (firmami) k neoprávněným výhodám a ziskům, nicméně tento problém by mohl být řešen např. zpřísněným licencováním a kontrolou firem, které by takového plnění byly oprávněny poskytovat.</i> ČMKOS je pro zpřísnění podmínek pro poskytování tohoto plnění, ale trvá na zachování této možnosti. Podpoří požadavky organizací zdravotně postižených, které v této věci intenzivně jednají s MPSV. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	Připomínce se vyhovuje. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebrání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena horní hranice možného poskytovaného plnění.
Čl. I, bod 41	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 41 (§ 105 odst. 1) se zrušuje. Odůvodnění: <i>Sdílené zprostředkování zaměstnání – viz výše. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Viz výše u připomínky č. 2 k bodu 6.
Čl. I, bod 42	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 42 (nový § 109a) požadujeme upravit následovně: Možné varianty řešení: K bodu 1 – jasně definovat, kdo bude prvotním nositelem nákladů spojených s rekvalifikací uchazeče o zaměstnání K bodu 2 (bod 42, ust. § 109a odst.3) – stanovení transparentních pravidel a měřítek, podle kterých se bude příslušná krajská pobočka rozhodovat, jak vysokou poměrnou část (rozpětí 99 až 99,999%) ceny rekvalifikace bude v tom kterém případě rekvalifikačnímu zařízení hradit.	Připomínce se vyhovuje. Finanční spoluúčast uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání nebude do zákona o zaměstnanosti vložena. . Dohoda mezi uchazečem o zaměstnání a Úřadem práce se nepředpokládá.

			K bodu 3 (bod 42, ust. § 109a odst. 3 a 4) – řešením této situace může být 1. modifikace dohody uchazeče o zaměstnání s ÚP dle ust. § 109 odst. 2, kdy by tuto dohodu uchazeč o zaměstnání uzavíral s rekvalifikačním zařízením. Obsah dohody by se přizpůsobil této podobě rekvalifikace. Z dohody by tak např. vypadl bod d) a bod f) by zněl následovně <i>„závazek uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání uhradit náklady rekvalifikace, pokud bez vážných důvodů nedokončí rekvalifikaci a druhy nákladů, které bude povinen rekvalifikačnímu zařízení uhradit“</i> K bodu 5 – stanovení základního a dostatečného počtu akreditovaných rekvalifikačních zařízení pro každou „rekvalifikační“ oblast. Takto stanovená množina rekvalifikačních zařízení by pak zaručoval přístup k plně hrazené rekvalifikaci i do budoucna (vedle rekvalifikace s finanční spoluúčastí uchazeče o zaměstnání). Odůvodnění: <i>S myšlenkou zavedení nové podoby rekvalifikace s finanční spoluúčastí uchazeče o zaměstnání se dá obecně souhlasit, nicméně vyvstává zde několik zásadních otázek:</i> 1. <i>Z textu navrhovaného znění není jednoznačně jasné, kdo bude primárně nést náklady na rekvalifikaci uchazeče o zaměstnání. Otázkou tedy je,</i> a. <i>zda bude uchazeč o zaměstnání nucen nejprve uhradit rekvalifikačnímu zařízení celou cenu rekvalifikace, které by mu následně po úspěšném absolvování a uhrazení nákladů spojených s rekvalifikací Úřadem práce vrátilo poměrnou část této částky (zde je poměrně obtížné si představit uchazeče o zaměstnání, který bude disponovat dostatečnými „zbytečnými“ prostředky ve svém rodinném rozpočtu, které by použil na uhrazení ceny rekvalifikace), či</i>	Rekvalifikace budou uchazeči o zaměstnání vybírány z veřejně dostupných databází dalšího vzdělávání.
--	--	--	--	---

			b. <i>zda se uchazeč o zaměstnání předem návrhem blíže nespecifikovanou formou dohody zaváže rekvalifikačnímu zařízení k uhrazení všech nákladů spojených s neúspěšně zakončenou rekvalifikací, či</i> c. <i>zda v případě příslibu ÚP (k uhrazení poměrné části nákladů spojených s rekvalifikací uchazeče o zaměstnání v případě úspěšného dokončení rekvalifikace) bude rekvalifikace probíhat na „náklady“ rekvalifikačního zařízení, které mu budou následně ÚP refundovány.</i> <i>Ze smyslu Dále většinou vycházíme z varianty c.</i> 2. <i>Pakliže se Úřad práce rozhodne v dohodě o rekvalifikaci uchazeče o zaměstnání s rekvalifikačním zařízením zavázat, že bude hradit poměrnou část výdajů rekvalifikačního zařízení na rekvalifikaci uchazeče o zaměstnání, a to nejméně ve výši 90 % nákladů, tak není nikde stanoveno, podle jakých měřítek se bude ÚP rozhodovat, jakou procentuální částkou konkrétně přispěje (90% až 100%). Vzniká tak odůvodněná obava z odlišného přístupu k úhradě poměrné části rekvalifikačních nákladů v různých případech.</i> 3. <i>Předpokladem pro uhrazení nákladů na rekvalifikaci uchazeče o zaměstnání rekvalifikačnímu zařízení je potvrzení o úspěšném absolvování rekvalifikace. Tj., v případě, kdy uchazeč o zaměstnání rekvalifikaci úspěšně bez závažného důvodu nedokončí, nemůže dojít k vydání osvědčení o úspěšném absolvování kurzu a tudíž nemůže být toto osvědčení předloženo ÚP, který by na jeho základě rekvalifikačnímu zařízení mohl uhradit náklady spojené s rekvalifikací. To tedy znamená, že většinou část nákladů na rekvalifikaci by při neúspěšném dokončení rekvalifikace uchazečem o zaměstnání neslo rekvalifikační středisko. Z tohoto důvodu vychází obava z klesající úrovně rekvalifikačního vzdělání, tak z dodržování podmínek přidělování osvědčení uchazeči o zaměstnání o zdárném absolvování rekvalifikace, neboť pro rekvalifikační středisko bude vydání tohoto osvědčení z ekonomického pohledu</i>	
--	--	--	---	--

			existenční záležitosti. 4. Povinnost rekvalifikačního zařízení dle ustanovení § 109a odst. 5 informovat ÚP o nedodržení podmínek rekvalifikace ze strany uchazeče o zaměstnání se tak může také stát pouze obecně stanovenou povinností bez toho, aby ji rekvalifikační zařízení důsledně dodržovala. Informování ÚP o nedodržení podmínek rekvalifikace uchazečem o zaměstnání tak má pro rekvalifikační zařízení pouze ten důsledek, že se objektivně zbavuje možnosti vydat osvědčení o úspěšném absolvování rekvalifikace na jehož základě by mohlo domáhat refundace finančních prostředků na rekvalifikaci vynaložených. 5. Otázkou je, která akreditovaná rekvalifikační zařízení budou tuto formu rekvalifikace s finanční spoluúčastí uchazeče o zaměstnání poskytovat. Nasnadě jsou dvě varianty. a. Vytvoření a akreditace nových rekvalifikačních středisek, u kterých by probíhala rekvalifikace s finanční spoluúčastí uchazeče o zaměstnání b. Převedení některých ze současných rekvalifikačních zařízení ze systému plné úhrady rekvalifikace do systému rekvalifikace s finanční spoluúčastí Ad a) v případě první varianty vyvstává především otázka, „která zařízení by se vystavovala riziku nesení nákladů za neúspěšně proběhlou rekvalifikaci (viz. bod 2)?“. Ad b) Zde vyvstává obava spočívající v převedení předem nedefinované množiny (počtu) současných akreditovaných rekvalifikačních zařízení ze současného systému, do systému rekvalifikace s finanční spoluúčastí uchazeče o zaměstnání. Pokud by nebyl předem jasně daný max. počet rekvalifikačních zařízení v konkrétních profesních oblastech, které by se mohli transformovat na nový systém, tak může dojít k situaci, kdy v současném systému nezůstane žádné rekvalifikační středisko (což by bylo i proti samotnému záměru předkladatelů návrhu¹), které by uchazečům o	
--	--	--	---	--

¹ Viz obecná část důvodové zprávy k návrhu kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb. o zaměstnanosti, bod 1.4. oblast rekvalifikace, vyhodnocení nákladů a přínosů, varianta II

			zaměstnání poskytovalo plně hrazenou. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.	
Čl. I, bod 45	ČMKOS	Z	Čl. I, bod 45 (nová Hlava V – Sdílené zprostředkování zaměstnání) se zrušuje. Odůvodnění: <i>Viz výše. Tuto připomínku považuje ČMKOS za zásadní.</i>	Viz výše odůvodnění u připomínky č. 2 k bodu 6.
K bodu 31	Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR	Z	K bodu 31 – navržené řešení ve svém důsledku přinese úbytek pracovních míst pro osoby se zrakovým postižením, ale nevyřeší problémy s protiprávním jednáním, o nichž se zmiňuje důvodová zpráva. Souhlasíme s devadesátiprocentním hrazením mzdových nákladů i s položkami, o které se hrazené náklady snižují; ovšem zásadně nesouhlasíme se snížením maximální výše příspěvku o 2000 Kč, tedy o 25= oproti současnému stavu. Proč jsou za podvodné chování některých zaměstnavatelů trestání podvádění zdravotně postižení zaměstnanci a čestně jednající zaměstnavatelé?	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K bodům 16 a 17	ASO (Asociace samostatných odborů)	Z	<u>bod 16</u> Doporučujeme ponechat původní znění 3 roky, tj. § 41 (1) rozhodným obdobím pro posuzování nároků na podporu v nezaměstnanosti a podporu při rekvalifikaci jsou poslední 3 roky před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání. § 49 (1) Uchazeč o zaměstnání, kterému v posledních 3 letech před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání uplynula celá podpůrčí doba, má nárok na podporu v nezaměstnanosti, pokud po uplynutí této podpůrčí doby získal zaměstnáním nebo jinou výdělečnou činností dobu důchodového pojištění v délce alespoň 6 měsíců; tato doba se nevyžaduje v případech, kdy uchazeč o zaměstnání skončil zaměstnání nebo výdělečnou činnost ze zdravotních důvodů nebo skončil zaměstnání z důvodů uvedených ve zvláštním právním předpise 36) nebo proto, že zaměstnavatel porušil podstatnou povinnost vyplývající z právních předpisů, kolektivní smlouvy nebo sjednaných pracovních podmínek. Současně musí být splněna podmínka celkové doby předchozího zaměstnání /§ 39 odst. 1 písm. a)/. Zdůvodnění: <i>Při současné situaci na trhu práce je zkrácení rozhodného období pro posuzování nároků na podporu v nezaměstnanosti neadekvátní a vůči</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Přibližujeme právní úpravu okolním státům, které navíc do doby potřebné pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti na rozdíl od ČR nezapočítávají tzv. náhradní doby. Zkrácení rozhodného období je opatřením pro větší aktivizaci uchazečů o zaměstnání při hledání nového zaměstnání a rovněž se jedná i o motivační prvek směřující k udržení dosavadního zaměstnání. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			<i>uchazeči příliš náročné.</i> <u>Zásadní připomínka.</u>	
K bodu 25	ASO	Z	<u>bod 25</u> Doporučujeme ponechat původní znění, tj. § 67 (1) Fyzickým osobám se zdravotním postižením (dále jen „osoby se zdravotním postižením“) se poskytuje zvýšená ochrana na trhu práce. (2) Osobami se zdravotním postižením jsou fyzické osoby, které jsou a) Orgánem sociálního zabezpečení uznány invalidními ve třetím stupni (dále jen „osoby s těžším zdravotním postižením“), b) Orgánem sociálního zabezpečení uznány invalidními v prvním nebo druhém stupni 32a), c) Rozhodnutím úřadu práce uznány zdravotně znevýhodněnými (dále jen „osoby zdravotně znevýhodněné“). (3) Za zdravotně znevýhodněnou osobu podle odstavce 2 písm. c) se považuje fyzická osoba, která má zachování schopnost vykonávat soustavné zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost, ale její schopnosti být nebo zůstat pracovně začleněna, vykonávat dosavadní povolání nebo využít dosavadní kvalifikaci nebo kvalifikaci získat jsou podstatně omezeny z důvodu jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. (4) Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok a podstatně omezuje psychické, fyzické nebo smyslové schopnosti a tím i schopnost pracovního uplatnění. (5) Skutečnost, že je osobou se zdravotním postižením podle odstavce 2 písm. a) a b), dokládá fyzická osoba potvrzením nebo rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení. Skutečnost, že je osobou se zdravotním postižením podle odstavce 2 písm. c), dokládá fyzická osoba rozhodnutím úřadu práce. (6) Posuzování zdravotního stavu pro účely odstavce 2 písm. c) upravuje jiný právní předpis 41a). <i>Zdůvodnění:</i> <i>Zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných dojde k omezení potřebné podpory při jejich uplatnění na trhu práce, neboť</i>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, pouze se bude transformovat do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 ZoZ rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.

			zaměstnavatelé <i>nebudou vůbec motivováni osoby se zdravotním postižením zaměstnávat.</i> <u>Zásadní připomínka</u>	
K bodu 31	ASO	Z	<u>bod 31</u> Doporučujeme ponechat původní znění, tj. § 78 Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením (2) Příspěvek náleží zaměstnavateli měsíčně ve výši skutečně vynaložených mzdových nákladů na zaměstnance v pracovním poměru, který je osobou se zdravotním postižením, včetně pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, které zaměstnavatel za sebe odvedl z vyměřovacího základu tohoto zaměstnance, nejvýše však 8 000 Kč. Pro účely stanovení výše příspěvku se skutečně vynaložené mzdové náklady snižují o částku odpovídající výši poskytnuté naturální mzdy. <u>Zdůvodnění:</u> <i>Snížením příspěvku pro zaměstnavatele na zaměstnané osoby se zdravotním postižením by došlo k nárůstu počtu nezaměstnaných z okruhu těchto osob.</i> <u>Zásadní připomínka</u>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K bodům 36 a 37	ASO	Z	<u>bod 36</u> Doporučujeme ponechat původní znění. § 81 (2) Povinnost uvedenou v odstavci 1 zaměstnavatelé plní b) odebíráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů více než 50 % zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům nebo odebíráním výrobků nebo služeb chráněných pracovních dílen provozovaných občanským sdružením, 47) státem registrovanou církví nebo náboženskou společností nebo právnickou osobou evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností 48) nebo obecně prospěšnou společností, 49) nebo zadáváním zakázek těmto subjektům nebo odebíráním výrobků nebo služeb od osob se zdravotním postižením, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nezaměstnávají žádné zaměstnance, nebo zadáváním zakázek těmto osobám, nebo	Připomínce se vyhovuje. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena horní hranice možného poskytovaného plnění. Současná právní úprava není systémová, neboť pokud organizační složka státu nebo zaměstnavatel zřízený státem nesplní povinný podíl zaměstnáváním nebo odebíráním výrobků nebo služeb, Úřad práce mu stejně musí uložit rozhodnutím povinnost příslušnou částku do státního rozpočtu odvést.

			c) odvodem do státního rozpočtu, nebo vzájemnou kombinací způsobů uvedených v písmenech a) až c). Zdůvodnění: <i>Uvedený negativní jev tzv. předfakturace lze řešit jiným způsobem než zrušením možnosti plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením odběrem výrobků nebo služeb u těchto zaměstnavatelů. Tento postup by negativně ovlivnil zaměstnanost těchto osob.</i> Zásadní připomínka	
Obecně	Jihomoravský kraj	Z	Zásadní připomínka: Nesouhlasíme se zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných, neboť zrušení možnosti zápočtu těchto osob do povinného podílu zaměstnávání osob bude mít vážný negativní dopad pro zaměstnavatele. Odsun účinnosti těchto ustanovení není dostačující, protože organizace jako je územní samosprávný celek, který je povinen vybírat úředníky na základě veřejných výběrových řízení v souladu se zákonem č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů, nemá možnost získat do pracovního poměru dostatečný počet osob invalidních v prvním, druhém nebo třetím stupni. Zrušení kategorie osob zdravotně znevýhodněných bude mít rovněž negativní dopad na uplatnění těchto osob na trhu práce z důvodu ztráty motivace zaměstnavatelů tyto osoby zaměstnávat. Stejně tak nesouhlasíme se zrušením možnosti plnění povinného podílu zaměstnávání osob se zdravotním postižením formou odběru výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením. Snížení administrativní zátěže spojené s přepočítáváním odebraných výrobků nebo služeb na zaměstnance, které je možno započítat do povinného podílu, nepovažujeme za závažný důvod pro zrušení tohoto institutu. Povinnost odvodu do státního rozpočtu jako náhradní forma plnění při nesplnění povinnosti zaměstnávání osob se zdravotním postižením bude pro samosprávné orgány kraje při kontrolní činnosti a hodnocení rozpočtového roku brána jako velmi negativní skutečnost. Se snížením možnosti naplnění povinného podílu zaměstnávání osob	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, pouze se bude transformovat do kategorie osob zdravotně postižených. Účinnost se odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.

			se zdravotním postižením by mělo korespondovat upravení dosud nastavených podmínek, tj. snížení povinného podílu, změna výpočtu přepočteného počtu zaměstnanců apod.	
			DOPORUČUJÍCÍ PŘIPOMÍNKY	
K bodu č. 12	Ministerstvo spravedlnosti	D	V novelizačním bodě č. 12 upozorňujeme na skutečnost, že vypuštěním třetí věty se zruší stanovení počátku běhu lhůty, která je obsažena ve větě první. Doporučujeme věcně zvážit a formulačně upravit.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu č. 18	Ministerstvo spravedlnosti	D	V novelizačním bodě č. 18 doporučujeme poslední větu doplnit následovně: „Způsob výplaty určuje Úřad práce po projednání s uchazečem.“. Domníváme se, že způsob výplaty by měl být stanoven individuálně s přihlédnutím i k potřebám uchazeče.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu č. 38	Ministerstvo spravedlnosti	D	Upozorňujeme, že úprava navržená v novelizačním bodě č. 38 nedává smysl.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. § 82 odst. 1 ZoZ zůstane beze změny, protože se nebude v § 81 odst. 2 dosavadní písm. c) označovat jako písm. b).
Přechodná ustanovení	Ministerstvo spravedlnosti	D	Doporučujeme upravit některé body v přechodných ustanoveních (čl. II). V některých ustanoveních se odkazuje na nabytí účinnosti tohoto zákona, ale vzhledem k tomu, že se navrhuje dělená účinnost (k 1. lednu 2012 a k 1. lednu 2013), není jasné, ke kterému datu účinnosti se přechodné ustanovení vztahuje.	Připomínce se vyhovuje.
obecně	Ministerstvo spravedlnosti	D	Vzhledem k úzké provázanosti navrhovaného zákona s návrhem nového zákona o Úřadech práce, u něhož dosud nebyl ukončen legislativní proces, doporučujeme posečkat s předložením návrhu novely zákona č. 435/2004 Sb. vládě až po zveřejnění zákona o Úřadech práce ve Sbírce zákonů.	Připomínce se vyhovuje, jedná se o zákon č. 73/2011 Sb.
K části první	ČTÚ	D	1. K ČÁSTI PRVNÍ Na konci citace Čl. I Změna zákona o zaměstnanosti jsou uvedeny změny dvou zákonů, které dosud nejsou součástí Sbírky zákonů. Doporučujeme ve Zvláštní části Důvodové zprávy uvést, o jaké zákony jde, ocitovat jejich názvy a doplnit, v jaké fázi legislativního procesu se nacházejí.	Připomínce se vyhovuje.
obecně	ČTÚ	D	2. Podle Legislativních pravidel vlády je Platné znění zákona, resp. zákonů, s vyznačením navrhovaných změn a doplnění, součástí materiálu předkládaného do vlády. Přesto však postrádáme Platné znění již jako součást materiálu do připomínkového řízení, protože	Připomínce se vyhovuje.

			jinak je novela nepřehledná a její posuzování v rámci připomínkového řízení je tak ztíženo.	
obecně	OSZSP ČR	D	K oblasti úpravy nelegální práce Z přeložených variant vyslovujeme souhlas s návrhem přijmout variantu III., úpravu definice nelegální práce. K samotné problematice nelegální práce a cílům omezit praktiky obcházení zaměstnání formou výkonu samostatné výdělečné činnosti nebo na základě občanskoprávních smluv si dovoluujeme upozornit, že předložené návrhy řeší pouze důsledky, nikoliv příčiny stavu, který je prohlašován za nežádoucí. Je konstatováno, že závislá práce bývá vykonávána na základě jiných právních vztahů než pracovněprávních, a tím dochází k významným únikům v oblasti pojistného i daní a pobočkami Úřadu práce na pracovišti zaměstnavatelů není možné zjistit, ke které právnické nebo fyzické osobě jsou fyzické osoby pracující na pracovišti kontrolované osoby v nějakém právním vztahu. Pak bychom tedy považovali za potřebné zabývat se příčinami, proč je pro zaměstnavatele i „zaměstnance“ výhodné takové obcházení zákona. Máme za to, že vytvořením definice a zvýšením pokut nelze předpokládat, že bude odstraněna příčina nežádoucího stavu. Posílení odstrašovacího efektu, účinku hrozících sankcí, ale pouze finančního charakteru, podle našeho názoru k dosažení vytyčených cílů nedojde. Obáváme se, že může nastat dvojitý efekt: přenášení rizika na zaměstnávané osoby, kterým bude kladeno za vinu případné odhalení nelegální práce a následná sankce a v případě mafií ani stotisícová pokuta nebude dostatečně odstrašující hrozbou. Nesouhlasíme s řešením cestou represí. Doporučujeme začít hledat pozitivní motivaci zaměstnavatelů zaměstnávat pracovníky v řádném pracovněprávním vztahu. Doporučujeme hledat skutečné příčiny nelegální práce a cesty k jejich odstranění, např. v oblasti pojistného a daní.	Nejde o připomínku k navrhované úpravě, ale o návrh na řešení do budoucna.
obecně	OSZSP ČR	D	K oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením Principiálně nesouhlasíme s tím, aby byly měněny zákony jen proto, že určitá, zpravidla vždy menšinová část subjektů, využívá mezer a zákon obchází, aby slušná většinová společnost byla preventivně a restriktivně sankcionována za něco, co stát není schopen řešit. Nemůžeme proto přijmout zdůvodnění a argumentaci o zabránění nemorálním praktikám a znemožnění nežádoucího jednání snížením příspěvku na podporu zaměstnávání o srážky ze mzdy a znemožněním souběhu příspěvků.	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.

			Konstatování, že „stávající právní úprava zaměstnávání osob zdravotně postižených nedokáže efektivně podporovat zaměstnávání těchto osob“ nemůže být důvodem ke zrušení chráněných dílen, atd. Zatímco zrušení chráněných dílen je odůvodňováno zneužíváním tohoto „institutu“ a namísto efektivní kontroly je raději přistoupeno ke zrušení. Opětovně i v tomto případě preferujeme a požadujeme řešení příčin a nikoli následků špatných koncepčních rozhodnutí.	
K bodu č. 12	OSZSP ČR	D	K novelizačnímu bodu 12. – § 35 odst. 1 Nejsme si jisti příčinnou souvislostí uvedenou předkladatelem, kdy zrušení povinnosti zaměstnavatelů oznamovat volná místa povede ke „zvýšené aktivitě krajských poboček Úřadů práce“. V jaké formě v této souvislosti zákonodárce předpokládá vyhledávání volných pracovních míst?	Vysvětleno. Aktivním jednáním se zaměstnavateli.
K bodu 3, 4, 15	ČBÚ	D	Novelizační bod 3, 4 a 15 - současný platný text toto ustanovení nemá. Doporučujeme proto upravit.	Vysvětleno. Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se schválením zákona č. 73/2011 Sb.
K bodu 5	ČBÚ	D	Novelizační bod 5 – současný text § 9 odst. 2 neodpovídá textu uvedenému v návrhu.	Vysvětleno. Jedná se o legislativně technickou úpravu v souvislosti se schválením zákona č. 73/2011 Sb.
K bodu 8	ČBÚ	D	Novelizační bod 8 – text není srozumitelný – doporučujeme opravit.	Vysvětleno. Souvisí s následujícím bodem 9, kterým se do § 25 vkládá nový odstavec 4.
Obecně	MPO	D	Důvodová zpráva, zvláštní část, str. 46 Zde je administrativní chyba, kdy je „Účinnost“ označena jako část pátá, přičemž jde o část šestou. Tuto připomínku považujeme za doporučující.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 18	MHMP	D	S přihlédnutím k výše uvedeným obecným připomínkám (zásadní připomínky), nekomentujeme podrobně jednotlivé paragrafy. Úpravu v novelizačním bodě č. 18 však doporučujeme zvážit. V § 53 odst. 1 se stanoví způsob výplaty podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci. Otázkou je, zda je možné nutit uchazeče o zaměstnání zřizovat si účet u banky nebo k účasti na bezhotovostním způsobu prostřednictvím elektronického platebního prostředku. Doporučujeme	Připomínce se vyhovuje.

			znovu posoudit tuto úpravu, příp. vypustit poslední větu nebo doplnit poslední větu takto: „... určuje Úřad práce po projednání s uchazečem o zaměstnání.“.	
K bodu 1	SPČR	D	<u>K bodu 1</u> Navrhovanou změnu ustanovení § 5 písm. e) bod 1 vypustit a dále takto vymezené pojetí nelegální práce vůbec nezvažovat. Důvodnost navrhované změny nevyplývá ani z Důvodové zprávy (str. 15 a násl.), když se pouze uvádí, že „...se vyskytly problémy ...“dále však popsány nejsou, „...je velmi obtížně prokazatelná“. S textem na str. 16 o cíli úpravy definice nelegální práce, pokud jde o výkon samostatné výdělečné činnosti nebo na základě občanskoprávních smluv, nelze souhlasit. SP ČR k této problematice dále uvádí, že jako jeden ze základních cílů jeho činnosti je podpora zaměstnanosti a to nejen ve formě závislé práce, zejména v pracovním poměru, ale i té formy, kterou vykonávají osoby samostatně výdělečně činné nebo na základě jiných smluv např. občanskoprávních. V této souvislosti SP ČR dále upozorňuje na nezbytnost respektování jednoho ze základních ústavních principů uvedených v Listině základních práv a svobod „ co není zakázáno, je dovoleno“. SP ČR proto zásadně odmítá, že výkon samostatné výdělečné činnosti nebo činnosti na základě občanskoprávních smluv, tak jak je uvedeno na str. 17 je nelegální prací. Navrhovaná změna by dále znamenala, že by v mnoha případech byla zcela paralyzována činnost firem, které své potřeby zabezpečují též využitím těchto výše uvedených forem, např. soukromé jazykové školy, výzkumná zařízení aj. SP ČR v této souvislosti dále uvádí, že návrh zmiňované úpravy lze označit jako návrat ke stavu před rokem 1990 „ s povinností být zaměstnán v pracovním poměru“. K problematice „nelegální práce“ SP ČR dále dodává, že tato navrhovaná změna, jehož i některé ostatní navrhované změny nebyly s dotčenými subjekty „...dosud konzultovány“, jak je uvedeno v Důvodové zprávě.	Připomínce nelze vyhovět -vysvětleno. Navrhovaná definice nelegální práce nemá za cíl omezovat obchodně závazkové subdodavatelské vztahy ani výkon činností na základě občanskoprávních smluv. Hlavním smyslem je postihnout ty případy, kdy se pod samostatnou výdělečnou činností nebo občanskoprávními smlouvami skrývá výkon práce ve vztahu podřízenosti a nadřízenosti, podle pokynů, na náklady a odpovědnost jiné právnické nebo fyzické osoby.
K bodu 6	SPČR	D	<u>K bodu 6</u> Ve vazbě na zapojení agentur práce do zprostředkování zaměstnání pro uchazeče o zaměstnání není zcela zřejmé, zda i za další činnosti prováděné pro uchazeče o zaměstnání ve smyslu ustanovení §14 písm. a) a c), tj. například poradenství, informování, vyhledávání míst bude	Vysvětleno. Agenturám práce bude poskytován příspěvek podle § 119a ZoZ za zprostředkování zaměstnání; zprostředkováním zaměstnání se přitom rozumí

			poskytován agenturám rovněž příspěvek za poskytování těchto služeb a nebo pouze za zprostředkování zaměstnání podle ustanovení § 119a).	i poradenská a informační činnost,
K bodu 9	SPČR	D	<u>K bodu 9</u> Z navrhované úpravy vyplývá, že vedení v evidenci uchazečů nebude bránit nahlášení zahájení soustavné přípravy na povolání a že se na tyto uchazeče o zaměstnání nebudou vztahovat povinnosti uvedené v odst. 4 (nově v odst. 5). Lze tedy dovodit, že se zavádí zvláštní kategorie uchazečů o zaměstnání, kterým nebude zprostředkováváno zaměstnání a kteří jsou vedeni v evidenci uchazečů výlučně z důvodu pobírání podpory v nezaměstnanosti a vylepšení si ekonomické situace v době studia. I když jsou důvody pochopitelné, je otázkou, zda v širších souvislostech je tato právní úprava pozitivní diskriminace ve vztahu k ostatním uchazečům vůbec možná.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Nejedná se o pozitivní diskriminaci, jde pouze o to umožnit těm fyzickým osobám, za které byl v rozhodném období 2 let před zařazením do evidence uchazečů o zaměstnání odváděn příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, z tohoto systému čerpat.
K bodu 11	SPČR	D	<u>K bodu 11</u> SP ČR neodmítá navrhovanou úpravu, ale nedomnívá se, že by demonstrativní výčet uchazečů, kterým je třeba věnovat zvýšenou pozornost, omezoval spolupráci s těmito uchazeči, jak se uvádí v Důvodové zprávě. Role individuálního akčního plánu je jedním z prostředků jak pracovat s těmito uchazeči a cíleně je aktivitami připravovat pro pracovní uplatnění až po jeho nalezení. SP ČR se domnívá, že skutečným důvodem je omezení aktivit úřadů práce v této oblasti a zapojení agentur práce, které na základě individuálního akčního plánu budou zprostředkovávat zaměstnání uchazečům o zaměstnání a zrušení „preferenčních skupin“ představuje v tomto kontextu žádoucí zjednodušení. Doporučujeme upravit důvodovou zprávu. S ohledem na politiku zaměstnanosti a časté žádosti ze strany EU o sdělení opatření, týkajících se právě osob uvedených ve zrušeném výčtu, kterým je třeba věnovat na trhu práce zvýšenou pozornost, může mít Česká republika do budoucna problémy se zrušením tohoto demonstrativního výčtu.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Důvodová zpráva je podle našeho názoru dostatečná. Pro poskytování informací Evropské komisi budou vytvořeny podmínky.
K bodu 12	SPČR	D	<u>K bodu 12</u> SP ČR požaduje vypustit ustanovení § 35. V Důvodové zprávě se na jedné straně uvádí, že navrhovanou úpravou se snižuje administrativní zátěž zaměstnavatelů (zrušení oznamovací povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa), ale současně na druhé straně z navrhované úpravy vyplývá, že pokud někdo bude nadále nově dobrovolně volná místa hlásit, bude muset plnit dosavadní povinnost - hlásit do 10 dnů jejich obsazení pod sankcí pokuty za nesplnění této	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Nelze zcela vyloučit možnost hlášení volných pracovních míst, neboť pro řadu zaměstnavatelů může být zprostředkování zaměstnání úřadem práce významné. Tuto možnost je nutné zachovat i ve vztahu k zaměstnávání cizinců, neboť zde musí být i nadále zachováno prověřování možnosti

			povinnosti. Naskýtá se otázka, proč by se zaměstnavatelé dobrovolně vystavovali této sankci a hlásili volná místa. Za vhodnější je proto hlášení volných pracovních míst vůbec neupravovat a ponechat zjišťování volných pracovních míst na úřadech práce.	obsazení pracovního místa občanem ČR nebo EU. Nesplnění oznamovací povinnosti však nebude správním deliktem.
K bodu 15	SPČR	D	<u>K bodu 15</u> V ustanovení § 38 slova „větě druhé“ nahradit slovy „větě třetí“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 19	SPČR	D	<u>K bodu 19</u> SP ČR podporuje navrhovanou úpravu s předpokladem, že ostatní avizované problémy týkající se uzavírání pojistných smluv mezi agenturami práce a soukromými pojišťovnami byly již odstraněny, protože navrhovaná úprava je neřeší.	Připomínce se vyhovuje. Bude zpřesněna právní úprava.
K bodu 25	SPČR	D	<u>K bodu 25</u> SP ČR zásadně nesouhlasí s navrhovanou změnou ustanovení § 67, na základě níž by došlo k zúžení vymezení okruhu osob se zdravotním postižením. SP ČR požaduje, aby osobami se zdravotním postižením byly nadále i osoby uznané jako zdravotně znevýhodněné. Z navrhované úpravy je evidentní, že zaměstnavatelé by měli do budoucna výrazné problémy při plnění povinnosti upravené v ustanovení § 81 zákona, tj. zaměstnávání povinného podílu osob se zdravotním postižením. Pokud by se osoby se zdravotním znevýhodněním už nově mezi osoby se zdravotním postižením nezahrnovaly, zaměstnavatelům by poklesl podíl těchto osob v pracovním poměru a museli by nutně provádět podstatně vyšší odvod ve prospěch státního rozpočtu (viz ustanovení § 81 odst. 2 písm. c) zákona). Vzhledem k hospodářským potížím řady zaměstnavatelů považujeme další finanční zatížení firem za neakceptovatelné. Navrhovaná úprava by podstatně zhoršila postavení těchto osob na trhu práce, což v současné ekonomické situaci není žádoucí.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Kategorie osob zdravotně znevýhodněných se neruší, ale transformují se do kategorie osob se zdravotním postižením. Účinnost se navíc odkládá o dva roky s tím, že následně ještě po dobu nejdéle tří let budou platit vydaná rozhodnutí o statusu osoby zdravotně znevýhodněné. Navíc se ustanovení § 67 ZoZ rozšiřuje v tom smyslu, že za osoby se zdravotním postižením se budou ještě pod dobu 12 měsíců považovat ty fyzické osoby, které přestaly být invalidní.
K bodu 45	SPČR	D	<u>K bodu 45</u> SP ČR požaduje navrhovanou úpravu vyhodnotit a upravit. Nedomnívá se, že navrhované řešení přispěje k nalezení dlouhodobého pracovního uplatnění pro uchazeče o zaměstnání. I jiné nástroje aktivní politiky zaměstnanosti, které spočívaly ve zprostředkování zaměstnání formou společenských účelných pracovních míst vycházely z omezené délky zaměstnání. Je malá pravděpodobnost, že by zaměstnavatelé z nabídky uchazečů o zaměstnání měli možnost získávat v převážné míře uchazeče, se kterými by byli ochotni vždy uzavírat pracovní poměry na dobu neurčitou. V řadě případů půjde o doplnění kmenových	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Příspěvek za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou bude agentuře práce vyplacen až po uzavření pracovní smlouvy, rovněž tak příspěvek za setrvání uchazeče o zaměstnání v pracovním poměru po dobu nejméně 6 měsíců bude vyplacen až po uplynutí této doby. V těchto případech tedy není žádná hrozba vracení příspěvku.

			zaměstnanců. Poskytování příspěvku je navíc vázáno na zaměstnání, které bude trvat minimálně 6 měsíců. Ukončením zaměstnání ve zkušební době může agentura práce přijít o příspěvek. K tomu může v praxi nezřídka docházet, aby se zaměstnavatelé vyhnuli případnému „hledání“ výpovědních důvodů, pokud se ukáže, že uchazeč/zaměstnanec neodpovídá jejich představám. Agentury budou usilovat, aby pod hrozbou sankce vrácení příspěvku udržely uchazeče v zaměstnání alespoň požadovaných šest měsíců. Zcela určitě by k pracovnímu uplatnění více přispěla možnost vyhledat a zaměstnat uchazeče o zaměstnání v pracovních poměrech na dobu určitou např. na 1, 2 roky.	
K bodům 55 až 58	SPČR	D	<u>K bodům 55 až 58</u> K ustanovením § 139 až 140 SP ČR důrazně upozorňuje na to, že z předloženého návrhu zákona jednoznačně nevyplývá, jaké úpravy jsou navrhovány, protože v legislativním procesu jsou i další výše uvedené návrhy, které se rovněž týkají těchto ustanovení. SP ČR zdůrazňuje, že zásadně odmítá, aby za zaměstnání na základě jiné smlouvy, např. podle občanského zákoníku byli zaměstnavatelé stíháni pokutou až 5 mil. Kč a výkon takové práce byl z hlediska sankce postaven na roveň práce „na černo dovezených zahraničních dělníků“. SP ČR požaduje přehodnotit úpravu správních deliktů týkajících se administrativních povinností spojených se zaměstnáváním osob se zdravotním postižením (např. evidence pracovních míst vyhrazených pro osoby se zdravotním postižením).	Viz stanovisko k bodu 1 – nelegální práce.
K bodu 61	SPČR	D	<u>K bodu 61</u> Navrhovanou úpravu v ustanovení § 145 navrhujeme vypustit, neboť nedává smysl.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Jedná se o legislativně technickou úpravu znění, které bylo změněno zákonem č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce ČR.
K bodu 18	ČNB	D	K části první bodu 18 V nově navrhovaném znění § 53 odst. 1 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, je třeba nahradit slova „nebo úvěrového“ slovy „a úvěrního“, neboť předmětný termín správně zní „spořitelní a úvěrní družstvo“.	Připomínce se vyhovuje.
Obecně	NBÚ	D	<u>Obecně</u>	

			Návrh zákona mění zákon o zaměstnanosti ve znění jeho dvou novel, z nichž pouze jedna nabyla platnosti (zákon o Úřadu práce České republiky přijatý dne 15. 3. 2011). Oproti tomu zákon, kterým se transponuje sankční směrnice, dosud nebyl ani zařazen na pořad jednání Parlamentu ČR, navrhujeme proto revizi znění předložené novely, která tuto skutečnost zohlední. Konkrétně se jedná o revizi části první, a to o výčet novel zákona č. 435/2004 Sb. v úvodním ustanovení čl. I a o novelizační body 28, 49, 50 a 57.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 1	NBÚ	D	K části první K bodu 1 – Navrhujeme ponechat jako výjimku z nelegální práce vedle výkonu práce manžela a registrovaného partnera fyzické osoby rovněž výkon práce dítěte fyzické osoby.	Vysvětleno. Jde o další opatření k zamezení výkonu nelegální práce.
Formální a legislativně technické připomínky:	NBÚ	D	K části první V úvodu čl. I – vypustit slova „a zákona č. .../2011 Sb. (transpoziční sankční směrnice)“	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 6	NBÚ	D	K bodu 6 – slova „doplňuje se věta“ nahradit slovy „za větu první se vkládá věta druhá, která zní“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 8	NBÚ	D	K bodu 8 – vypustit mezeru mezi uvozovkami dole a čárkou.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 23	NBÚ	D	K bodu 23 – před slova „a) až e)“ vložit slovo „písm.“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 24	NBÚ	D	K bodu 24 – vypustit mezeru mezi uvozovkami dole a čárkou.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 34	NBÚ	D	K bodu 34 – v poslední větě vypustit čárku za slovem „rozhodnutí“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 43	NBÚ	D	K bodu 43 – slova „číslovka „6“ nahrazuje číslovkou „12““ nahradit slovy „číslo „6“ nahrazuje číslem „12““ (čl. 57 odst. 4 písm. o) LPV).	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 44	NBÚ	D	K bodu 44 – vypustit mezeru mezi uvozovkami dole a čárkou.	Připomínce se nevyhovuje – stávající úprava je zřetelnější.
K bodu 53	NBÚ	D	V poznámce pod čarou č. 65 za slovo „republiky“ vložit slova „ve znění pozdějších předpisů“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 18	Plzeňský kraj	D	K bodu 18 – v § 53 odst. 1 zrušit poslední větu; o způsobu výplaty podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci by měl rozhodovat uchazeč o zaměstnání nikoliv Úřad práce.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 45	Plzeňský kraj	D	K bodu 45 – v § 119a odst. 2 zrušit písm. a); vyplácet agentuře práce příspěvek za převzetí obtížně umísitelných uchazečů není ani ekonomické ani efektivní. Agentura práce tím nebude motivována ke zvýšené práci s těmito uchazeči. Vhodnější variantou je odměna pro	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. V dohodě s agenturou práce bude sjednán počet uchazečů o zaměstnání, které bude povinná umístit a bude jim proto muset věnovat zvýšenou práci.

			agenturu práce při umístění uchazeče do pracovního poměru na dobu neurčitou.	
obecně	Zlínský kraj	D	K novele zákona o zaměstnanosti uvádíme, že je obtížné předložený text připomínkovat. V průběhu meziresortního připomínkování se objevily na webových stránkách MPSV ČR informace o jednáních ministerstva se zástupci osob zdravotně postižených ve směru k úpravám této předložené novely (např. 11. března 2011). Ze závěrů je navíc zřejmé, že jednání o změnách zákona aktuálně probíhají. Za současného stavu tudíž není zcela zřejmé, jaký text má být předmětem připomínkového řízení. Obecně lze konstatovat naprostou <i>nezbytnost zachování finanční podpory zaměstnávání zdravotně postižených osob</i> a to takové, aby byla ekonomicky výhodnou pro zaměstnavatele zdravotně postižených osob, aby byla cílenou pro zdravotně postižené osoby a aby byl nastaven jednoduchý, nebyrokratický a administrativně nenáročný kontrolní mechanismus, který by zamezil zneužívání systému.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Finanční podpora zaměstnávání zdravotně postižených osob bude zachována tak, jak bylo dohodnuto se zástupci Charty sociálního podnikání.
Obecně	MF	D	Obecně V návaznosti na určování nového postavení úřadů práce v systému zaměstnanosti a právní úpravy otázek zaměstnanosti vůbec upozorňujeme, že podle našeho názoru dosavadní průběh legislativního procesu při přijímání zákonných opatření dotýkajících se činností a postavení úřadů práce se jeví jako problematický. Jde již o několikátou novelu zákona o zaměstnanosti v poměrně krátkém období a k další novelizaci dochází ve chvíli, kdy ještě nenabýly účinnosti novely předcházející. Tento postup přispívá k dalšímu znepráhledňování právního řádu a činí jej tak pro běžného uživatele naprosto nesrozumitelným, což je zejména v případě zákona, ze kterého mj. vyplývají nároky běžného občana na pomoc v obtížné životní situaci (ztráta zaměstnání), problematické. Dále jsme přesvědčeni, že by došlo ke značnému zjednodušení posuzování předkládané úpravy, kdyby k ní předkladatel připojil text dotčených ustanovení se zapracováním navrhovaných změn.	Připomínce se vyhovuje.
K Důvodové zprávě	MF	D	K Obecné části důvodové zprávy Domníváme se, že předkladatelem nebyl zcela jednoznačně pochopen smysl zpracování RIA k danému dokumentu. Z uvedeného vyplývá, že se předkladatel vůbec nezabýval rozбором vztahu předkládaného dokumentu k ostatním (souvisejícím) právním	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. K první části připomínky upřesňujeme, že nevznikají žádné úřady práce, naopak úřady práce byly zákonem č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících

			předpisům (v daném případě např. k vznikajícím úřadům práce) a také zcela jednoznačně nezdůvodnil v této vazbě nutnost novelizovat předložený právní dokument. Hodnocení dopadů regulace také postrádá zhodnocení toho, jaké důvody tedy přiměly předkladatele k vypracování další novely, když stávající právní úprava zaměstnanosti byla např. jen v roce 2010 čtyřikrát změněna a další novelizace byly navrženy v letošním roce.	zákonů s účinností od 1. 4. 2011 zrušeny a nahrazeny novou organizační strukturou Úřadu práce České republiky. Co se týká vztahu navrhované novely zákona o zaměstnanosti a navrhované změny zákona o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů odkazujeme na obecnou část důvodové zprávy k návrhu zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se sjednocením výplaty nepojistných sociálních dávek (část čtvrtá návrhu). Co se týká nutnosti novelizovat zákon o zaměstnanosti, jednotlivé okruhy problémů identifikované v Závěrečné zprávě z hodnocení dopadů regulace vycházejí z průběžného vyhodnocování a zkoumání dané společenské problematiky a vyhodnocování dosahovaných výsledků dosavadních opatření. Tedy z obecné činnosti ministerstva dle kompetenčního zákona.
K bodu 1	MF	D	K bodu 1 – tento bod uvádí: „pokud fyzická osoba vykonává mimo pracovněprávní vztah práci pro právnickou nebo fyzickou osobu ve vztahu nadřízenosti a podřízenosti, podle pokynů a jménem této právnické nebo fyzické osoby, na její náklady a odpovědnost, nejde-li o jejího manžela nebo registrovaného partnera“ resp. „Doplněním registrovaného partnera se odstraňuje dosavadní nerovnost právní úpravy“. Souhlasíme s doplněním registrovaného partnera jako osoby rovnocenné osobě manžela. Není nám však zřejmé, z jakého důvodu byla zvolena právě a pouze kategorie manžel/registrovaný partner. Například daň dědická, upravená v zákoně č. 357/1992 Sb., v platném znění, upravuje příbuzenské vztahy podle skupin, aniž by a priori preferovala kategorii manžel/registrovaný partner před např. příbuznými v řadě přímé (např. děti či vnuci).	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Jedná se o zpřísnění právní úpravy s cílem v co největší míře zamezit nelegální práci.
K bodu 42	MF	D	K bodu 42 – neoznačený text v odstavci 1 § 109a je třeba označit jako samostatný odstavec a následující odstavce pak přečíslovat (a prověřit	Připomínce se vyhovuje.

			a případně upravit vnitřní odkazy).	
K bodu 45	MF	D	K bodu 45 – není jasné, jak bude případně určena poměrná část příspěvku v případě aplikace navrhovaného § 119a odst. 3 písm. j); dále je třeba jednoznačně stanovit, komu bude příspěvek, příp. jeho část vrácen (zřejmě Úřadu práce).	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Jedná o stejnou konstrukci, jaká platí pro všechny ostatní dohody uzavírané podle zákona o zaměstnanosti.
K bodu 57	MF	D	K bodu 57 – s přihlédnutím k současné výši pokut udělovaných za správní delikty fyzickým osobám za ostatní porušení (§139) a dále jako motivaci hrozící pokuty při neprovedení úkonu ze strany zdravotnického zařízení se doporučuje zvýšit výši pokuty v následném § 140 u zdravotnických zařízení (odstavec 3). Tato zařízení se mohou dopustit správního deliktu tím, že buď neprovedou vyšetření zdravotního stavu podle § 9 odst. 1, nebo je neprovedou ve stanovené lhůtě 15 dní od obdržené žádosti. V současné době se může uložit těmto zařízením pokuta 50 tis. Kč. Navrhujeme zvýšení této částky do 100 tis. Kč.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Bez předchozího projednání s Ministerstvem zdravotnictví nejde pokuty zvyšovat. Navíc toto ustanovení není v praxi využíváno.
K bodu 2	MZE	D	K části první K bodu 2 V § 6 odst. 1 v písm. g) není obsažen text „zelené karty“, jedná se zřejmě o překlep, správné písmeno má být písm. j). Pokud však jde o úpravu obsaženou v připravených novelách zákona ještě neschválených, připomínka je bezpředmětná.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Ano, jde o text zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce ČR.
K bodu 3	MZE	D	K bodu 3 Správné označení je § 8 písm. j) bod 7 „nikoliv § 8a písm. m) bod 7“ s poznámkou stejnou jako k bodu 2.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Ano, jde o text zákona č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce ČR.
K bodu 15	MZE	D	K bodu 15 Nový text má být vložen zřejmě do třetí věty, neboť věta druhá ustanovení § 38 neobsahuje slova „nebo za porušení povinností vyplývající z“ s poznámkou stejnou jako k bodu 2.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 25	MZE	D	K bodu 25 V § 67 odst. 2 v předvěti doporučujeme v odstavci 2 za slova „fyzické osoby, které jsou“ doplnit slova „orgánem sociálního zabezpečení uznány invalidními“ a tato slova vypustit z písmene a) a písmene b).	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 45	MZE	D	K bodu 45 V § 119a v odst. 2 doporučujeme za slova „práce poskytnout“ doplnit slovo „příspěvek“ a toto slovo vypustit v písmenech a), b), a c). V odstavci 3 v písmenech d) a j) doporučujeme zkratku slova „písm.“ plně vypsát v souladu s Čl. 71 LPV.	Připomínce se vyhovuje.

K bodu 53	MZE	D	K bodu 53 V poznámce pod čarou má být správně uveden zákon č. 13/1993 Sb., Celní zákon, ve znění pozdějších předpisů. U zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, je nutné doplnit slova, ve znění pozdějších předpisů.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 64	MZE	D	K bodu 64 V § 147d na konci odstavce 3 slova „zvláštního právního předpisu“ doporučujeme uvést textem „jiného právního předpisu“. Na konci poznámky pod čarou doporučujeme doplnit tečku. Obecně k návrhu zákona nedoporučujeme řešení, v důsledku kterých by v praxi došlo k rozšíření činnosti úřadů práce a k nepatřičným změnám v sociálních službách. Zejména <u>nedoporučujeme</u>: - zrušení možnosti tzv. náhradního plnění zaměstnavatelů, kteří nemohou zaměstnávat zákonem stanovený počet zdravotně postižených, které je odůvodněno několika případy zneužívání této formy plnění povinného podílu, a doporučujeme zlepšit efektivitu práce kontrolních orgánů - zrušení chráněných pracovních dílen.	Připomínce se vyhovuje.
Obecně	Zmocněnkyně pro lidská práva	D	Snižování administrativní zátěže Souhlasím se zrušením povinnosti oznamovat volná pracovní místa, ale navrhuji ponechání této povinnosti pro úřady státní správy a místní samosprávy.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Povinnost hlásit volná pracovní místa se nevztahuje na pracovní místa obsazovaná jmenováním od samého počátku účinnosti zákona o zaměstnanosti. Ponechávat povinnost hlásit volná pracovní místa pro úředníky, jejichž pracovní poměr nevzniká jmenováním, je podle našeho názoru nesystémové.
K bodu 34	ÚOOÚ	D	V čl. I bodu 34 (§ 78 odst. 12) se věta: „Proti rozhodnutí o prominutí nebo neprominutí splnění podmínky výše splatných nedoplateků není přípustný rozklad, přezkumné řízení, obnova řízení ani nové rozhodnutí, a rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu,“ zrušuje. Odůvodnění: Je krajně nevhodné vyloučit obnovu řízení, pokud prominutí bylo vydáno na základě zločinu. Stávající stav byl mnohem vhodnější.	Připomínce lze částečně vyhovět - vysvětleno. Vypouští se přezkumné řízení, obnova řízení a nové rozhodnutí.
K bodu 45	ÚOOÚ	D	V čl. I bodu 45 (§ 119a odst. 3) by bylo mnohem vhodnější nahradit podstatné náležitosti dohody kogentními ustanoveními zákona. Odůvodnění:	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno.

			Je v rozporu se smyslem regulace smluv, aby se smluvníci museli dohadovat na ustanoveních, které jsou samozřejmé a mají být stanoveny rovnou zákonem.	Na stejném principu jsou postaveny všechny ostatní dohody uzavírané Úřadem práce v rámci aktivní politiky zaměstnanosti.
K bodu 64	ÚOOÚ	D	V čl. I bodu 64 se § 147d odst. 3 věta poslední zrušuje. Zákon nemá normovat samozřejmé.	Připomínce nelze vyhovět – vysvětleno. Navrhovaná úprava je jednotná ve všech návrzích zákonů v souvislosti s první etapou sociální reformy a proto je žádoucí jednotná terminologie a struktura jednotlivých ustanovení.
obecně	ÚOOÚ	D	S tvrzením RIA (pp. 15 a 16), že závislá práce nepodléhá pracovněprávní regulaci, nelze souhlasit a je nutné ho opravit. Odůvodnění: Z § 41a odst. 2 občanského zákoníku jasně vyplývá, že k disimulaci se nepřihlíží. Předkladatelem zmiňované právní úkony je tedy nutné posuzovat jako pracovní smlouvy.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno.
obecně	ÚOOÚ	D	Je nevhodné veřejnoprávně trestat disimulované právní úkony (RIA, varianta III); místo toho by mělo být trestáno nesplnění veřejnoprávních povinností, tj. neodvádění záloh na daň z příjmu a sociálního pojistného. Odůvodnění: Tím, že právní úkon jinak (nesprávně) nazván, nevzniká nikomu škoda. Ta vzniká státu tím, že nejsou plněny veřejnoprávní povinnosti – berně.	Připomínce nelze vyhovět – vysvětleno. Problematika daní nespádá do věcné působnosti MPSV.
Obecně	VÚV	D	Oblast úpravy nelegální práce Navrhujeme doplnit předkládaná opatření o tato: 1. provádění pouze neohlášených kontrol (odůvodnění: v případě ohlášených kontrol se na ně může zaměstnavatel připravit, čímž je znesnadněno dokazování nelegální práce) 2. důraz na prevenci nelegálního zaměstnávání v rámci poradenských programů, které organizují krajské pobočky Úřadu práce (odůvodnění: prevence je	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Tuto otázku lze řešit metodicky, tudíž není potřeba úprava v zákoně.

			stejně důležitá jako represe)	
Obecně	VUV	D	Oblast zprostředkování zaměstnání V materiálu není obsažena informace o tom, zda uzavření dohody o tzv. „sdíleném zprostředkování zaměstnání“ s Úřadem práce bude umožněno všem pracovním agenturám či zda půjde jen o vybrané pracovní agentury. Pokud budou pracovní agentury pro spolupráci vybírány, chybí informace, na základě jakých kritérií. Dále není v materiálu uvedeno, zda bude Úřad práce vyhodnocovat úspěšnost jednotlivých pracovních agentur a na základě toho rozhodovat o tom, se kterou pracovní agenturou bude pokračovat ve spolupráci a se kterou spolupráci ukončí. V materiálu rovněž chybí srovnání nákladů v případě zprostředkování zaměstnání krajskou pobočkou Úřadu práce a náklady v případě zprostředkování zaměstnání agenturou práce. Navrhujeme doplnění výše uvedených informací. Navrhujeme, aby agenturám práce v rámci „sdíleného zprostředkování zaměstnání“ nebyl automaticky poskytován příspěvek za každého uchazeče o zaměstnání, kterému agentura zprostředkovává zaměstnání (ale nakonec zprostředkovat nemusí). Domníváme se, že bonifikace za dobu umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou a také v případě udržení tohoto zaměstnání po dobu alespoň 6 měsíců je dostačujícím stimulem pro agentury práce. V případě, že by byly agentury práce odměňovány již v okamžiku uzavírání dohody o sdíleném zprostředkování, by mohlo docházet ke zneužívání takto nastaveného systému.	Připomínce se vyhovuje. Zmocnění pro vydání prováděcího předpisu bude rozšířeno o kritéria pro výběr agentur práce. Připomínce se vyhovuje, bude doplněno. Agentura práce bude mít se zprostředkování zaměstnání určité náklady, které budou tímto příspěvkem částečně hrazeny.
K bodu 36	VUV	D	Doporučujeme ponechat pro zaměstnavatele možnost plnění povinného podílu osob se zdravotním postižením formou odběru výrobku nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajícím více než 50 % osob se zdravotním postižením. Zrušení této možnosti způsobí zaměstnavatelům (zejména organizačním složkám státu nebo zaměstnavatelům zřízeným státem) komplikace při plnění uvedeného podílu a omezí jejich povinnost pouze na jeden způsob – zaměstnání osob se zdravotním postižením do pracovního poměru.	Připomínce se vyhovuje. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena

				nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění.	
Obecně	Moravskoslezský kraj	D	1. S obecnými principy právní úpravy souhlasíme, pokud jde o oblast nelegální práce, rekvalifikace a zprostředkování zaměstnání. S principy nové právní úpravy, pokud jde o oblast zaměstnávání osob zdravotně postižených, nelze souhlasit vzhledem k významným dopadům na tuto oblast. 2. Cílem předkládaného návrhu je mimo jiné větší míra podpory zaměstnávání těch osob se zdravotním postižením, které to skutečně potřebují, tj. osob invalidních, zjednodušení právní úpravy podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením (dále též jen „OZP“), snížení administrativní náročnosti jak na straně zaměstnavatele, tak na straně úřadů práce, a omezení nemorálních praktik zaměstnavatelů při poskytování tzv. náhradního plnění povinného podílu osob se zdravotním postižením. Těchto cílů má být dosaženo zrušením kategorie osob zdravotně znevýhodněných (dále též jen „OZZ“), snížením příspěvku na podporu osob se zdravotním postižením, zrušením institutu chráněných dílen, resp. převedením pracovních míst v chráněné pracovní dílně do institutu chráněného pracovního místa, zrušením možnosti plnění povinného podílu odběrem výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením, a vyloučením souběhu příspěvku na podporu osob se zdravotním postižením s příspěvkem na částečnou úhradu provozních nákladů chráněného pracovního místa. Tyto změny jsou argumentovány snížením výdajů ze státního rozpočtu, kdy se předpokládá jednak navýšení plateb zaměstnavatelů za plnění povinného podílu (cca 3 mil. Kč) a jednak finanční úspora za nevyplácení příspěvků na podporu osob se zdravotním postižením zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50 % osob zdravotně postižených (cca 3 mil. Kč). Pokud jde o zmiňovanou finanční úsporu, návrh nepočítá s tím, že	Viz stanoviska k zásadním připomínkám.	

			v důsledku zrušení kategorie osob zdravotně znevýhodněných (dle statistik ubude až 40 tisíc osob zdravotně znevýhodněných) bude ze strany zaměstnavatelů docházet k rušení pracovních míst dosud obsazených osobami zdravotně znevýhodněnými, což naopak vyvolá další výdaje ze státního rozpočtu, kdy namísto odvodů do státního rozpočtu za tyto osoby bude nutné tyto osoby prostřednictvím některého dávkového systému ze státního rozpočtu podporovat. Shora uvedená systémová opatření pak postihnou nejvíce poctivé zaměstnavatele, především pak zaměstnavatele zaměstnávající více než 50 % osob zdravotně postižených. V této souvislosti nelze přistoupit na argument, že se budou rušit jednotlivé systémové podpory jen proto, že je někdo zneužívá. Nutné je naopak prostřednictvím nové právní úpravy možnosti zneužití zabránit, tj. definovat určité mantinely (např. mechanismy kontroly), a ne rušit stávající fungující modely. Dopad na rozpočet kraje a počet zaměstnanců V případě zrušení možnosti zaměstnavatele plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením - odběrem výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům, nebo - odebíráním výrobků nebo služeb chráněných pracovních dílen provozovaných občanským sdružením, státem registrovanou církví nebo náboženskou společností, nebo právnickou osobou evidovanou podle zákona upravujícího postavení církví a náboženských společností nebo obecně prospěšnou společností, nebo zadáváním zakázek těmto subjektům, nebo - odebíráním výrobků nebo služeb od osob se zdravotním postižením, které jsou osobami samostatně výdělečně činnými a nezaměstnávají žádné zaměstnance, nebo zadáváním zakázek těmto osobám,	
--	--	--	--	--

			lze konstatovat, že v podmínkách Moravskoslezského kraje činil tento odběr v roce 2010 cca 4 mil. Kč. Tato částka tak představuje výdaj z rozpočtu kraje, který by bylo, oproti stávajícímu stavu, nutno vynaložit navíc. Další dopady na rozpočet kraje: - Moravskoslezský kraj v rámci krajského úřadu zaměstnává 7,64 osob se zdravotním znevýhodněním a zbývající část povinného podílu (18,6 úvazku) řeší náhradním plněním a nic není odváděno do státního rozpočtu. Zrušením kategorie OZZ nebude možné natolik využívat přímé zaměstnávání těchto osob a také na ně uplatňovat daňové zvýhodnění a v případě zrušení náhradního plnění bude nutné zvýšit odvody do státního rozpočtu (nová skrytá daň). - Moravskoslezský kraj v rámci svých příspěvkových organizací preferuje přímé zaměstnávání a pouze v ojedinělých případech možnost využití náhradního plnění. Navrhované právní úprava by se mohla dotknout cca 400 osob se zdravotním znevýhodněním, které by již nebylo „výhodné“ v těchto organizacích zaměstnávat, a naopak by s tím byly spojeny zvýšené odvody ze státního rozpočtu za jejich nezaměstnávání. Předložený návrh by mohl mít dopad na počet zaměstnanců, a to vzhledem k navrhovanému zrušení kategorie OZZ, kdy je otázkou, zda by tyto osoby kraj dále zaměstnával, příp. zda by došlo k, v tomto směru k organizačním, změnám.		
K bodu 1	MV	D	<u>Obecné připomínky</u> <u>Připomínky k jednotlivým ustanovením</u> <u>K čl. I, bod 1.</u> Není zřejmé, jak je myšlena podmínka nadřízenosti a podřízenosti, zda je vyžadován formální akt tento vztah vytvářející, nebo zda je vztahem nadřízenosti a podřízenosti míněno pouhé akceptování příkazů (v tomto případě by však byla nelegální prací i přátelská úsluha). Doporučujeme proto navrhované ustanovení v tomto směru odůvodnit v důvodové zprávě.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Pojmové znaky nelegální práce jsou shodné s vybranými pojmovými znaky závislé práce.	
K bodu 9	MV	D	<u>K čl. I, bod 9.</u> Skutečnost, že fyzické osoby soustavně se připravující na	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Dopady na státní rozpočet nelze odhadovat,	

			budoucí povolání budou moci být zařazeny a vedeny v evidenci uchazečů o zaměstnání, považujeme za poměrně zásadní změnu ve stávající koncepci pasivní politiky zaměstnanosti. Navzdory této skutečnosti se však důvodová zpráva omezuje čistě na stručné odůvodnění tří novelizačních bodů ve zvláštní části, přestože by si tato změna zasluhovala větší pozornosti rovněž v obecné části důvodové zprávy, a to zejména v části týkající se dopadů této úpravy na státní rozpočet. Tyto náklady jistě nespádají do kategorie změn, které „nebudou mít žádný dopad na státní rozpočet, protože budou buď hrazeny v rámci prostředků na aktivní politiku zaměstnanosti, nebo nebudou vyžadovat žádné finanční náklady“, jak se uvádí na straně 32 návrhu. Z důvodové zprávy lze nabýt dojmu, že tato změna se bude týkat pouze fyzických osob, které „pracují a zároveň studují formou denního vysokoškolského studia“, z vymezení v paragrafovém znění návrhu však vyplývá, že se jedná o fyzické osoby soustavně se připravující na budoucí povolání, přičemž soustavná příprava na budoucí povolání je v § 5 písm. d) zákona č. 435/2004 Sb. definována jako doba denního studia na střední škole, konzervatoři, vyšší odborné škole a jazykové škole s právem státní jazykové zkoušky a doba prezenčního studia na vysoké škole, a to včetně prázdnin, které jsou součástí školního nebo akademického roku. Jakkoli lze souhlasit s myšlenkou, že fyzické osoby, které pracují a zároveň studují, a tedy přispívají do pojistného systému, jsou znevýhodněné, když nemohou čerpat podporu v nezaměstnanosti, jedná se o změnu, která by za současné vlády rozpočtové odpovědnosti, kdy jsou přijímána restriktivní opatření významně se dotýkající sociálně ohrožených skupin obyvatel (jen v tomto návrhu např. snížení příspěvku na chráněná pracovní místa nebo zrušení institutu chráněných pracovních dílen) měla být podrobena větší analýze a diskusi. Otázkou, kterou návrh rovněž opomíjí, je i to, jak bude na tyto osoby pohlíženo pro výpočet míry nezaměstnanosti.	protože není znám počet studentů denního studia, kteří splňují podmínku 12 měsíců doby důchodového pojištění v rozhodném období.	
K bodu 18	MV	D	K čl. I, bod 18. Ponechání určení způsobu výplaty podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci zcela na uvážení Úřadu práce České republiky je podle našeho názoru v rozporu s individuálním posuzováním potřeb jednotlivých uchazečů, které je v návrhu tolikrát zmiňováno. Individuální přístup by se měl promítnout rovněž do výplaty podpory v nezaměstnanosti a podpory při rekvalifikaci. Doporučujeme, aby bylo stanoveno, že Úřad práce České republiky při	Připomínce se vyhovuje.	

			určení výplaty podpory v nezaměstnanosti a podpory v rekvalifikaci musí zohlednit možnosti uchazeče o zaměstnání, přinejmenším např. to, zda uchazeč má či nemá účet u banky nebo u spořitelního či úvěrového družstva a nebyl tak nucen si jej na základě určení Úřadu práce České republiky zřizovat.	
K bodu 25	MV	D	K čl. I, bod 25. Není jasné, proč je vyžadován stejnopis posudku a proč nepostačuje pro doložení skutečnosti, že je osoba zdravotně postižená, ověřená kopie či výstup z autorizované konverze dokumentů. Doporučujeme slova „stejnopisu posudku“ nahradit slovem „posudkem“, případně v důvodové zprávě vysvětlit důvody omezení.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 42	MV	D	K čl. I, bod 42. Není zřejmé, jakým způsobem se posoudí, zda zvolená rekvalifikace přispěje k uplatnění uchazeče o zaměstnání na trhu práce, či nikoli. Doporučujeme ustanovení upravit tak, byla stanovena objektivní kritéria pro proplacení části ceny rekvalifikace.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Posuzovat to budou odborné útvary příslušné krajské pobočky Úřadu práce ČR podle situace na trhu práce..
K bodu 45	MV	D	K čl. I, bod 45. Navrhovaný § 119a odst. 1 věta druhá je nejasný, neboť není zřejmé, co je myšleno „výběrem uchazečů o zaměstnání“. S odkazem na čl. 2 odst. 2 Legislativních pravidel vlády doporučujeme ustanovení přepracovat.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Výběr bude proveden na základě dohody Úřadu práce ČR a agentury práce na základě kritérií stanovených vnitřním aktem řízení.
K bodu 46	MV	D	K čl. I, bod 46. Doporučujeme nerozlišovat vnitřní organizační jednotky Úřadu práce České republiky. V tomto ustanovení k tomu není důvod. Obdobně např. v čl. I, bod 64.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Obě vnitřní organizační jednotky Úřadu práce ČR mají své kontrolní kompetence.
K bodu 64 čl. I.	MV	D	K čl. I, bod 64. 1. Z textu návrhu není zřejmé, o jaké údaje z evidencí podle § 6 odst. 1 písm. g) se jedná. Doporučujeme proto vymezit, o jaké konkrétní údaje jde. 2. Ustanovení odst. 4 představuje nepřímou novelu právní úpravy jednotného informačního systému, neboť se jím rozšiřuje množina údajů v jednotném informačním systému vedených. Doporučujeme proto novelizovat právní úpravu jednotného informačního systému. Alternativou je stanovení informačního systému v oblasti státní politiky zaměstnanosti součástí jednotného	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Obsah jednotlivých evidencí je uveden vždy v příslušném ustanovení zákona o zaměstnanosti. Připomínce nelze vyhovět – vysvětleno. V § 147d odst. 4 ZoZ je stanoveno, že informační systém v oblasti zaměstnanosti je součástí jednotného informačního systému.

			zprávy zkratku „ES/“ vypustit a větu „Návrh zákona je slučitelný s právními akty Evropských společenství a Evropské unie ...“ navrhuje uvést v tomto znění: „Návrh zákona je slučitelný s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie, není v rozporu s obecnými právními zásadami práva Evropské unie, ani s Legislativními záměry a návrhy předpisů Evropské unie.“.	
K důvodové zprávě	MV	D	Ke zvláštní části důvodové zprávy, k bodům 2, 14, 24, 39 a 61 Doporučujeme za slovy „zákon č. 427/2010 Sb., kterým se mění“ slova „kterým se mění“ vypustit pro nadbytečnost, neboť se opakují.	Připomínce se vyhovuje.
K bodům 36 a 37	NKÚ	D	K bodům 36 a 37 V předloženém návrhu novely zákona se předpokládá, že od 1. ledna 2013 nebude možné plnit povinnost zaměstnávat osoby se zdravotním postižením formou odebírání výrobků a služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % zaměstnanců se zdravotním postižením. Uvedená povinnost bude plněna zaměstnáváním stanoveného počtu osob a odvodem do státního rozpočtu. V důvodové zprávě k těmto bodům návrhu se uvádí, že náhradní plnění vyvolává negativní jev tzv. přefakturace, při které jsou přes některé zaměstnavatele přefakturovávány výrobky, aniž by se na nich podílely osoby se zdravotním postižením. Není zřejmé, zda tyto přefaktury jsou natolik rozsáhlé, že je náhradní plnění třeba zrušit. Jsme toho názoru, že by bylo vhodnější přijmout opatření k zamezení tohoto negativního jevu než zrušení této možnosti. To neřeší ani odložená účinnost navrhovaného opatření o jeden rok. Navíc finanční odvod z rozpočtu jedné organizační složky státu do rozpočtu jiné organizační složky státu (úřady práce) přispěje k řešení problematiky osob se zdravotním postižením pravděpodobně pouze nepřímo.	Připomínce se vyhovuje. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50 % osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena horní hranice možného poskytovaného plnění.
K bodu 15	Středočeský kraj	D	Bod 15, § 38 Navržená změna se týká nikoli věty druhé, nýbrž věty třetí. Doporučujeme provést příslušnou opravu.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu I. 1.	Agentura Pancěř	D	I. 1. Charakteristika nelegální práce tak, jak je uvedena zahrnuje i agenturní zaměstnance a dá se opět obcházet – doporučuji doplnit : vztah (konec 5 řádku bod 1) – mimo pracovní právní vztah k takovéto právnické, nebo fyzické osobě, nebo agentuře práce, která zaměstnance vysílá k těmto subjektům jakožto uživateli	Vysvětleno. Možnému obcházení nejde nikdy zcela zabránit.

			Dosavadní výjimku pro manžela.....	
K bodu I. 2	Agentura Pancéř	D	I. 2. Dle našeho názoru velmi podnětná myšlenka, je však následně třeba pregnančně stanovit podmínky, aby nedošlo k vytvoření nebezpečí korupčního prostředí.	Nejde o připomínku.
K bodu I. 7	Agentura Pancéř	D	I. 7. Z hlediska naší společnosti nepodstatné, pracujeme jen s občany ČR. Z hlediska trhu bude odpor u uživatelů, z praxe máme na cizince značnou poptávku, kterou odmítáme, zaměstnavatelé se chtějí vyhnout rizikům – kromě toho agentury práce budou pojištěny. Osobní stanovisko – krok správným směrem, agentury se mohou uplatnit při získávání a přípravě uchazečů a za úplatu získávat kmenové zaměstnance pro uživatele. Uživatel bude moci lépe zaplatit zaměstnance, odpadne potřeba související dlouhodobé marže pro agenturu.	Nejde o připomínku, ale o osobní stanovisko.
K bodu I. 8	Agentura Pancéř	D	I. 8. Pokud jde o osoby zdravotně znevýhodněné, stanovisko jsem uvedl v materiálu na konferenci, ponechat beze změn. Bylo by ale zřejmě moudré stanovit, že osobou OZZ je pouze osoba se stupněm znevýhodnění od 25 % resp. 30% do 34% – tím dojde ke snížení počtu a vyloučení spekulací. K úspoře by zrušením kategorie, či odebráním, či snížením příspěvku nedošlo, pouze tisíce lidí ztratí původní práci a dostanou se do systému, který řeší bod I.2. předmětného návrhu, opět v režii státních peněz, nehledě na potřeby rekvalifikací a dalších souvisejících nákladů. Kromě toho s jistotou tvrdím, že významná většina z nich začne opakovaně „marodit“, splní podmínky pro získání 1. stupně invalidity a státní kasa bude navíc zatížena invalidním důchodem.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K bodu I. 9	Agentura Pancéř	D	I. 9. Sjednání institutu chráněného pracovního místa a chráněné pracovní dílny Dosavadní stav – obě kategorie musely projít schválením cestou ÚP, je třeba jednoznačně konstatovat rozdíl mezi chráněným místem (dílnou) a zaměstnáváním pouze dle § 78. Dosavadní stav – chráněné dílny a místa - příspěvek na zřízení a na provoz + na každého zaměstnance 8 000 Kč měs. viz § 78. Využíváno zejména ve výrobní sféře. K dosavadnímu stavu vyjednávání – údajně	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.

			bude příspěvek 6 000 Kč/měs. plus při splnění podmínek další 4 000 Kč/měs. za prokázané náklady, přičemž příspěvek dle § 78 bude pouze do 70% nákladů na mzdu a odvody – pokud zástupci zaměstnavatelů ve vyjednávacím týmu – jedná se většinou o výrobní sféru, s tímto souhlasí, nelze nic namítat. <u>Ve sféře služeb je však v současnosti zaměstnáváno více než 60% OZP z celkově zaměstnaných a produkuje významně vyšší přidanou hodnotu.</u> Využití modelu pro všechny zaměstnance by bylo pro služby nepřijatelné znevýhodnění, provozní náklady jsou průběžné, nemocného zaměstnance nahrazuje jiný (hlídání, úklid, atp.), náklady na hrazení neschopnosti se tak zvyšují o 150% (srov. s administrativou, kde se zajišťují po dobu kratší neschopnosti jen neodkladné úkony, a není povinná 100% náhrada. Využití přesčasové práce zvyšuje náklady o dalších 25%.) Kromě toho firmy zajišťující služby nemají většinou nemovitý majetek a výrobní prostředky a banky odmítají poskytnout významnější úvěry ke krytí provozních výdajů. Reálně ke krytí nákladů <u>na jednoho zaměstnance v systému závislému na poskytnutí státního příspěvku</u> (je vyplácen až po 4–5 měsících od vyplacení mzdy, uhrazení odvodů a zaplacení DPH) <u>je třeba počítat s částkou 35 000 Kč vázaných prostředků po celou dobu podnikání. K tomu ještě cca 20 000 Kč na provozní náklady běžného měsíce</u> (faktury jsou hrazeny až po vyplacení mezd, odvodů a DPH za uplynulý měsíc), což se ovšem týká i ostatních zaměstnavatelů na trhu). Doporučuji zvážit následující variantu: a/ státní příspěvek 6 000 Kč, plus další podmínky v dohodě....., přičemž do hodnoty příspěvku se započítává <u>mzda a odvody zaměstnance</u>. Možnost získání dalších 4 000 Kč/měs. (po roce) na provozní náklady zvyšují šanci nízkoproduktivním a výrobním subjektům a poskytují jim možnost setrvání na trhu i při nevytváření významnější přidané hodnoty. Možné náklady – 10 000 Kč/měs., přidaná hodnota méně významná. b/ Pro ostatní zaměstnavatele ponechat částku do 8 000 Kč/měs. <u>ALE POUZE NA MZDOVÉ NÁKLADY, S TÍM, ŽE ODVODY BUDE ZAMĚSTNAVATEL ODVÁDĚT ZE SVÉHO.</u> <u>Zaměstnavatel sám bude mít možnost zvolit buď variantu a/ nebo b/ a to vždy nejméně na kalendářní rok, jednoduchá administrativa – pouze se kolonky žádosti rozšíří jedno políčko, (žádám o příspěvek ve smyslu § 78 čl..... písmeno.....) úřady</u>	
--	--	--	--	--

			<u>práce pak stejně jako nyní ŽÁDOST REALIZUJÍ A VÝPOČTOU (ZKONTROLIJÍ VÝPOČTENÝ) PŘÍSPĚVEK, naopak významně ubude práce na kontrole oprávněnosti nákladů, neboť řada organizací zvolí variantu příspěvku jen na mzdu Bude také jasně rozlišeno, co je chráněné místo a co místo pouze s příspěvkem</u> <u>Tento systém :</u> <u>1. odbourá spekulativní zaměstnavatele, kteří využívali ke mzdám a odvodům jen prostředky ze státního rozpočtu, resp. všichni takoví budou využívat variantu a/ (pokud se jim vyplatí) a budou lépe kontrolovatelní – SPEKULATIVNÍ DOHODY O SRÁŽKÁCH ZE MZDY SE při variantě b/ NEVYPLATÍ, NEBOŤ ODVODY JSOU vypočítávány Z CELÉ HRUBÉ MZDY- 34% A K TÍŽI ZAMĚSTNAVATELE – SRÁŽKY SE PROVÁDÍ AŽ Z ČISTÉ MZDY.</u> <u>2. Zaměstnanci ve firmách dle varianty b/ budou mít skutečně mzdu – ne almužnu, ze které dále formou spotřební daně, DPH, cca 22% vrátí státu. Budou lépe splácet dluhy (1/3 opět vůči státu) a budou mít vyšší právní jistoty. Návrh koresponduje s návrhem jednotné vyšší DPH- půjde více prostředků do důchodového systému, navíc při využití 6 000 Kč na mzdu i odvody bude hrubá mzda pokryta daňovou úlevou, při variantě b/- 8 000 Kč hrubá mzda (minimum – většinou bude vyšší) budou zaměstnanci daně platit !</u> <u>3. Firmy dle varianty b/ odvedou ze svého sociální a zdravotní pojištění minimálně ve výši 2 700 Kč/os.(pokud budou chtít využít celou výši příspěvku) , garantují náklady související s třinedělní neschopností, vytvoří významné DPH a po odpočtu vrátí DPH státu , uhradí daňové povinnosti, což v souhrnu tvoří víc, než 8 000 Kč/ měs. Navíc tyto prostředky obdrží stát v průměru 4 měsíce před tím, než je formou příspěvku vydá.</u> <u>4. Velmi významné je také to, že se tím ZLIKVIDUJE MOŽNOST VYUŽÍVAT SPOLEČNOSTÍ ZAMĚSTNÁVAJÍCÍ VÍCE NEŽ 50% OZP JAKO PRADELNY ŠPINAVÝCH PENĚZ (existují firmy, které ve veřejných soutěžích jdou až o 20% s nižší cenou, než je reálná i u firem OZP a u zakázek s milionovými obraty nabízejí i pětiměsíční splatnost. Pochopitelně, takovéto firmy využívají ke krytí mezd a odvodů výhradně prostředky z příspěvků, zaměstnancům neposkytují nic navíc z přidané hodnoty. Snad se jedná jen o mimořádně schopné podnikatele, ale připustíme-li to jen jako</u>	
--	--	--	--	--

			teoretickou možnost, je zcela reálná a pokud to již neexistuje, jistě se o to někdo pokusí – jako právník pochopitelně musím ctít presumpci nevinu)-zkusme tomu předejít. <u>4. Úspora státu při realizaci takového variantního řešení bude vyšší, zřejmě i v porovnání s původně navrhovanou variantou - pouze 6 000 Kč/měs, budou zachována pracovní místa a náklady potažmo stejně ponese trh a zaměstnavatel. Ne však na úkor zaměstnanců. – ekonomové jistě propočty toto tvrzení potvrdí. Zaměstnavatel však v návaznosti na stávající stav a smluvní podmínky bude mít jistotu, že neskončí díky nedostatku volných provozních prostředků v insolventi.</u> <u>5/ Dle dosavadní právní úpravy (beze změn v návrhu novely) je povinnost přiložit k žádosti potvrzení o bezdlužnosti, zaplacení mezd zaměstnanců a odvodech na sociální a zdravotní pojištění, navržená úprava nekomplikuje kontrolu, ani nezvyšuje administrativní nároky.</u> <u>Za agenturu Pancéř s.r.o. prohlašuji, že pokud by se podařilo takovou změnu prosadit, jednoznačně se přikloníme k variantě b/, dle propočtů se nám zvýší celkové náklady o 6 200 000 Kč ročně, což však bez většího rizika ustojíme a zachová se příjem zaměstnanců (max. nebudou stravenky, což lze zčásti nahradit mzdou), tím i jejich stabilita a zaměstnanecké jistoty.</u>		
K bodu I. 12	Agentura Pancéř	D	<u>I. 12.</u> <u>Náhradní plnění</u> – považujeme za velmi významný prvek v rámci konkurenceschopnosti firem OZP. Dle našeho názoru dojednaný 35 násobek opět (<i>i když ve značně omezené míře</i>) povede k předprodejům, <u>jedná se však o velmi významné omezení, které výrazným způsobem zvýší příjmy státu, resp. omezí výdaje – v případě zaměstnání přímo firmami, které náhradní plnění potřebují.</u> <u>Významný prvek zejména opět v návaznosti na navržený článek I.2. zlepši poptávku a zatraktivní nabídku pro agentury práce !! – náhradního plnění bude nedostatek, firmy budou muset získávat zaměstnance OZP jako vlastní, nebo cestou agentur práce.</u> Osobní názor – postačil by maximálně 21 násobek pak 1 OZP = 3x náhradní plnění, nechci ale vznášet pochybnosti do již předjednaných věcí. Výpočet – viz prezentace na konferenci. <u>Důležitý předpoklad : kontrola – nebude- li stanoven kontrolní mechanismus na maximální možnost čerpání, bude opět lehce</u>	Připomínka se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.	

			<u>zneužíváno !!! Jednoduchý recept proti zneužití – firmám by měla být dána povinnost doložit potvrzení pro odběratele signací /např. razítkem a podpisem / Úřadu práce, který jim poskytuje příspěvky. Administrativu to významně nezvýší a kontrola čerpání je jednoduchá a účinná. Firmy odebírající zboží, nebo služby by pak museli využívat pouze potvrzení signovaná Úřadem práce. Dopad na státní rozpočet – velmi významný - zřejmě překoná předpoklady zpracovatelů.</u>	
K bodu I. 13	Agentura Pancéř	D	<u>I. 13.</u> <u>Velmi významný článek , který můžeme jen podporovat. Na úřadech práce je evidováno velmi vysoké procento těch, kteří dělat nechtějí, práci odmítají a neustálými zbytečnými rekvalifikacemi si jen zvyšují příspěvky v nezaměstnanosti a dobu evidence. Týká se to bohužel i významného procenta zdravotně postižených – v Praze jistě nad 50% - nejsme schopni získat zaměstnance z řad OZP evidovaných v Praze jako nezaměstnaní, přičemž jejich příjem by byl v řádu 12-15 000 Kč měsíčně. Měla by se posílit i zpětná vazba obecně – odmítl práci, sdělíme to úřadu práce – to však bude mít význam pouze, pokud s tím úřady budou dále pracovat !</u> <u>Uvedená úprava by měla snížení uchazečů významně přispět.</u> <u>Pokud se týká ostatních navrhovaných změn, to znamená článků, které zde nejsou citovány, považujeme je za prospěšné a nemáme k nim připomínky.</u> <u>Zásadně však v navrženém materiálu chybí :</u> <u>Regulace tzv. přezaměstnávání, což je nejvýznamnější a nejkritičtější prvek v důsledku kterého došlo v posledních třech letech k významnému nárůstu nákladů v důsledku zvýšení počtů dotovaných OZP a k vytváření „ad hoc“ firem-agentur práce.</u> <u>Problém spočívá v tom, že zejména některé velké firmy zaměstnávají nezanedbatelné procento OZP na běžných pracovních místech. Není jich však 50% proto na příspěvek nedosáhnou. Dříve (ale tento problém doznívá i v současnosti), zdravotně postižení mnohdy svoji invaliditu tajili, aby získali zaměstnání, a ve firmách je jich ve skutečnosti více, než sami evidují. Vytvořením agentury práce, která tyto zaměstnance převezme, využije i dosud „skryté“ invalidy, vznikne nový subjekt (více než 50% OZP) a agenturně je opět vrátí původnímu zaměstnavateli na původní místa jakožto uživatelé, získává</u>	Nejedná se o připomínku, ale o stanovisko. Jedná se o návrh na právní úpravu, který by mohl být potvrzen nebo vyvrácen na základě výsledků systémového projektu zaměřeného na zvýšení efektivity podpory zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

			<u>takováto agentura práce nárok na příspěvek, na který by původní zaměstnavatel nárok neměl. Často je tato agentura práce majetkově propojena s uživatelem, nebo mají tak nastaveny smluvní vztahy, že většinu hodnoty příspěvku absorbuje opět původní zaměstnavatel. Dnes jsou agentury, které takovéto „vyzobávání OZP“ od zaměstnavatelů a jejich agenturní návrat na původní místa využívají jako hlavní zdroj nových zaměstnanců. Přitom zaměstnanci byli a jsou na místech, kde si na sebe vydělali i bez státního příspěvku a příspěvek je tedy jen ziskem pro obě zainteresované strany. Zde nepomůže ani snížení příspěvku, i nižší zisk je zisk a bez jakéhokoliv rizika a většinou i bez významného zlepšení finančních podmínek pro zaměstnance. (sám znám řadu takových firem, týká se to více než tisíce takových zaměstnanců a to je jen špička ledovce)</u> <u>Tento proces je v běhu a dle našeho názoru hrozí zneužití dalších stovek, ale zřejmě spíše tisíců OZP, kteří nejsou evidováni jako nezaměstnaní (mají pracovní místo), ale výše uvedeným způsobem by stát na ně musel vyplácet příspěvek !!</u> <u>Navrhujeme:</u> <u>Dnem účinnosti novely zákona kodifikovat takovéto ustanovení : “ Příspěvek ve smyslu § 78 ZZ nenáleží za takového zaměstnance, který byl formou agenturního zaměstnávání následně vyslán k původnímu zaměstnavateli jakožto uživateli a to na stejné, nebo obdobné pracovní místo (lze jednoduše ověřit a doložit dle dřívějšího plátce sociálního a zdravotního pojištění). Toto ustanovení neplatí v případě, že zaměstnanec byl před přijetím do pracovního poměru k agentuře práce veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce alespoň po dobu 3 měsíců. (zaměstnanci nebudou riskovat, kromě toho je může využít jiný zaměstnavatel)</u> <u>Toto ustanovení jednoznačně zastaví nárůst zaměstnanců, na které je vyžadován příspěvek s výjimkou uchazečů o zaměstnání, resp. zájemců o zaměstnání evidovaných na úřadu práce, což je v zájmu státu i nezaměstnaných !</u> <u>Bylo by velmi účelné tento bod doplnit formou přílepku k jinému zákonu již okamžitě. Dostane-li se tato myšlenka obecně do připomínkového procesu, jen to urychlí v letošním roce takovéto převody, resp. dá návod těm, kteří na tuto myšlenku ještě nepřišli.</u>	
--	--	--	---	--

			<u>Nejsem legislativec, ale možná by bylo možno tento naprosto nejvýznamnější problém vyřešit výkladem, či nařízením. Pokud zde nedojde k úpravě, všechna ostatní úsporná opatření budou neúčinná a plánované úspory v této díře zmizí.</u>	
K bodu 15	MMR	D	Vzhledem ke znění § 38 se navrhovaná změna zřejmě týká věty třetí, doporučujeme tedy vztahovat danou změnu k větě třetí, nikoliv druhé.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 18	MMR	D	V § 53 odst. 1 doporučujeme vypustit větu druhou. Odůvodnění: Úřad práce má široké možnosti pokud jde o způsob výplaty některé z daných podpor. Příjemce podpory v některých případech nebude moci přijmout podporu některým z uvedených způsobů, resp. bude to možné jen s obtížemi /např., nutnost dojíždění pro platbu v hotovosti) nebo zvýšenými náklady příjemce podpory (např. zřízení účtu u banky). Způsob výplaty by tedy měl být na volbě příjemce podpory.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 23	MMR	D	Mezi slova „odst. 1“ a „a)“ nahrazujících slov doporučujeme vložit slovo „písm.“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 40	MMR	D	Doporučujeme upřesnit umístění navrhované změny, jedná se o § 92 <u>odst. 1</u> .	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 45	MMR	D	V § 119a odst. 4 doporučujeme slovo „se“ nahradit slovem „ve“	Připomínce se vyhovuje.
K části druhé, čl. IV.	MMR	D	Číslo „2991“ doporučujeme nahradit číslem „1991“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 11	MŠMT	D	Předkládanou novelou zákona o zaměstnanosti se mj. navrhuje zrušit v § 33 odst. 1 větu druhou, ve které jsou vyjmenovány skupiny uchazečů o zaměstnání, kterým je krajská pobočka Úřadu práce povinna věnovat zvýšenou péči. Z pozice resortu, který má ve své kompetenci zajištění celoživotního vzdělávání (jako výchozí předpoklad pro zaměstnání) a též oblast mládeže, se MŠMT neztotožňuje s názorem předkladatele materiálu uvedeným v důvodové zprávě k bodu 11 a s tvrzením, že tento výčet určitým způsobem omezuje činnost krajské pobočky Úřadu práce při spolupráci s těmito uchazeči. MŠMT se domnívá, že v zákoně takto vymezený výčet má pro získání zaměstnání v něm uvedených osob daleko větší váhu, než navrhované uzákonění tzv. sdíleného zprostředkování zaměstnání, jako nového opatření aktivní politiky zaměstnanosti (zmiňované individuální akční plány jako nástroj ke zvýšení možnosti uplatnění fungují dle zákona o zaměstnanosti již nyní).	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Navrhované znění umožňuje ve větším rozsahu aplikovat individuální posuzování potřeby jednotlivých uchazečů o zaměstnání.

			Výčet uvedený v § 33 odst. 1 větě druhé zákona o zaměstnanosti doporučuje proto MŠMT z uvedených důvodů ponechat.	
Obecně	Česká asociace pojišťoven	D	Z hlediska provozování daného pojištění by bylo třeba vyjasnit, jakou mzdu bude pojistitel vyplácet (čistou nebo hrubou) a jak se budu řešit odvody na sociální a zdravotní pojištění.	Připomínce se vyhovuje - vysvětleno. Bude se jednat o čistou mzdu. Bude zpřesněna právní úprava.
K § 78	Svaz paraplegiků	D	§78 – schvalujeme úpravu podpory zaměstnávání zdravotně postižených osob, povinnou spoluúčast zaměstnavatele na mzdových nákladech minimálně 25%, to bude dle našeho přesvědčení již dostatečným nástrojem pro odstranění zneužívání příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených. Avšak doporučovali bychom ponechat maximální výši příspěvku na částce 8 000,-Kč. Snížením částky na 6 000,- Kč bude ohroženo fungování chráněných dílen.	Připomínce se částečně vyhovuje -vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
Obecně	Paracentrum Fenix	D	Schvalujeme úpravu podpory zaměstnávání zdravotně postižených osob, povinnou spoluúčast zaměstnavatele na mzdových nákladech minimálně 25%, i když bychom spíše doporučovali ponechání výše příspěvku na původních 8.000,-Kč. Pokud bude důsledně kontrolováno i dodržování zákazu provádění srážek ze mzdy zaměstnancům chráněné dílny z důvodu „jejich dalšího vzdělávání“ a podobně, bude to určitě dostatečným nástrojem pro odstranění zneužívání příspěvku na zaměstnávání osob zdravotně postižených, kteří jsou ve skutečnosti doma a dostávají od svého „jako zaměstnavatele“ jen část prostředků, které na ně tento zaměstnavatel od státu získal. Pro bezproblémové fungování chráněných dílen, které opravdu zaměstnávají těžce handicapované lidi, je možno využít příspěvku na krytí zvýšených nákladů na provoz dané chráněné dílny. Bude záležet na parametrech posuzování splnění požadavků pro přiznání tohoto příspěvku, což má plně v kompetenci MPSV prostřednictvím příslušných úřadů práce. Kontrolní mechanismy by měly vyloučit zneužívání systému chráněných dílen při poskytování dodávání produktů chráněné dílny zaměstnavateli, který neplní zákonnou povinnost v zaměstnávání zdravotně postižených takzvaným „náhradním plněním“. Mělo by se důsledně dbát, aby se odstranilo zneužívání tohoto náhradního plnění formou pouhého přefakturování zboží, které je přitom dodáváno jinou firmou, nejčastěji dodavatelem kancelářských potřeb. K uznání náhradního plnění by mělo být jasné kritérium přidané hodnoty u předmětu, který je tímto způsobem dodáván. Rovněž se velmi rozšířil odběr náhradního plnění formou takzvaného monitorování využití	Připomínce se částečně vyhovuje – vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.

			pracovní doby zaměstnanců daného podniku formou vyhodnocování dodržování pracovní doby jeho zaměstnanců prohlížením DVD z průmyslových kamer pracovníky těchto chráněných dílen. Tyto specializované chráněné dílny takto zaměstnávají i několik set pracovníků, na které pobírají příspěvek dle § 78. Od podniku, který si nechává zmíněným způsobem kontrolovat své zaměstnance, mají další příjem, který je jen částí povinného odvodu, který by jinak musel daný podnik odvést pro nedodržování zákona o zaměstnávání ZP. Navrhujeme zaměřit se více na motivaci těchto podniků, aby si s podporou úřadu práce sami zaměstnali handicapovaného pracovníka jako administrativního pracovníka, skladníka, telefonistu, ale i vysoce erudovaného pracovníka s odpovídajícím vzděláním, který jim přinese odpovídající přidanou hodnotu. Propagaci více zaměřit na opravdu dobře fungující chráněné dílny, které jsou schopny poskytovat i vysoce kreativní programové vybavení, zajišťovat expedici e-obchodů a podobné produkty s velkou přidanou hodnotou jeho zaměstnanců. Z naší cílové skupiny je velké procento lidí, kteří zařazení do běžného zaměstnání při zajištění bezbariérového prostředí zvládají.	
K bodu 11	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	V § 33 odst. 1 se věta druhá zrušuje. Význam: <i>Ruší se vymezení skupin uchazečů o zaměstnání, jimž je při zprostředkování zaměstnání věnována zvýšená pozornost.</i> Komentář: <i>Současné vymezení těchto skupin je založeno na prokazatelných údajích o tom, které skupiny uchazečů mají při hledání zaměstnání zvýšené problémy. Nelze akceptovat odůvodnění, že by poskytování podpory osobám z těchto skupin ztěžovalo individuální přístup k ostatním uchazečům, jimž prý bude možné nyní věnovat také pozornost. V jiných bodech návrhu se uvádí, že obtížně umístitelní uchazeči (což jsou mj. osoby z těchto skupin) úřad práce příliš zatěžují a mají být přesměrovány k agenturám práce. Jde tedy jen o ukončení podpory směřující k ohroženým skupinám uchazečů o zaměstnání, což v době velmi špatné situace na trhu práce povede k nárůstu dlouhodobé nezaměstnanosti právě v těchto skupinách.</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Nejde o ukončení podpory ohrožených skupin, protože v první větě tohoto ustanovení jsou obecně všechny zahrnuty.
K bodu 12	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	✓ § 35 odst. 1 věta první se slova „je povinen do 10 kalendářních dnů“ nahrazují slovem „může“, slova „a neprodleně“ se nahrazují slovy „a je povinen neprodleně“ a věta třetí se zrušuje. Význam: <i>Zrušení povinnosti zaměstnavatele hlásit úřadu práce volná pracovní</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Zrušením povinnosti zaměstnavatelů hlásit volná pracovní místa nedojde k situaci, že by Úřad práce nemohl sledovat vývoj situace na trhu práce a měl by k dispozici méně nabídek

			místa. Komentář: <i>Pobočky úřadu práce by bez informací o volných pracovních místech ztratily přehled o situaci na trhu práce ve svém regionu, a tudíž by nebyly schopny poskytovat zákonem stanovené služby uchazečům o zaměstnání ani kvalifikovaně uplatňovat nástroje aktivní politiky zaměstnanosti (rekvalifikace, podporovaná zaměstnání apod.). Také na centrální úrovni by zanikly informace o volných pracovních místech a vláda, odborné kruhy i veřejnost by tím ztratily přehled o celostátním vývoji v oblasti zaměstnanosti, což by znamenalo ztížení podmínek pro racionální formulování, řízení a hodnocení politiky zaměstnanosti.</i>	volných pracovních míst. Naopak bude posílena aktivní úloha Úřadu práce jako partnera zaměstnavatelů. Vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením. Některá další připomínková místa, např. SP ČR a AKV, naopak návrh MPSV podporují.
K bodu 13	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	§ 36 se zrušuje. Význam: <i>Ustanovení navazuje na body 11 a 12 – znamená zánik specifických pracovních míst, kde se mohly přednostně zaměstnávat osoby se ztíženým uplatněním</i> Komentář: <i>Platí obdobné námitky jako proti bodům 11 a 12, jde o specifické zhoršení podmínek pro osoby z obtížně uplatnitelných skupin.</i>	Viz odůvodnění výše.
K bodu 16	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	V § 41 odst. 1 a § 49 odst. 1 se číslo „3“ nahrazuje číslem „2“. Význam: <i>Pro přiznání podpory v nezaměstnanosti má být nově nutné odpracovat 12 měsíců za poslední dva roky místo dosavadních tří. Zhoršení podmínek pro přiznání nároku na podporu v nezaměstnanosti.</i> Komentář: <i>Podmínky pro přiznání podpory v nezaměstnanosti, její výše a délka poskytování jsou už dnes negativní krajností mezi státy OECD. V ČR existuje výrazný nepoměr mezi počtem uchazečů o zaměstnání s přiznanou podporou a bez ní a v posledním období se tento nepoměr stupňuje, systém podpory v nezaměstnanosti je fakticky nefunkční ve vztahu k nezaměstnaným, což má za následkem jejich částečný nebo úplný přechod do jiných systémů.</i>	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Přibližujeme právní úpravu okolním státům, které navíc do doby potřebné pro vznik nároku na podporu v nezaměstnanosti na rozdíl od ČR nezapočítávají tzv. náhradní doby. Zkrácení rozhodného období je opatřením pro větší aktivizaci uchazečů o zaměstnání při hledání nového zaměstnání, a rovněž se jedná i o motivační prvek směřující k udržení dosavadního zaměstnání.
K bodu 18	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	V § 53 se vkládá nový odstavec 1, který zní: „(1) Podpora v nezaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci se vyplácí v české měně, a to bezhotovostním způsobem prostřednictvím elektronického platebního prostředku určeného ministerstvem, převodem na účet u banky nebo u spořitelního nebo úvěrového družstva určený uchazečem o zaměstnání, peněžní poukázkou anebo v hotovosti. Způsob výplaty	Připomínce se vyhovuje.

			určuje Úřad práce.“ Význam: <i>Stanovují se formy poskytování podpory v nezaměstnanosti včetně zavedení dosud nepoužívaných způsobů.</i> Komentář: <i>Příjemce dávky má právo svobodně se rozhodnout, v jaké formě mu bude úřadem práce podpora vyplacena. Pokud by úřady práce rozhodovaly o způsobu výplaty podpory, bylo by to pro nezaměstnané diskriminační, neboť příjemci jiných sociálních dávek, např. senioři, nemocní, osoby pobírající rodičovský příspěvek apod. mají také možnost se rozhodnout, v jaké formě jim bude dávka vyplacena.</i>	
K bodu 29	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	§ 76 se zrušuje. Význam: <i>Zrušení chráněných dílen.</i> Komentář: <i>Zrušení chráněných dílen. Zrušení chráněných dílen bez vybudování jiného systému povede k masové ztrátě zaměstnání u zdravotně postižených osob.</i>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Chráněné pracovní dílny se neruší, pouze se transformují do jednotného institutu chráněných pracovních míst. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
K bodu 31	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	V § 78 odst. 2 se za slovo „výši“ vkládají slova „90 %“, částka „8 000 Kč“ se nahrazuje částkou „6 000 Kč“ a věta druhá se nahrazuje větou: „Pro účely stanovení výše příspěvku se skutečně vynaložené mzdové náklady snižují o částku odpovídající výši a) poskytnuté naturální mzdy, b) srážek ze mzdy určených k uspokojení plnění zaměstnavatele podle § 327 zákoníku práce, s výjimkou srážek provedených k uhrazení škody, za kterou zaměstnanec odpovídá, nebo příspěvku zaměstnance na závodní stravování podle § 236 zákoníku práce, c) srážek ze mzdy určených k uspokojení závazků zaměstnance podle § 146 písm. b) zákoníku práce, je-li srážka ze mzdy v rozporu s dobrými mravy, nebo d) náhrady mzdy poskytnuté zaměstnanci při překážkách v práci na straně zaměstnavatele.“ Význam: <i>Snížení nejvyšší poskytované částky a procentní výměry příspěvku na pracovní místo pro zdravotně postižené.</i>	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.

			Komentář: <i>Tato opatření budou mít rovněž za následek zánik pracovních míst pro zdravotně postižené.</i>	
K bodu 42	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	Za § 109 se vkládá nový § 109a, který zní: „§ 109a (1) Uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání si může zabezpečit rekvalifikaci sám a za tím účelem si zvolit a) druh pracovní činnosti, na kterou se chce rekvalifikovat, b) rekvalifikační zařízení, které má rekvalifikaci provést (§ 108 odst. 2). Uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání je povinen doložit krajské pobočce Úřadu práce příslušné podle místa bydliště uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání cenu zvolené rekvalifikace. (2) V případě, že zvolená rekvalifikace přispěje k uplatnění uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání na trhu práce a je pro něj vzhledem k jeho zdravotnímu stavu vhodná, může Úřad práce po jejím úspěšném absolvování uhradit poměrnou část ceny rekvalifikace rekvalifikačnímu zařízení. (3) Poměrná část ceny rekvalifikace, kterou může hradit Úřad práce, nesmí být nižší než 90 % ceny rekvalifikace, s výjimkou úhrady poměrné části rekvalifikace podle odstavce 8. V případě, že Úřad práce bude poměrnou část ceny rekvalifikace hradit, vydá uchazeči o zaměstnání nebo zájemci o zaměstnání potvrzení o tom, že po předložení dokladu o úspěšném absolvování této rekvalifikace uhradí rekvalifikačnímu zařízení poměrnou část ceny rekvalifikace. (4) Úřad práce uhradí rekvalifikačnímu zařízení poměrnou část ceny rekvalifikace podle odstavce 3 do 30 kalendářních dnů po předložení dokladu o úspěšném absolvování rekvalifikace. (5) Rekvalifikační zařízení je povinno neprodleně oznámit krajské pobočce Úřadu práce, že uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání neplní studijní nebo výcvikové povinnosti stanovené rekvalifikačním zařízením. (6) Uchazeč o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání je povinen vrátit poměrnou část ceny rekvalifikace, kterou uhradil Úřad práce, pokud bez vážných důvodů odmítne nastoupit do zaměstnání, odpovídajícího nově získané kvalifikaci.	Připomínce se vyhovuje. Finanční spoluúčast uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání nebude do zákona o zaměstnanosti vložena.

			(7) Celková finanční částka, kterou může Úřad práce vynaložit na zvolenou rekvalifikaci jednoho uchazeče o zaměstnání nebo zájemce o zaměstnání, nesmí v období 3 po sobě následujících kalendářních let ode dne prvního nástupu na zvolenou rekvalifikaci přesáhnout částku 50 000 Kč. (8) Poměrná část ceny rekvalifikace, kterou může hradit Úřad práce, může být nižší než 90 % ceny rekvalifikace v případech, pokud a) přesáhne celkovou finanční částku, kterou může Úřad práce podle odstavce 7 na zvolenou rekvalifikaci vynaložit, nebo b) zbývající část z finanční částky podle odstavce 7 je nižší než poměrná část ceny rekvalifikace stanovená podle odstavce 3.“. Význam: <i>Zavedení samostatného zabezpečení rekvalifikace uchazečem o zaměstnání nebo zájemcem o zaměstnání.</i> Komentář: <i>I v současnosti může úřad práce zohlednit zájem uchazeče o vybranou rekvalifikaci a hradí ji ve výši 100 % nákladů. Zavedení finanční spoluúčasti nezaměstnaného na rekvalifikačním kurzu bude mít dopad velmi negativní, neboť nezaměstnaní nedisponují dostatečnými finančními prostředky v důsledku stále se snižujících podpor v nezaměstnanosti a ostatních dávek. Podle znění zákona by bez úspěšného absolvování rekvalifikace úřad práce nehradil její náklady. Riziko neúspěchu např. v důsledku onemocnění se tedy přenáší na uchazeče. Velmi problematické je také ustanovení, že úřad práce může uchazeči o zaměstnání poskytnout příspěvek na rekvalifikaci pouze ve výši 50 000,- Kč v období 3 po sobě následujících let. Rekvalifikační kurzy v současné době poskytují akreditované soukromé subjekty, které si ceny kurzů určují samy. Do budoucna se dá předpokládat zvyšování ceny kurzů a také navyšování spoluúčasti nezaměstnaných.</i>	
K bodu 45	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	V části páté se za hlavu IV vkládá nová hlava V, která včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 81 zní: „HLAVA V SDÍLENÉ ZPROSTŘEDKOVÁNÍ ZAMĚSTNÁNÍ § 119a (1) Krajská pobočka Úřadu práce může zprostředkovávat zaměstnání uchazečům	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Stát se nezříká své odpovědnosti zprostředkovávat zaměstnání. Je zde snahou využít více služeb agentur práce, které již v současné době zprostředkovávají zaměstnání a spolupracují s úřady práce. Cílem spolupráce je umožnit uplatnění na trhu práce vybraným

			o zaměstnání na základě individuálního akčního plánu (§ 33 odst. 2) prostřednictvím agentury práce (dále jen „sdílené zprostředkování zaměstnání“). Při výběru uchazečů o zaměstnání přihlíží zejména k situaci na trhu práce. (2) O sdíleném zprostředkování zaměstnání uzavírá Úřad práce s agenturou práce písemnou dohodu, na jejímž základě může agentuře práce poskytnout a) příspěvek na sdílené zprostředkování zaměstnání, b) příspěvek za umístění uchazeče o zaměstnání do pracovního poměru na dobu neurčitou⁸¹⁾, nebo c) příspěvek za setrvání umístěného uchazeče o zaměstnání v pracovním poměru na dobu neurčitou po dobu nejméně 6 měsíců. Za zprostředkování zaměstnání se nepovažuje, pokud agentura práce přijme do pracovněprávního vztahu uchazeče o zaměstnání, kterému zprostředkovává zaměstnání podle této dohody. (3) Dohoda o sdíleném zprostředkování zaměstnání obsahuje a) identifikační údaje účastníků dohody, b) počet uchazečů o zaměstnání, kterým bude agenturou práce zprostředkováváno zaměstnání, c) dobu, po kterou bude agentura práce zprostředkovávat zaměstnání uchazečům o zaměstnání; tato doba nesmí překročit 6 měsíců, d) počet uchazečů o zaměstnání, kterým agentura práce zprostředkuje zaměstnání v době sjednané podle písm. c), e) závazek agentury práce informovat krajskou pobočku Úřadu práce ve sjednaných termínech o průběhu zprostředkování zaměstnání, f) závazek agentury práce neprodleně informovat krajskou pobočku Úřadu práce o tom, že uchazeč o zaměstnání 1. se nedostavil ve sjednaném termínu na jednání s agenturou práce nebo k zaměstnavateli k projednání možného nástupu do zaměstnání, 2. pobírá dávky nemocenského pojištění, 3. odmítl zprostředkované zaměstnání, 4. bude přijat do zprostředkovaného zaměstnání, včetně dne nástupu do zaměstnání, g) způsob ověření zprostředkování zaměstnání krajskou	skupinám uchazečů o zaměstnání pomocí dalších nástrojů, kterými agentury práce disponují.
--	--	--	---	---

			pobočkou Úřadu práce, h) druh příspěvku, který bude agentuře práce poskytnut, i) výši, termín a způsob poskytnutí příspěvku, j) závazek agentury práce vrátit příspěvek nebo jeho poměrnou část, pokud agentura práce nesplní závazky sjednané podle písm. b) až d), nebo pokud jí byl jejím zaviněním příspěvek poskytnut neprávem nebo ve vyšší částce, než náležel, lhůtu pro vrácení a podmínky vrácení tohoto příspěvku, k) ujednání o vypovězení dohody. V závislosti na druhu příspěvků poskytovaných podle odstavce 2 lze v dohodě sjednat i další ujednání, na kterých mají účastníci zájem. Samostatnou přílohou dohody je jmenný seznam uchazečů o zaměstnání, kterým je agentura práce povinná zprostředkovávat zaměstnání. (4) Nevrácení příspěvku se stanovené lhůtě je porušením rozpočtové kázně⁸¹⁾. (5) Ministerstvo stanoví prováděcím právním předpisem a) způsob předávání informací o průběhu zprostředkování zaměstnání a o spolupráci uchazeče o zaměstnání s agenturou práce, b) výši příspěvků podle odstavce 2 a termín a způsob jejich úhrady. ⁸¹⁾ § 39 odst. 1 zákoníku práce.“. Dosavadní hlava V se označuje jako hlava VI. Význam: <i>Zavedení zprostředkování zaměstnání agenturami práce.</i> Komentář: <i>Do zákona se zavádí úplně nový postup a tím je tzv. sdílené zprostředkování zaměstnání agenturami práce. K agenturám práce by byli převedeni buď obtížně umístitelní uchazeči nebo i ti, kteří si zaměstnání již nyní hledají sami prostřednictvím agentur. Na agentury jako soukromé subjekty orientované na zisk by se tak převedl výkon státní správy.</i> <i>Není přijatelné, aby se stát zbavoval odpovědnosti za tzv. obtížně umístitelné občany, zvláště když se do této kategorie člověk dostane pro to, že stát neplní svoji kontrolní činnost např. v oblasti dodržování antidiskriminačního zákona.</i>	
--	--	--	---	--

			<i>Agentury práce obecně mají dlouhodobě závažné problémy i při dodržování zákonů, které se vztahují na jejich současnou činnost a dochází u nich k četnému porušování práv zaměstnanců, proto se nedá očekávat, že by mohly občanům poskytovat kvalitní služby v oblasti zaměstnanosti. Agentury práce budou mít rovněž tendenci minimalizovat své zatížení a náklady na zprostředkování zaměstnání uchazečům v zájmu zvýšení zisku, což znamená riziko upírání služeb zaměstnanosti uchazečům o zaměstnání.</i> <i>Převedení uchazečů o zaměstnání k agentuře práce se má uskutečnit prostřednictvím individuálního akčního plánu, který je povinen nezaměstnaný podepsat a plnit, jinak mu hrozí vyřazení z evidence kvůli maření součinnosti s úřadem práce. K převedení k agentuře by tedy nedošlo na základě svobodného souhlasu uchazeče. Také nejsou jasné možnosti návratu uchazeče k běžnému zprostředkování zaměstnání úřadem práce.</i> <i>Důvody uváděné ve prospěch tohoto ustanovení v důvodové zprávě (zatěžování úřadů uchazeči) nejsou relevantní, protože takto bude veřejný rozpočet zatěžován platbami agenturám práce. Na každého nezaměstnaného bude agentura dostávat příspěvek, a pokud ho umístí do pracovního procesu, tak obdrží bonus. MPSV uvádí, že náklady na spolupráci s agenturami budou 0,5 miliardy korun a navrhuje použít finance z ESF. Tyto prostředky by ale měly být použity na rekvalifikace a na zkvalitňování služeb nezaměstnaným, nikoli na podporu agentur práce.</i>	
K bodu 55	Občanské sdružení Akční spolek nezaměstnaných a Evropský institut pro veřejné otázky	D	K bodu 55. V § 139 odst. 3 písm. c) se částka „10 000 Kč“ nahrazuje částkou „100 000 Kč“. Význam: Zvýšení horní hranice postihu za výkon nelegální práce z 10 000 Kč na 100 000 Kč. Komentář: Za nelegální práci je třeba v první řadě postihovat zaměstnavatele a ne občany, kteří nelegálně pracují, protože nemají jinou možnost, když nenaleznou legální práci a nedostávají ani dávky v hmotné nouzi, což se bohužel často stává. Hlavní příčinou ilegální práce za obvykle velmi špatných platových i pracovních podmínek je nedostatečná výše pomoci osobám bez zaměstnání a v hmotné nouzi. Stát tento základní problém neřeší, a proto si musí většina občanů, pokud nemají klesnout na existenční dno, zajistit další příjem. Stát tedy svou politikou sám	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Je nezbytně nutné zvýšit pokutu, kterou může Úřad práce uložit za výkon nelegální práce, aby se dosáhlo dostatečné prevence.

			<i>způsobuje masový výskyt tohoto sociálně patologického jevu. Excesivní zvýšení sankcí za nelegální práci nemůže přinést efekt, pokud občané vinou státní politiky nemají možnost uspokojit své základní potřeby jinou cestou.</i> Celkové zhodnocení návrhu Návrh přináší změny zejména v těchto oblastech: • Omezení podpor v nezaměstnanosti z hlediska dostupnosti, ohrožení jejich hotovostní povahy a tím použitelnosti. • Omezení podpory při hledání zaměstnání a pracovním uplatnění pro ohrožené skupiny, a to zdravotně postižené i sociálně ohrožené skupiny zdravých uchazečů o zaměstnání. • Destrukci jednotného veřejného systému informací o volných pracovních místech, narušení jednotných veřejných služeb zaměstnanosti a snahu přesunout zprostředkování zaměstnání z veřejných orgánů na komerční subjekty problematické povahy. Navrhované změny znamenají opuštění koncepce služeb zaměstnanosti a politiky zaměstnanosti, která je dlouhodobě zažitá a odpovídá systémům používaným v ostatních vyspělých zemích. Spolu se změnami obsaženými v souběžném návrhu zákona „kterým se mění některé zákony v souvislosti se sjednocením výplaty nepojistných sociálních dávek“ představuje návrh odklon od základních principů moderní politiky zaměstnanosti a sociální politiky, což je v době ekonomické krize a velmi napjaté situace na trhu práce a v sociální oblasti obecně extrémně riskantní postup. Nevzniká ale ani koncepce nová, výsledkem navrhovaných změn by proto byl chaotický vývoj v oblasti politiky zaměstnanosti a prohloubení sociálních problémů české společnosti. Proto požadujeme vypustit z novely body 11, 12, 13, 16, 18, 45 a 55, z bodu 42 odstranit spoluúčast občanů na hrazení nákladů rekvalifikace, zvýšit limit hrazené částky a ošetřit otázku hrazení nákladů rekvalifikace při neúspěšné účasti na rekvalifikaci.	
Obecně	ČÚZK	D	Obecně Spolu s návrhem nebyl předložen text zákona s vyznačenými navrhovanými změnami. Vzhledem k tomu, že předkládaná novela je aplikována na znění zákona, které ještě nebylo schváleno v řádném legislativním procesu a nebylo publikováno ve sbírce zákonů, považují	Přípomínce se vyhovuje.

			text novely za nesrozumitelný a neodpovídající obecným požadavkům na tvorbu právních předpisů.	
K bodu 2	ČÚZK	D	Tento novelizační bod je nadbytečný, neboť toto ustanovení již bylo ve stejném znění včleněno do zákona č. VIII bodem 3 zákona č. 427/2010 Sb.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Zákonem č. 73/2011 Sb. však opět text tohoto bodu vypadl.
K bodu 36	ČÚZK	D	Upozorňuji, že navrhované změny v oblasti zaměstnávání osob se zdravotním postižením budou mít negativní dopad na rozpočet resortů, a to v podobě odvádění odvodů do státního rozpočtu. V současné době pokud orgány státní správy neplní povinný díl zaměstnávání osob se zdravotním postižením přímo zaměstnáváním těchto osob, plní povinný díl odebráním výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením, nebo zadáváním zakázek těmto zaměstnavatelům. Navrhovanou novelou je však tato možnost rušena, zároveň se sníží i podíl zaměstnanců se zdravotním postižením, protože touto novelou je též rušena i kategorie osob se zdravotním znevýhodněním (bod 25 návrhu novely), čímž dojde k enormnímu zatížení rozpočtů orgánů státní správy, neboť jedinou možností náhradního plnění bude odvod do státního rozpočtu. V souvislosti s tímto upozorňuji, že důvodová zpráva uvádí nepravdivé a neúplné údaje v bodě 3 obecné části, a to zejména o dopadech na státní rozpočet.	Připomínce se částečně vyhovuje - vysvětleno. Ve spolupráci se zástupci Charty sociálního podnikání bylo dosaženo takového řešení, které odpovídá původním záměrům předkladatele a zároveň vyhovuje i zaměstnavatelům osob se zdravotním postižením.
Obecně	MK	D	Doporučujeme nahradit číslo „2010“ číslem „2011“.	Připomínce se vyhovuje.
K bodu 12	MK	D	K bodu 12, § 35 odst. 1 Domníváme se, že navržené formulace budí pochybnosti, zda je či není běh lhůty vymezený slovy „nejpozději do 10 kalendářních dnů“ ve větě zachován. Tím, že se třetí věta zrušuje, zrušuje se údaj o běhu této lhůty. Domníváme se, že jde o opomenutí a že lhůty bylo předkladatelem zamýšleno zrušit v obou případech. Navrhujeme novelizační bod uvést v tomto znění: 12. V § 35 odst. 1 větě první se slova „je povinen do 10 kalendářních dnů“ nahrazují slovem „může“, slova „a neprodleně, nejpozději do 10 kalendářních dnů,“ se nahrazují	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Stanovení konkrétní lhůty je nezbytně nutné.

			slovy „a je povinen neprodleně“ a věta třetí se zrušuje.	
<u>K bodu 15</u>	MK	D	<u>K bodu 15, § 38</u> V textu návrhu je chybně uvedena věta druhá. Změna se ve skutečnosti týká věty třetí. Navrhujeme proto novelizační bod uvést v tomto znění: 15. V § 38 větě třetí za slova „nebo za porušení povinnosti vyplývající z“ vkládá slovo „jiných“.	Připomínce se vyhovuje.
<u>K bodu 19</u>	MK	D	<u>K bodu 19, § 58a</u> Domníváme se, že v § 58a bylo při novelizaci zapomenuto nahradit slovo „ministerstvu“ slovy „generálnímu ředitelství Úřadu práce“. Navrhujeme novelizační bod uvést v tomto znění: 19. V § 58a se slova „a pro případ úpadku uživatele“ zrušují a slovo „ministerstvu“ se nahrazuje slovy „generálnímu ředitelství Úřadu práce“.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Již opraveno zákonem č. 73/2011 Sb.
<u>K bodu 22</u>	MK	D	<u>K bodu 22, § 61</u> Změna provedená zákonem o Úřadu práce neřeší výskyt slova „ministerstvo“ ve větě čtvrté. Z předloženého textu se lze domnívat, že došlo k opomenutí jak v zákoně o Úřadu práce tak v bodu 22 předkládaného materiálu. Navrhujeme novelizační bod uvést v tomto znění: 22. V § 61 odst. 6 ve větě druhé se slovo „ministerstvu“ nahrazuje slovy „Úřadu práce“, a ve větě čtvrté se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovem „Úřad práce“.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Slovo „ministerstvo“ bylo nahrazeno slovy „generální ředitelství Úřadu práce“ zákonem č. 73/2011 Sb.
<u>K bodu 23</u>	MK	D	<u>K bodu 23, § 65</u> Domníváme se, že slovo „ministerstvo“ by mělo být nahrazeno slovy „Úřad práce“. Navrhujeme novelizační bod uvést v tomto znění:	Připomínce se vyhovuje.

			23. V § 65 se ve větě první se slovo „ministerstvo“ nahrazuje slovem „Úřad práce“ a ve větě třetí se slova „§ 61 odst. 1 písm. a) až d)“ nahrazují slovy „§ 61 odst. 1 a) až e)“.	
<u>K bodu 11</u>	ASO (Asociace samostatných odborů)	D	<u>bod 11</u> Doporučujeme ponechat původní znění druhé věty, tj. Jsou to zejména a) fyzické osoby se zdravotním postižením (§67), b) fyzické osoby do 20 let věku, c) těhotné ženy, kojící ženy a matky do devátého měsíce po porodu, d) fyzické osoby pečující o dítě do 15 let věku, e) fyzické osoby starší 50 let věku, f) fyzické osoby, které jsou vedeny v evidenci uchazečů o zaměstnání nepřetržitě déle než 5 měsíců, g) fyzické osoby, které potřebují zvláštní pomoc; těmito osobami se rozumí zejména fyzické osoby, které se přechodně ocitly v mimořádně obtížných poměrech nebo které v nich žijí, fyzické osoby společensky nepřizpůsobené, fyzické osoby po ukončení výkonu trestu odnětí svobody nebo po propuštění z výkonu ochranného opatření zabezpečovací detence a fyzické osoby ze sociokulturně znevýhodněného prostředí. Zdůvodnění: <i>Na trhu práce jsou tyto kategorie uchazečů o zaměstnání více ohrožené, proto je při zprostředkování zaměstnání zvýšená péče opodstatněná.</i>	Připomínce nelze vyhovět – vysvětleno. Vypuštění výčtu okruhů uchazečů o zaměstnání, kterým je věnována zvýšená péče, nemá žádný negativní dopad, neboť se jedná o výčet demonstrativní. Návrh novely vytvoří ÚP větší prostor pro individuální posuzování potřeb jednotlivých uchazečů o zaměstnání.
<u>K bodu 12</u>	ASO	D	<u>bod 12</u> Doporučujeme ponechat původní znění odst. 1 § 35, tj. § 35 (1) Zaměstnavatel je povinen do 10 kalendářních dnů oznámit příslušnému úřadu práce volná pracovní místa a jejich charakteristiku (§37) a neprodleně, nejpozději do 10 kalendářních dnů oznámit obsazení těchto míst. Volnými pracovními místy se rozumí nově vytvořená nebo uvolněná pracovní místa, na která zaměstnavatel zamýšlí získat zaměstnance nebo je hodlá obsadit dočasně přidělenými zaměstnanci agentury práce. Lhůta pro oznámení počíná běžet dnem následujícím po vytvoření, uvolnění nebo obsazení pracovního místa.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Pro plnění své základní funkce, kterou je zprostředkování zaměstnání, bude Úřad práce se zaměstnavateli aktivně spolupracovat a volná pracovní místa vyhledávat. Připomínkové místo trvá na připomínce.

			Zdůvodnění: <i>Nedá se předpokládat, že při zvýšeném objemu práce krajských poboček Úřadu práce bude vyhledávání volných pracovních míst pro uchazeče o zaměstnání v popředí zájmu a bude efektivní. Proto máme oprávněné obavy, že nabídka volných pracovních míst na pobočkách Úřadu práce bude minimální.</i>	
<u>K bodu 38</u>	ASO	D	<u>bod 38</u> Vzhledem k doporučením uvedeným výše doporučujeme neprovádět tuto legislativně technickou úpravu.	Připomínce se vyhovuje. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebírání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena horní hranice možného poskytovaného plnění.
<u>K bodu 42</u>	ASO	D	<u>bod 42</u> Doporučujeme doplnit ustanovení § 109a o podmínku úhrady poměrné části ceny rekvalifikace rekvalifikačnímu zařízení až v době, kdy uchazeč o zaměstnání uzavře pracovní poměr se zaměstnavatelem v souvislosti s uvedenou rekvalifikací.	Připomínce nelze vyhovět – vysvětleno. Úhradu za uskutečnění rekvalifikačního kurzu nelze vázat na umístění uchazeče o zaměstnání. Toto řešení bude možné, pokud k rekvalifikaci dojde v rámci sdíleného zprostředkování zaměstnání.
<u>K bodu 43</u>	ASO	D	<u>bod 43</u> Vzhledem na doporučení doplnit § 33 doporučujeme neprovádět tuto úpravu.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Vypuštění výčtu okruhů uchazečů o zaměstnání, kterým je věnována zvýšená péče, nemá žádný negativní dopad, neboť se jedná o výčet demonstrativní. Návrh novely vytvoří Úřadu práce větší prostor pro individuální posuzování potřeb jednotlivých uchazečů o zaměstnání.
<u>K bodu 61</u>	ASO	D	<u>bod 61</u> Je už obsaženo.	Připomínce nelze vyhovět - vysvětleno. Nabytím účinnosti zákona č. 73/2011 Sb. byl text zákona opět změněn.
<u>K bodu 62</u>	ASO	D	<u>bod 62</u> Vzhledem na doporučení uvedená výše v § 81 – nerušit možnost plnění povinného podílu zaměstnáváných osob se zdravotním postižením odběrem výrobků nebo služeb nebo zadáváním zakázek zaměstnavatelům zaměstnávajícím více než 50 % osob se zdravotním postižením – doporučujeme neprovádět tuto legislativně technickou úpravu.	Připomínce se vyhovuje.

			Zdůvodnění: Viz bod 36.	
Přechodná ustanovení <u>K bodům 1 a 2</u>	ASO	D	Vzhledem k doporučení v bodě 25 ponechat původní znění § 67, je třeba body 1 a 2 vypustit.	Vzhledem k odložené účinnosti je nutné přechodná ustanovení ponechat.
K bodům 26,27,29 a 30	Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR	D	K bodům 26, 27, 29 a 30 – nesouhlasíme se zrušením institutu chráněných pracovních dílen. Jsme přesvědčeni, že se jednalo o prospěšný institut, který dával možnost práce části osob s těžkým zrakovým postižením a jeho zrušení v korelaci s dalšími navrženými omezeními nástrojů aktivní politiky zaměstnanosti povede k ještě větší míře nezaměstnanosti uvedené skupiny občanů.	Vysvětleno. V chráněných pracovních dílnách většinou nedochází ke zneužívání zaměstnávání osob se zdravotním postižením. Návrh na jejich transformaci do chráněných pracovních míst znamená sjednocení a zjednodušení ve své podstatě duplicitní právní úpravy.
K bodu 36	Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR	D	K bodu 36 – jsme si vědomi, že tzv. náhradní plnění podílu s sebou přinášelo negativní jev „předfakturace“, jak je zmíněno v důvodové zprávě, nicméně opět je otázkou, zda zrušením této možnosti dojde ke zlepšení současného stavu, tedy k zaměstnání většího počtu osob se zdravotním postižením, nebo zda důsledkem bude výrazné snížení odběru výrobků a služeb, na nichž se skutečně zaměstnanci se zdravotním postižením podíleli. Obáváme se, že převáží druhá alternativa. Ve spojení s bodem 37 se zdá, že stát výrazně rezignuje na možnost aktivně přispívat k zaměstnávání zdravotně postižených.	Připomínce se vyhovuje. Možnost plnit povinný podíl osob se zdravotním postižením odebrání výrobků nebo služeb od zaměstnavatelů zaměstnávajících více než 50% osob se zdravotním postižením zůstane zachována s tím, že bude stanovena nejvyšší možná hranice poskytovaného plnění.